

Den Europæiske Unions Tidende

L 201

Dansk udgave

Retsforskrifter

51. årgang

30. juli 2008

Indhold

- I Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk

FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 733/2008 af 15. juli 2008 om betingelser for indførsel af landbrugsprodukter med oprindelse i tredjelande som følge af ulykken på kernekraftværket i Tjernobyl (kodificeret udgave) 1
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 734/2008 af 15. juli 2008 om beskyttelse af sårbare marine økosystemer i det åbne hav mod bundfiskeredskabers skadelige virkninger 8
- Kommissionens forordning (EF) nr. 735/2008 af 29. juli 2008 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 14
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 736/2008 af 22. juli 2008 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med fremstilling, forarbejdning og afsætning af fiskevarer 16
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 737/2008 af 28. juli 2008 om udpegelse af EF-reference-laboratorier for krebsdyrssygdomme, rabies og kvægtuberkulose, om supplerende ansvarsområder og opgaver for EF-referencelaboratorierne for rabies og kvægtuberkulose og om ændring af bilag VII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 29
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 738/2008 af 28. juli 2008 om 12. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1763/2004 om indførelse af visse restriktive foranstaltninger til støtte for den effektive gennemførelse af mandatet for Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien (ICTY) 33
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 739/2008 af 28. juli 2008 om forbud mod fiskeri efter rødbandet havrude i ICES-underområde VI, VII og VIII (EF-farvande og farvande, der ikke hører under tredjelandes højhedsområde eller jurisdiktion) fra fartøjer, der fører en medlemsstats flag, undtagen spansk, fransk, irsk og Det Forenede Kongeriges flag 34

Pris: 18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 740/2008 af 29. juli 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1418/2007 for så vidt angår procedurerne for eksport af affald til visse lande ⁽¹⁾** 36

Kommissionens forordning (EF) nr. 741/2008 af 29. juli 2008 om tildeling af importlicenser på grundlag af de ansøgninger, der er indgivet for perioden 1. juli 2008-30. juni 2009 inden for rammerne af det toldkontingent for import af frosset mellemguld af oksekød, der er åbnet ved forordning (EF) nr. 996/97..... 45

DIREKTIVER

- ★ **Kommissionens direktiv 2008/81/EF af 29. juli 2008 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF med henblik på at optage difenacoum som et aktivt stof i bilag I hertil ⁽¹⁾** 46

AFGØRELSE OG BESLUTNINGER VEDTAGET AF EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET I HENHOLD TIL DEN FÆLLES BESLUTNINGSPROCEDURE

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 742/2008/EF af 9. juli 2008 om Fællesskabets deltagelse i et forsknings- og udviklingsprogram, der har til formål at forbedre ældres livskvalitet gennem brug af ny informations- og kommunikationsteknologi, og som gennemføres af en række forskellige medlemsstater ⁽¹⁾** 49
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 743/2008/EF af 9. juli 2008 om Fællesskabets deltagelse i et forsknings- og udviklingsprogram, der gennemføres af flere medlemsstater til fordel for forsknings- og udviklingsintensive små og mellemstore virksomheder ⁽¹⁾** 58

- II *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

AFGØRELSE OG BESLUTNINGER

Rådet

2008/624/EF:

- ★ **Rådets afgørelse af 8. juli 2008 om beskikkelse af fire franske medlemmer af og fire franske suppleanter til Regionsudvalget** 68

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

- ★ **Regulativ nr. 30 fra FN's Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) — Ensartede forskrifter for godkendelse af luftdæk til motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil** 70

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 733/2008

af 15. juli 2008

om betingelser for indførsel af landbrugsprodukter med oprindelse i tredjelande som følge af ulykken på kernekraftværket i Tjernobyl

(kodificeret udgave)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 737/90 af 22. marts 1990 om betingelser for indførsel af landbrugsprodukter med oprindelse i tredjelande som følge af ulykken på kernekraftværket i Tjernobyl ⁽¹⁾ er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder ⁽²⁾. Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

(2) Efter ulykken på kernekraftværket i Tjernobyl den 26. april 1986 er store mængder radioaktive stoffer strømmet ud i atmosfæren.

(3) Med forbehold af den brug, der i påkommende tilfælde i fremtiden måtte blive gjort af bestemmelserne i Rådets forordning (Euratom) nr. 3954/87 af 22. december 1987 om fastsættelse af de maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet i levnedsmidler og foder som følge af

nukleare ulykker eller andre tilfælde af strålingsfare ⁽³⁾, bør Fællesskabet med hensyn til de specifikke følger af ulykken i Tjernobyl påse, at landbrugsprodukter og forarbejdede produkter bestemt til menneskeføde, som må antages at være kontaminerede, kun indføres på Fællesskabets område i overensstemmelse med fælles bestemmelser.

(4) Det er vigtigt, at disse fælles bestemmelser sikrer forbrugernes sundhed, og at de, uden at gribe utilbørligt ind i samhandelen mellem Fællesskabet og tredjelande, opretholder markedets enhed og forebygger fordrejninger af samhandelen.

(5) Overholdelsen af de maksimalt tilladte niveauer bør sikres ved passende kontrolforanstaltninger, som i tilfælde af manglende overholdelse kan medføre importforbud.

(6) Den radioaktive kontamination af mange landbrugsprodukter er faldet og vil fortsætte med at falde, indtil de niveauer nås, der bestod for Tjernobyl-ulykken. Der bør derfor fastsættes en procedure, som gør det muligt at undtage sådanne produkter fra anvendelsesområdet for denne forordning.

(7) Da denne forordning gælder samtlige landbrugsprodukter og forarbejdede produkter bestemt til menneskeføde, er der i denne situation ingen grund til at anvende proceduren i artikel 14 i Rådets direktiv 2004/68/EF af 26. april 2004 om dyresundhedsbestemmelser for import til og transit gennem Fællesskabet af visse levende hovdyr ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EFT L 82 af 29.3.1990, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

⁽²⁾ Se bilag III.

⁽³⁾ EFT L 371 af 30.12.1987, s. 11. Ændret ved forordning (Euratom) nr. 2218/89 (EFT L 211 af 22.7.1989, s. 1).

⁽⁴⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 321. Berigtiget i EUT L 226 af 25.6.2004, s. 128.

- (8) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med undtagelse af de i bilag I omhandlede produkter, som er uegnede til menneskeføde, og de produkter, som eventuelt undtages fra denne forordnings anvendelsesområde i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der henvises til i artikel 5, stk. 2, gælder denne forordning for de produkter med oprindelse i tredjelande, der er omhandlet i:

- a) traktatens bilag I
- b) Rådets forordning (EF) nr. 1667/2006 af 7. november 2006 om glucose og lactose ⁽²⁾
- c) Rådets forordning (EØF) nr. 2783/75 af 29. oktober 1975 om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin ⁽³⁾
- d) Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 af 6. december 1993 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter ⁽⁴⁾

Artikel 2

1. Med forbehold af de øvrige gældende bestemmelser er det en betingelse for de i artikel 1 omhandlede produkters overgang til fri omsætning, at de ikke overstiger de i stk. 2 fastsatte maksimalt tilladte niveauer.

2. Den kumulerede cæsium 134- og 137-radioaktivitet må ikke overstige ⁽⁵⁾:

- a) 370 Bq/kg for mælk og mejeriprodukter som anført i bilag II samt for levnedsmidler, som er bestemt til særlig ernæring til spædbørn i de første fire til seks måneder af deres liv og fuldt ud dækker denne persongrupperes ernæringsbehov, og som er emballeret i detailsalgspakninger, hvoraf det klart fremgår og er anført på etiketten, at der er tale om tilberedninger til spædbørn

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ EUT L 312 af 11.11.2006, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 104. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2916/95 (EFT L 305 af 19.12.1995, s. 49).

⁽⁴⁾ EFT L 318 af 20.12.1993, s. 18. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2580/2000 (EFT L 298 af 25.11.2000, s. 5).

⁽⁵⁾ Niveaue for koncentrerede eller tørrede produkter beregnes på grundlag af det rekonstituerede forbrugsklare produkt.

- b) 600 Bq/kg for alle andre berørte produkter.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne fører kontrol med opfyldelsen af de i artikel 2, stk. 2, fastsatte maksimalt tilladte niveauer for de i artikel 1 omhandlede produkter, idet kontaminationsgraden i oprindelseslandet tages i betragtning.

Kontrollen kan også omfatte fremlæggelse af eksportcertifikater.

På grundlag af resultatet af denne kontrol træffer medlemsstaterne de foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på gennemførelsen af artikel 2, stk. 1, herunder forbud mod at bringe et bestemt produkt i fri omsætning, idet forbuddet kan nedlægges i hvert enkelt tilfælde eller generelt.

2. Hver medlemsstat giver Kommissionen alle oplysninger vedrørende gennemførelsen af denne forordning, bl.a. om tilfælde, hvor de maksimalt tilladte niveauer ikke er blevet overholdt.

Kommissionen videregiver disse oplysninger til de øvrige medlemsstater.

3. Konstatere der gentagne tilfælde af manglende overholdelse af de maksimalt tilladte niveauer, kan der træffes nødvendige forholdsregler efter den fremgangsmåde, der henvises til i artikel 5, stk. 2.

Disse forholdsregler kan omfatte forbud mod indførsel af produkter med oprindelse i det pågældende tredjeland.

Artikel 4

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning samt de eventuelle ændringer af fortegnelsen over produkter i bilag I og fortegnelsen over produkter, der undtages fra denne forordning, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 5, stk. 2.

Artikel 5

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

Artikel 6

Forordning (EØF) nr. 737/90, som ændret ved de i bilag III anførte forordninger, ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den udløber:

- a) den 31. marts 2010, medmindre Rådet inden da træffer anden afgørelse, især i tilfælde af at den i artikel 4 nævnte fortegnelse over undtagne produkter kommer til at omfatte alle produkter, der er egnede til menneskeføde, som denne forordning gælder for
- b) når Kommissionens forordning, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, i forordning (Euratom) nr. 3954/87, træder i kraft, hvis dette sker inden den 31. marts 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 2008.

På Rådets vegne

M. BARNIER

Formand

BILAG I

Produkter, der er uegnede til menneskeføde

KN-kode	Varebeskrivelse
ex 0101 10 10 ex 0101 90 19	Væddeløbsheste
ex 0106	Andre (levende dyr, undtagen tamkaniner og duer; ikke til menneskeføde)
0301 10	Levende akvariefisk
0408 11 20 0408 19 20 0408 91 20 0408 99 20	Æg uden skal samt æggeblommer, uegnede til menneskeføde ⁽¹⁾
ex 0504 00 00	Tarme, blærer og maver, hele eller stykker deraf, af andre dyr end fisk, ikke spiselige
0511 10 00 ex 0511 91 90 0511 99	Animalske produkter, ikke andetsteds tariferet, bortset fra spiseligt dyreblod; døde dyr af de arter, der er nævnt i kapitel 1 eller 3, uegnede til menneskeføde
ex 0713	Bælgfrugter, udbælgede og tørrede, også afskallede eller flækkede, til udsæd
1001 90 10	Spelt til udsæd ⁽¹⁾
1005 10 11 1005 10 13 1005 10 15 1005 10 19	Hybridmajs til udsæd ⁽¹⁾
1006 10 10	Ris til udsæd ⁽¹⁾
1007 00 10	Hybridsorghum til udsæd ⁽¹⁾
1201 00 10 1202 10 10 1204 00 10 1205 10 10 1206 00 10 1207 20 10 1207 40 10 1207 50 10 1207 91 10 1207 99 15	Olieholdige frø og frugter, også knuste, til udsæd ⁽¹⁾
1209	Frø, frugter og sporer, af den art, der anvendes til udsæd
1501 00 11	Fedt af svin til industriel anvendelse, bortset fra fremstilling af næringsmidler ⁽¹⁾
1502 00 10	Talg af hornkvæg, får eller geder, bortset fra varer henhørende under pos. 1503, til industriel anvendelse, bortset fra fremstilling af næringsmidler ⁽¹⁾
1503 00 11	Lardstearin og oleostearin (pressetalg) til industriel anvendelse ⁽¹⁾
1503 00 30	Talgolie til industriel anvendelse, bortset fra fremstilling af næringsmidler ⁽¹⁾
1505 00	Uldfedt og fedtstoffer udvundet deraf (herunder lanolin)
1507 10 10 1507 90 10	Sojabønneolie og fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede, til teknisk eller industriel anvendelse, bortset fra fremstilling af næringsmidler ⁽¹⁾
1508 10 10 1508 90 10	Jordnøddeolie og fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede, til teknisk eller industriel anvendelse, bortset fra fremstilling af næringsmidler ⁽¹⁾
1511 10 10	Palmeolie og fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede, til teknisk eller industriel anvendelse, bortset fra fremstilling af næringsmidler ⁽¹⁾

KN-kode	Varebeskrivelse
1511 90 91 1512 11 10 1512 19 10 1512 21 10 1512 29 10 1513 11 10 1513 19 30 1513 21 10 1513 29 30 1514 11 10 1514 19 10 1514 91 10 1514 99 10 1515 19 10 1515 21 10 1515 29 10 1515 50 11 1515 50 91 1515 90 21 1515 90 31 1515 90 40 1515 90 60 1516 20 95	Andre olier til teknisk eller industriel anvendelse, bortset fra fremstilling af næringsmidler ⁽¹⁾
1515 30 10	Ricinusolie og fraktioner deraf, til fremstilling af aminoundecansyre til brug ved produktion af syntetiske tekstilfibre eller plast ⁽¹⁾
1515 90 11	Træolie (tungolie); jojoba og oiticikaolie; myrtevoks og japanvoks; fraktioner deraf
1518 00 31 1518 00 39	Blandinger af vegetabilsk olie, til teknisk eller industriel anvendelse, bortset fra fremstilling af næringsmidler ⁽¹⁾
2207 20 00	Ethanol (ethylalkohol) og anden spiritus, denatureret, uanset alkoholindholdet
3824 10 00	Tilberedte bindemidler til støbeforme eller støbekerner
4501	Naturkork, rå eller groft bearbejdet; korkaffald; knust, granuleret eller pulveriseret kork
5301 10 00 5301 21 00 5301 29 00	Hør, rå eller beredt, men ikke spundet
5302	Hamp (<i>Cannabis sativa</i>), rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af hamp (herunder garnaffald og opkradset tekstilmateriale)
ex kapitel 6	Levende træer og andre levende planter; løg, rødder og lign.; afskårne blomster og blade, undtagen cikorieplanter og -rødder henhørende under pos. 0601 20 10

⁽¹⁾ Henførsel under denne underposition sker på betingelser fastsat i henhold til relevante fællesskabsbestemmelser.

*BILAG II***Mælk og mejeriprodukter, for hvilke der gælder en maksimumstoleranceværdi på 370 Bq/kg**

KN-kode 0401

0402

0403 10 11 til 39

0403 90 11 til 69

0404

*BILAG III***Ophævet forordning med liste over ændringer**

Rådets forordning (EØF) nr. 737/90
(EFT L 82 af 29.3.1990, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 686/95
(EFT L 71 af 31.3.1995, s. 15)

Rådets forordning (EF) nr. 616/2000
(EFT L 75 af 24.3.2000, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 806/2003
(EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1)

udelukkende bilag III, nr. 7

BILAG IV

Sammenligningstabel

Forordning (EØF) nr. 737/90	Nærværende forordning
Artikel 1, indledning	Artikel 1, indledning
Artikel 1, første led	Artikel 1, litra a)
Artikel 1, andet led	Artikel 1, litra b)
Artikel 1, tredje led	Artikel 1, litra c)
Artikel 1, fjerde led	Artikel 1, litra d)
Artikel 1, femte led	—
Artikel 2	Artikel 2, stk. 1
Artikel 3, første indledning	—
Artikel 3, anden indledning	Artikel 2, stk. 2, indledning
Artikel 3, første og andet led	Artikel 2, stk. 2, litra a) og b)
Artikel 4, stk. 1, første, andet og tredje punktum	Artikel 3, stk. 1, første, andet og tredje afsnit
Artikel 4, stk. 2, første og andet punktum	Artikel 3, stk. 2, første og andet afsnit
Artikel 5, første og andet punktum	Artikel 3, stk. 3, første og andet afsnit
Artikel 6	Artikel 4
Artikel 7, stk. 1 og 2	Artikel 5, stk. 1 og 2
Artikel 7, stk. 3	—
—	Artikel 6
Artikel 8, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 8, stk. 2, indledning	Artikel 7, stk. 2, indledning
Artikel 8, stk. 2, nr. 1	Artikel 7, stk. 2, litra a)
Artikel 8, stk. 2, nr. 2	Artikel 7, stk. 2, litra b)
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
—	Bilag III
—	Bilag IV

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 734/2008**af 15. juli 2008****om beskyttelse af sårbare marine økosystemer i det åbne hav mod bundfiskeriedskabers skadelige virkninger**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet er kontraherende part i De Forenede Nationers havretskonvention og i aftalen om gennemførelsen af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande. I henhold til disse internationale instrumenter har staterne pligt til at samarbejde om at bevare det åbne havs levende ressourcer, og samarbejdet skal foregå direkte mellem staterne eller via underregionale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller inden for rammerne af fiskeriforvaltningsaftaler.
- (2) At der ikke findes en regional fiskeriforvaltningsorganisation eller fiskeriforvaltningsaftale, fritager ikke staterne for deres pligt i henhold til havretten til over for deres borgere at vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for at bevare det åbne havs levende ressourcer og beskytte sårbare marine økosystemer mod skadelige virkninger fra fiskeri.
- (3) I henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾ anvender Fællesskabet en

forsigtighedstilgang ved at træffe foranstaltninger til at begrænse fiskeriets indvirkning på de marine økosystemer mest muligt. I henhold til artikel 7 i samme forordning kan Kommissionen efter begrundet anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ træffe hasteforanstaltninger, hvis det konstateres, at der som følge af fiskeriaktiviteter er en alvorlig trussel mod bevarelsen af de levende akvatiske ressourcer eller det marine økosystem, der kræver, at der straks gribes ind.

- (4) Fællesskabet er forpligtet på at bevare marine økosystemer, som f.eks. rev, undersøiske bjerge, dybhavskoraller, hydrotermiske væld og svampebunde. Der foreligger talrige videnskabelige oplysninger om, at disse økosystemers integritet trues af fiskeri med bundredskaber. Fællesskabet har allerede vedtaget foranstaltninger til at lukke områder i EF-farvande, hvor der findes sådanne økosystemer, for bundfiskeri. Det har også medvirket til at vedtage tilsvarende foranstaltninger for det åbne hav på de områder, som sorterer under alle eksisterende regionale fiskeriforvaltningsorganisationer med beføjelse til at regulere bundfiskeri. Fællesskabet har også aktivt bidraget til at etablere nye organisationer og aftaler, for at alle verdens have kan blive omfattet af regionale bevarelses- og fiskeriforvaltningsordninger. For nogle områder på det åbne hav er det dog yderst vanskeligt at etablere en organisation eller aftale.
- (5) Ved resolution 61/105, som blev vedtaget af De Forenede Nationers generalforsamling den 8. december 2006, enedes det internationale samfund om, at der er et presserende behov for at vedtage foranstaltninger for at beskytte sårbare marine økosystemer mod de ødelæggelser, som bundfiskeri forårsager, og at dette fiskeri bør reguleres strengt inden for rammerne af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller -aftaler eller af de enkelte stater over for de fartøjer, der fører deres flag, og som fisker i områder, der ikke reguleres af nogen organisation eller aftale.

Generalforsamlingen har udstukket retningslinjer for, hvilken form for foranstaltninger der bør vedtages med henblik herpå. Det arbejde, der er udført inden for FAO for at udvikle internationale retningslinjer for forvaltningen af dette fiskeri inden for rammerne af adfærdskodeksen for ansvarligt fiskeri, er også af stor relevans for udformningen og vedtagelsen af sådanne foranstaltninger samt for medlemsstaternes gennemførelse af dem.

⁽¹⁾ Udtalelse af 4.6.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59. Ændret ved forordning (EF) nr. 865/2007 (EUT L 192 af 24.7.2007, s. 1).

- (6) Fællesskabet har en betragtelig flåde, der udøver bundfiskeri i områder, som ikke reguleres af en regional fiskeriforvaltningsorganisation eller -aftale med kompetence til at regulere sådant fiskeri, og for hvilke der ikke umiddelbart kan forventes at blive etableret en sådan organisation eller aftale. Uagtet det fortsatte arbejde, der udføres for at lukke de resterende huller i det internationale fiskeriforvaltningssystem, bliver Fællesskabet nødt til at efterkomme sine forpligtelser i henhold til havretten for så vidt angår bevarelse af de levende marine ressourcer i disse områder og må derfor vedtage passende foranstaltninger for disse flåder. Fællesskabet bør i den forbindelse handle i overensstemmelse med retningslinjerne i generalforsamlingens resolution 61/105.
- (7) Som et vigtigt led i generalforsamlingens anbefalinger indgår foranstaltninger til på grundlag af de bedste foreliggende videnskabelige oplysninger at vurdere, om individuelt bundfiskeri vil få betydelige skadelige virkninger for sårbare marine økosystemer, og sikre, at fiskeriet, hvis det vurderes, at det vil få betydelige skadelige virkninger, forvaltes på en sådan måde, at disse virkninger undgås, eller at det ikke får lov at fortsætte.
- (8) For at denne anbefaling kan gennemføres, skal de pågældende fiskerifartøjer have tilladelse til at fiske i henhold til en særlig fiskeritilladelse, som udstedes i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1627/94 af 27. juni 1994 om generelle bestemmelser for de særlige fiskeritilladelser ⁽¹⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 2943/95 af 20. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1627/94 ⁽²⁾. Desuden bør udstedelsen af tilladelserne og deres gyldighed gøres afhængig af særlige betingelser, som sikrer, at det godkendte fiskeris virkninger er blevet ordentligt vurderet, og at fiskeriet udøves i overensstemmelse med vurderingen.
- (9) For at generalforsamlingens anbefalinger kan gennemføres, kræves der også relevante overvågningsforanstaltninger for at sikre, at betingelserne for udstedelsen af tilladelserne overholdes. Disse foranstaltninger omfatter observatører om bord og særlige regler for satellitbaserede fartøjsovervågningssystemer i tilfælde af tekniske fejl eller funktionssvigt ud over de regler, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2244/2003 af 18. december 2003 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende satellitbaserede fartøjsovervågningssystemer ⁽³⁾.
- (10) Arbejdet med at identificere sårbare marine økosystemer i områder, som ikke reguleres af en regional fiskeriforvaltningsorganisation, er under udvikling, og der foreligger relativt begrænsede videnskabelige oplysninger herom. Af den grund er det nødvendigt at forbyde at anvende bundredskaber i de områder, hvor der ikke er foretaget nogen relevant videnskabelig vurdering af risikoen for et sådant fiskeris betydelige skadelige virkninger for sårbare marine økosystemer.
- (11) Overtrædelser af særlige betingelser som dem, der vedrører områder, hvor der ikke er foretaget en vurdering, anvendelse af fartøjsovervågningssystemet og forlægnings af fiskeri ved uventet møde med et sårbart marint økosystem, kan forårsage ubodelig skade på økosystemerne og fortjener derfor at blive medtaget på listen over alvorlige overtrædelser i Rådets forordning (EF) nr. 1447/1999 af 24. juni 1999 om fastsættelse af en liste over de former for adfærd, der er en alvorlig overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik ⁽⁴⁾.
- (12) Beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger er underlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽⁵⁾, som ved anvendelsen af nærværende forordning gælder fuldt ud ved behandling af personoplysninger, især for så vidt angår den ret, som de personer, som de pågældende personoplysninger vedrører, har til adgang, berigtigelse, sletning eller spærring af personoplysninger og underretning af tredjemand, og derfor kommer denne forordning ikke nærmere ind på sådanne rettigheder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

- Denne forordning gælder for EF-fiskerifartøjer, der fisker med bundredskaber på åbent hav.
- Forordningen gælder ikke for EF-fiskerifartøjer, hvis fangstpladser ligger i områder:
 - a) der henhører under en regional fiskeriforvaltningsorganisation med kompetence til at regulere dette fiskeri eller er omfattet af en fiskeriforvaltningsaftale, der regulerer det

⁽¹⁾ EFT L 171 af 6.7.1994, s. 7.

⁽²⁾ EFT L 308 af 21.12.1995, s. 15.

⁽³⁾ EUT L 333 af 20.12.2003, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT L 167 af 2.7.1999, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

- b) for hvilke der er ved at blive oprettet en regional fiskeriforvaltningsorganisation, og hvor deltagerne i denne proces har vedtaget foreløbige foranstaltninger for at beskytte sårbare marine økosystemer mod de ødelæggende virkninger af anvendelsen af bundredskaber.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »marint økosystem«: et dynamisk system af plante-, dyre- og mikroorganismesamfund og disses abiotiske miljø, der vekselvirker som en funktionel enhed
- b) »sårbart marint økosystem«: et marint økosystem, der bl.a. omfatter rev, undersøiske bjerge, hydrotermiske væld, koldt-vandskoraller og koldt vandssvampebunde, og hvis integritet (dvs. økosystemets struktur eller funktion) ifølge de bedste foreliggende videnskabelige oplysninger og forsigtighedsprincippet risikerer at blive udsat for betydelige skadelige virkninger ved fysisk kontakt med bundredskaber i forbindelse med normalt fiskeri. De mest sårbare økosystemer er dem, der nemt forstyrres, og som desuden er meget længe om at blive genoprettet eller muligvis aldrig bliver genoprettet
- c) »betydelige skadelige virkninger«: virkninger (vurderet individuelt, kombineret eller samlet), der bringer økosystemets integritet i fare på en sådan måde, at de berørte populationers reproduktionsevne svækkes, og habitaters naturlige produktivitet på lang sigt nedbrydes, eller som mere end midlertidigt medfører en betydelig nedgang i artsrigdom, habitater eller samfundstyper
- d) »bundredskaber«: redskaber, der under normalt fiskeri anvendes i kontakt med havbunden, herunder bundtrawl, skrabere, bundsatte hildingsgarn, bundliner, tejner og fælder.

Artikel 3

Særlig fiskeritilladelse

1. For at udøve det fiskeri, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, skal EF-fiskerfartøjer have en særlig fiskeritilladelse.
2. Den særlige fiskeritilladelse udstedes i henhold til forordning (EF) nr. 1627/94 og er underkastet betingelserne i denne forordning.

Artikel 4

Betingelser for udstedelse

1. Ansøgninger om særlig fiskeritilladelse, jf. artikel 3, stk. 1, skal vedlægges en detaljeret fiskeriplan, der især indeholder oplysninger om følgende:

- a) den planlagte fangstplads
- b) målarter
- c) redskabernes art og den dybde, de vil blive anvendt på, og
- d) havbundens batymetriske profil i det planlagte fiskeriområde, hvis sådanne oplysninger ikke allerede er til rådighed for de kompetente myndigheder i den berørte flagstat.

2. De kompetente myndigheder udsteder en særlig fiskeritilladelse, når de har foretaget en vurdering af de potentielle virkninger af fartøjets planlagte fiskeri og konkluderet, at fiskeriet sandsynligvis ikke vil få betydelige skadelige virkninger for sårbare marine økosystemer.

3. De kompetente myndigheder lægger de bedste foreliggende videnskabelige og tekniske oplysninger om, hvor der befinder sig sårbare marine økosystemer i de områder, hvor de pågældende fiskerfartøjer påtænker at fiske, til grund for den vurdering, der er nævnt i stk. 2. Oplysningerne skal så vidt muligt omfatte videnskabelige data, på grundlag af hvilke det kan anslås, hvor stor sandsynlighed der er for, at der forekommer sådanne økosystemer. Vurderingsprocessen skal indeholde de nødvendige elementer af en uafhængig videnskabelig peer review.

4. Evalueringen af risikoen for betydelige skadelige virkninger på sårbare marine økosystemer i henhold til den vurdering, der er nævnt i stk. 2, tager om nødvendigt hensyn til de forskellige forhold, der er karakteristiske for områder, hvor fiskeri med bundredskaber er veletableret, og i områder, hvor sådant fiskeri ikke har fundet sted eller kun forekommer lejlighedsvis.

5. De kompetente myndigheder anvender forsigtighedskriterier i forbindelse med den vurdering, der er nævnt i stk. 2. Hersker der tvivl om, hvorvidt de skadelige virkninger er betydelige eller ej, går myndighederne ud fra, at de sandsynlige skadelige virkninger, som fremgår af den videnskabelige rådgivning, er betydelige.

6. Fører vurderingen til den konklusion, at fiskeri, der udøves i overensstemmelse med den forelagte fiskeriplan, kan medføre betydelige skadelige virkninger for sårbare marine økosystemer, præciserer de kompetente myndigheder de vurderede risici og giver ansøgerne mulighed for at ændre fiskeriplanen for at undgå dem. Foretages der ingen ændringer, udsteder de kompetente myndigheder ikke den særlige fiskeritilladelse, der ansøges om.

Artikel 5

Betingelser for gyldighed

1. Den særlige fiskeritilladelse, jf. artikel 3, stk. 1, skal udtrykkeligt angive, at fiskeri i henhold hertil til enhver tid skal udøves i overensstemmelse med den fiskeriplan, der er forelagt i henhold til artikel 4, stk. 1.

2. Kræver omstændigheder, som den person, der er ansvarlig for fartøjets fiskeri, ikke er herre over, at den forelagte plan ændres, underretter denne person straks de kompetente myndigheder og oplyser, hvilke ændringer der påtænkes foretaget i den oprindelige plan. De kompetente myndigheder undersøger ændringerne og godkender dem ikke, hvis de medfører, at fiskeriet forlægges til områder, hvor der findes eller sandsynligvis findes sårbare marine økosystemer.

3. Misligholdes fiskeriplanen, jf. artikel 4, stk. 1, under andre omstændigheder end de i nærværende artikels stk. 2 omhandlede, trækker flagstaten den særlige fiskeritilladelse, som fiskerfartøjet har fået udstedt, tilbage.

Artikel 6

Områder, hvor der ikke er foretaget en vurdering

1. Det er forbudt at anvende bundredskaber i de områder, hvor der ikke er foretaget og ikke foreligger nogen ordentlig videnskabelig vurdering. Dette forbud skal tages op i forbindelse med den revision af forordningen, der er omhandlet i artikel 13.

2. Bundfiskeri er tilladt på de betingelser, der er fastsat i denne forordning, hvis en videnskabelig vurdering viser, at sårbare marine økosystemer ikke udsættes for risiko.

Artikel 7

Uforudsete forekomster af sårbare marine økosystemer

1. Støder et fiskerfartøj på et sårbart marint økosystem under sit fiskeri, skal det straks indstille fiskeriet eller afholde sig fra at påbegynde fiskeri på det pågældende sted. Det må først genoptage sit fiskeri, når det er ankommet til et andet sted, som ligger mindst 5 sømil fra det sted, hvor det stødte på økosystemet i det område, som er anført i fiskeriplanen, jf. artikel 4, stk. 1.

2. Støder fartøjet på et andet sårbart marint økosystem på det andet sted, jf. stk. 1, skal det sejle videre i overensstemmelse med reglerne i nævnte stykke, indtil det når frem til et sted, hvor der ikke findes nogen sårbare marine økosystemer.

3. Fiskerfartøjet skal straks indberette alle tilfælde, hvor det er stødt på sårbare marine økosystemer, til de kompetente myndigheder, og give præcise oplysninger om art, tid og sted og andre relevante oplysninger i den forbindelse.

Artikel 8

Områdelukninger

1. Medlemsstaterne identificerer på grundlag af de bedste foreliggende videnskabelige oplysninger om forekomsten eller sandsynligheden for forekomst af sårbare marine økosystemer i det område, hvor deres fiskerfartøjer fisker, områder, der skal lukkes for fiskeri med bundredskaber. Medlemsstaterne gennemfører straks disse lukninger for deres fartøjer og underretter omgående Kommissionen om lukningen. Kommissionen videregiver straks denne meddelelse til de øvrige medlemsstater.

2. Kommissionen forelægger om nødvendigt forslag for Rådet i overensstemmelse med artikel 37 i traktaten med henblik på vedtagelse af EF-foranstaltninger til gennemførelse af områdelukninger enten på grundlag af oplysningerne fra medlemsstaterne eller på eget initiativ, jf. dog artikel 7 i forordning (EF) nr. 2371/2002.

Artikel 9

Fartøjsovervågningssystem

1. Uanset artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2244/2003 indberetter skibsføreren i tilfælde af tekniske fejl eller funktionssvigt i den satellitsporingsanordning, der er monteret om bord på fiskerfartøjet, hver anden time sin geografiske position til flagmedlemsstaten.

2. Når fangstrejsen er afsluttet, må fartøjet ikke forlade havnen igen, før de kompetente myndigheder anser satellitsporingsanordningen for at fungere tilfredsstillende.

Artikel 10

Alvorlige overtrædelser

1. Fiskeri, der udøves fra det tidspunkt, hvor fartøjet fraviger sin fiskeriplan under andre end de i artikel 5, stk. 2, omhandlede omstændigheder, betragtes som fiskeri uden fiskeritilladelse og derfor som adfærd, der er en alvorlig overtrædelse af bestemmelserne i den fælles fiskeripolitik.

2. Gentagne overtrædelser af forpligtelserne i artikel 6, 7 og 9 betragtes som adfærd, der er en alvorlig overtrædelse af bestemmelserne i den fælles fiskeripolitik.

Artikel 11

Observatører

1. Der skal være observatører om bord på alle de fartøjer, som får udstedt en særlig fiskeritilladelse, jf. artikel 3, stk. 1. Observatørerne holder fartøjets fiskerivirksomhed under observation i hele fiskeriplanens gennemførelsesperiode, jf. artikel 4, stk. 1.

Antallet af observatører, der dækker fiskeriet i et fiskeriområde, tages op til revision den 30. juli 2009.

2. Observatøren skal:

- a) uafhængigt og i samme format som det, der anvendes i fartøjets logbog, indføre de i artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik⁽¹⁾ omhandlede fangstoplysninger
- b) registrere eventuelle ændringer af fiskeriplanen, jf. artikel 5, stk. 2
- c) dokumentere tilfælde, hvor fartøjet uventet er stødt på sårbare marine økosystemer, jf. artikel 7, og i den forbindelse indsamle oplysninger, der kan bruges til at beskytte stedet
- d) registrere, på hvilke dybder der anvendes redskaber
- e) senest 20 dage efter afslutningen af observationsperioden fremlægge en rapport for den pågældende medlemsstats ansvarlige myndigheder. En kopi af rapporten sendes til Kommissionen senest 30 dage efter modtagelsen af en skriftlig anmodning.

3. Observatøren må ikke være:

- a) beslægtet med skibsføreren eller andre ledende besætningsmedlemmer på det fartøj, han er tilknyttet

b) ansat af skibsføreren på det fartøj, han er tilknyttet

c) ansat af en repræsentant for skibsføreren

d) ansat af en virksomhed, der er kontrolleret af skibsføreren eller dennes repræsentant

e) beslægtet med skibsførerens repræsentant.

Artikel 12

Oplysninger

1. Medlemsstaterne skal, hvis fiskerfartøjer, der sejler under deres flag, falder ind under anvendelsesområdet for denne forordning, for hvert kalenderhalvår sende Kommissionen en rapport om følgende senest tre måneder efter kalenderhalvårets slutning:

- a) som supplement til oplysningerne i artikel 18 i forordning (EØF) nr. 2847/93 oplysninger om de fangster, som fiskerfartøjerne, jf. artikel 1, har taget, opgjort på grundlag af oplysningerne i logbøgerne, som skal indeholde fuldstændige fortegnelser over fiskedage på havet og observatørernes rapporter, opdelt pr. kvartal, redskabstype og art
- b) oplysninger om, hvorvidt de i artikel 1, stk. 1, omhandlede fiskerfartøjer har overholdt deres fiskeriplaner og kravene i artikel 6, 7 og 8, og om de foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe tilfælde af misligholdelse og alvorlige overtrædelser, jf. artikel 10, og om de sanktioner, der er truffet i den forbindelse
- c) oplysninger om deres gennemførelse af artikel 8.

2. De rapporter, der skal forelægges i overensstemmelse med stk. 1, ledsages af alle de konsekvensanalyser, den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 4, stk. 2, har udført i den seks månedersperiode, rapporten dækker.

3. Kommissionen offentliggør de i stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger, bl.a. gennem FAO, og forelægger dem straks for de relevante videnskabelige organer samt for medlemsstaterne, hvis de anmoder om det.

⁽¹⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1967/2006 (EUT L 409 af 30.12.2006, s. 11. Berigtiget i EUT L 36 af 8.2.2007, s. 6).

*Artikel 13***Revision**

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne forordning senest den 30. juni 2010. Rapporten ledsages i givet fald af forslag til ændring af denne forordning.

*Artikel 14***Ikrafttrædelse**

Denne forordning træder i kraft på tredivtedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 2008.

På Rådets vegne

M. BARNIER

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 735/2008**af 29. juli 2008****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. juli 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 2008.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 510/2008 (EUT L 149 af 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1. Senest ændret ved forordning (EØF) nr. 590/2008 (EUT L 163 af 24.6.2008, s. 24).

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MK	28,9
	TR	74,2
	XS	29,6
	ZZ	44,2
0707 00 05	MK	27,4
	TR	106,2
	ZZ	66,8
0709 90 70	TR	97,2
	ZZ	97,2
0805 50 10	AR	84,2
	US	62,5
	UY	59,6
	ZA	89,4
	ZZ	73,9
0806 10 10	CL	58,0
	EG	144,2
	IL	145,6
	TR	123,9
	ZZ	117,9
0808 10 80	AR	95,1
	BR	101,6
	CL	97,9
	CN	87,4
	NZ	115,6
	US	107,9
	ZA	88,2
	ZZ	99,1
0808 20 50	AR	67,9
	CL	88,3
	NZ	97,1
	TR	156,5
	ZA	100,6
	ZZ	102,1
0809 10 00	TR	172,1
	US	186,2
	ZZ	179,2
0809 20 95	CA	388,4
	TR	449,8
	US	433,2
	ZZ	423,8
0809 30	TR	143,6
	ZZ	143,6
0809 40 05	BA	82,7
	IL	116,4
	TR	115,5
	XS	66,2
	ZZ	95,2

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 736/2008

af 22. juli 2008

om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med fremstilling, forarbejdning og afsætning af fiskevarer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte⁽¹⁾, særlig artikel 1, stk. 1, litra a), nr. i),

efter offentliggørelse af et udkast til denne forordning⁽²⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EF) nr. 994/98 bemyndiges Kommissionen til i overensstemmelse med traktatens artikel 87 på visse betingelser at betragte støtte til små og mellemstore virksomheder (SMV'er) som forenelig med fællesmarkedet og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder⁽³⁾ gælder ikke for aktiviteter i forbindelse med produktion, forarbejdning eller afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter⁽⁴⁾.

(3) Kommissionen har i en lang række beslutninger anvendt traktatens artikel 87 og 88 på SMV'er, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af fiskevarer, og har desuden redegjort for sin politik, senest i retningslinjer for behandling af statsstøtte til fiskeri og akvakultur⁽⁵⁾ (i det følgende benævnt »retningslinjer for fiskeri«). På baggrund af Kommissionens store erfaring med disse artiklers anvendelse på SMV'er, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af fiskevarer, bør Kommissionen for at sikre effektiv kontrol og forenklet forvaltning, uden at dens tilsyn samtidig svækkes, gøre brug af de beføjelser, den har i medfør af forordning (EF) nr. 994/98, også i forbindelse med SMV'er, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af fiskevarer, for så vidt som traktatens artikel 89 finder anvendelse på disse varer.

(4) Kommissionen vurderer, om statsstøtte inden for fiskeriet er forenelig med fællesmarkedet, ud fra såvel konkurrencepolitikken som den fælles fiskeripolitikens mål.

(5) Denne forordning bør gælde for diverse former for støtte i fiskerisektoren, som Kommissionen allerede i mange år systematisk har godkendt. Det er ikke nødvendigt, at Kommissionen i hvert enkelt tilfælde vurderer, om støtten er forenelig med fællesmarkedet, hvis den opfylder betingelserne i Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond⁽⁶⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 498/2007 af 26. marts 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 om Den Europæiske Fiskerifond⁽⁷⁾ og visse andre betingelser. Selv om forordning (EF) nr. 1198/2006 først trådte i kraft den 4. september 2006, har Kommissionen på basis af de nuværende retningslinjer for fiskeri samlet tilstrækkelig erfaring med anvendelsen af lignende betingelser for den pågældende type foranstaltninger til at kunne fastslå, at betingelserne i forordningen er præcise nok til, at det er berettiget ikke at kræve en vurdering i hvert enkelt tilfælde.

(6) Denne forordning er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan anmelde støtte til SMV'er, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af fiskevarer. Kommissionen bør vurdere anmeldelserne på grundlag af denne forordning og retningslinjerne for fiskeri.

⁽¹⁾ EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 248 af 23.10.2007, s. 13.

⁽³⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 33. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1976/2006 (EUT L 368 af 23.12.2006, s. 85).

⁽⁴⁾ EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1759/2006 (EUT L 335 af 1.12.2006, s. 3).

⁽⁵⁾ EUT C 229 af 14.9.2004, s. 5.

⁽⁶⁾ EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 120 af 10.5.2007, s. 1.

- (7) Støtte, som medlemsstaterne ønsker at give inden for fiskerisektoren, men som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning eller andre forordninger, der er vedtaget i medfør af artikel 1 i forordning (EF) nr. 994/98, bør stadig være underkastet anmeldelseskravet i traktatens artikel 88, stk. 3. Sådan støtte vil blive vurderet på baggrund af denne forordning og retningslinjerne for fiskeri.
- (8) Denne forordning bør fritage enhver form for støtte, der opfylder alle de krav, der er fastsat i den, og enhver støtteordning, hvis den støtte, der kan ydes i henhold til en sådan ordning, opfylder alle relevante krav i denne forordning. Individuel støtte, der ydes i henhold til en ordning, og ad hoc-støtte bør indeholde en direkte henvisning til denne forordning.
- (9) Af hensyn til sammenhængen med andre EF-finansierede støtteforanstaltninger bør støtteløfterne i denne forordning være de samme som dem, der er fastsat for den samme form for støtte i bilag II til forordning (EF) nr. 1198/2006.
- (10) Det er af afgørende betydning, at der ikke ydes støtte i tilfælde, hvor EF-retten og navnlig den fælles fiskeripolitik's regler ikke overholdes. Medlemsstaterne kan derfor kun yde støtte i fiskerisektoren, hvis de finansierede foranstaltninger og deres virkninger er forenelige med EF-retten. Inden der ydes støtte, bør medlemsstaterne sikre, at statsstøttemodtagerne overholder den fælles fiskeripolitik's regler.
- (11) For at sikre, at støtten står i forhold til målet og begrænses til det nødvendige beløb, bør tærsklerne så vidt muligt være udtrykt i støtteintensitet i forhold til en række støtteberettigede udgifter. Med henblik på beregning af støtteintensiteten bør støtte, der udbetales i flere trancher, tilbagediskonteres til sin værdi på støtte-tidspunktet. Den rentesats, der skal anvendes ved tilbagediskontering og ved beregning af støtte, der ikke ydes som tilskud, bør være referencesatsen gældende på det tidspunkt, hvor støtten ydes, som fastsat i meddelelsen fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten ⁽¹⁾.
- (12) Da det er nødvendigt at finde den rette ligevægt mellem at begrænse konkurrencefordrejninger i den støttede sektor til et minimum og tilgodese denne forordnings mål, bør forordningen ikke fritage individuel støtte over et fast maksimumsbeløb, uanset om den ydes under en støtteordning, der er fritaget efter denne forordning.
- (13) Denne forordning bør ikke gælde for eksportrelaterede aktiviteter eller støtte, der begunstiger indenlandske produkter frem for importerede. Den bør navnlig ikke gælde for støtte til finansiering af etablering og drift af distributionsnet i andre lande. Støtte til udgifterne til deltagelse i varemesser eller til undersøgelser eller konsulenttjenester, der er nødvendige for lancering af et nyt eller eksisterende produkt på et nyt marked, bør normalt ikke betragtes som eksportstøtte.
- (14) Støtte til kriseramte virksomheder, jf. Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽²⁾, bør vurderes i henhold til disse rammebestemmelser for at forhindre, at de omgås. Støtte til sådanne virksomheder bør derfor ikke være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. For at mindske medlemsstaternes administrative byrde, når de yder støtte omfattet af denne forordning, bør definitionen på, hvad der anses for en kriseramt virksomhed, forenkles sammenlignet med definitionen i rammebestemmelserne. SMV'er bør i de første tre år efter oprettelsen ikke anses for kriseramte virksomheder ved anvendelsen af denne forordning, medmindre de opfylder betingelserne i de nationale regler for konkursbehandling. Disse forenklinger berører ikke disse SMV'ers kvalifikation i henhold til de pågældende rammebestemmelser, hvad angår støtte, der ikke er omfattet af denne forordning, som stadig er omfattet af den fuldstændige definition i rammebestemmelserne.
- (15) Kommissionen skal sikre, at godkendt støtte ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den almene interesse. Derfor bør støtte til en støttemodtager, der ikke har efterkommet et krav om tilbagebetaling af støtte, som Kommissionen ved en tidligere beslutning har erklæret ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet, udelukkes fra denne forordnings anvendelsesområde. Som følge heraf skal enhver form for ad hoc-støtte, der er udbetalt til en sådan støttemodtager, og støtteordninger, der ikke indeholder en bestemmelse, som udtrykkeligt udelukker sådanne støttemodtagere, fortsat anmeldes efter traktatens artikel 88, stk. 3. Denne bestemmelse bør ikke påvirke de berettigede forventninger hos støttemodtagere, som ikke har modtaget krav om tilbagebetaling.
- (16) For at undgå forskelle, der kunne medføre konkurrencefordrejninger, og for at fremme samordningen mellem EF's og medlemsstaternes forskellige initiativer med hensyn til SMV'er bør der i denne forordning anvendes samme definition af »små og mellemstore virksomheder« som i bilag I til forordning (EF) nr. 70/2001.

⁽¹⁾ EUT C 14 af 19.1.2008, s. 6.

⁽²⁾ EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

- (17) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og effektivt tilsyn bør denne forordning kun gælde for støtte, som er gennemsigtig. Gennemsigtig støtte er støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering. Navnlig bør støtte indeholdt i lån anses for gennemsigtig, når bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på basis af referencesatserne fastsat i meddelelsen fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten ⁽¹⁾. Støtte indeholdt i skatteforanstaltninger bør anses for gennemsigtig, når foranstaltningerne omfatter et loft, som sikrer, at den gældende tærskel ikke overskrides.
- (18) Støtte, der er indbefattet i garantiordninger, bør betragtes som gennemsigtig, når metoden til beregning af bruttosubventionsækvivalenten er blevet godkendt på grundlag af en anmeldelse til Kommissionen. Kommissionen vil behandle sådanne anmeldelser på grundlag af sin meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte i form af garantier ⁽²⁾. Støtte, der er indbefattet i garantiordninger, bør betragtes som gennemsigtig, når støttemodtageren er en SMV, og bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på basis af de minimumspræmier, der er fastsat i afsnit 3.3 og 3.5 i den pågældende meddelelse.
- (19) Da det er vanskeligt at beregne subventionsækvivalenten i forbindelse med støtte i form af tilbagebetalingspligtige lån, bør en sådan støtte kun være omfattet af denne forordning, hvis hele det tilbagebetalingspligtige lån er lavere end den gældende individuelle anmeldelsestærskel og de maksimale støtteintensiteter, der er fastsat i denne forordning.
- (20) Under henvisning til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), bør støtten normalt ikke udelukkende have den virkning, at de driftsomkostninger, som støttemodtageren normalt selv skal afholde, nedbringes løbende eller med visse mellemrum, ligesom støtten bør stå i et rimeligt forhold til de ulemper, der skal afhjælpes for at opnå de socioøkonomiske fordele, der anses for at være i EF's interesse. Statsstøtteforanstaltninger, som blot har til formål at forbedre producenternes økonomiske situation, men som på ingen måde bidrager til sektorens udvikling, og især støtte, der udelukkende ydes på grundlag af pris, mængde, produktionsenhed eller produktionsmiddelenhed, anses for at være driftsstøtte, som er uforenelig med fællesmarkedet. Desuden vil en sådan støtte sandsynligvis også kunne forstyrre de fælles markedsordningers mekanismer. Derfor bør denne forordnings anvendelsesområde begrænses til investeringsstøtte og støtte til visse socioøkonomiske foranstaltninger.
- (21) For at sikre, at støtten er nødvendig og virker som et incitament til at udvikle bestemte aktiviteter, bør denne forordning ikke gælde for støtte til aktiviteter, som støttemodtageren også ville være rede til at iværksætte på almindelige markedsvilkår og uden støtte. Et sådant incitament bør anses for at være til stede, når der er indsendt en ansøgning til medlemsstaten, inden det pågældende projekt eller de pågældende aktiviteter iværksættes.
- (22) For at fastslå om de individuelle anmeldelsestærskler og de maksimale støtteintensiteter, der er fastsat i denne forordning, overholdes, bør den samlede offentlige støtte til den pågældende aktivitet eller det pågældende projekt tages i betragtning, uanset om støtten finansieres ved hjælp af lokale, regionale eller nationale midler eller af EF.
- (23) Denne forordning bør gælde for følgende støtte: støtte til endeligt og midlertidigt ophør med fiskeri, støtte til finansiering af socioøkonomiske foranstaltninger, støtte til produktive investeringer i akvakultur, støtte til miljøvenlige akvakulturforanstaltninger, støtte til folke- og dyresundhedsforanstaltninger, støtte til indlandsfiskeri, støtte til forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, støtte til foranstaltninger af almen interesse, som gennemføres med aktiv medvirken af aktørerne selv eller af organisationer, der optræder på producenternes vegne, eller andre organisationer anerkendt af medlemsstaterne, støtte til foranstaltninger af almen interesse, der skal beskytte og udvikle den akvatiske fauna og flora, samtidig med at vandmiljøet forbedres, støtte til investeringer i offentlige og private fiskerihavne, fiskelandingspladser og fiskerinødhavne, støtte til foranstaltninger af almen interesse med henblik på indførelse af en kvalitets- og forædlingspolitik, udvikling af nye markeder eller gennemførelse af salgsfremstød for fiskevarer og akvakulturprodukter, støtte til pilotprojekter, støtte til ombygning af fiskerfartøjer med henblik på at anvende sådanne fartøjer til andre formål og støtte til teknisk bistand.
- (24) Når afgiftsfritagelser i medfør af artikel 14 i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet ⁽³⁾ ligeledes anvendes på hele fiskerisektoren, finder Kommissionen, at de eventuelt kan bidrage til sektorens udvikling og tjene den fælles interesse. Disse fritagelser er blevet anvendt af alle medlemsstaterne, og erfaringen med anvendelsen af disse foranstaltninger under forordning (EF) nr. 1595/2004 har vist, at de ikke påvirker samhandelsvilkårene negativt og hjælper med til at nå den fælles fiskeripolitiks mål ved at sikre bæredygtige økonomiske og sociale betingelser. I betragtning af foranstaltningens

⁽¹⁾ EUT C 14 af 19.1.2008, s. 6.

⁽²⁾ EUT C 155 af 20.6.2008, s. 10.

⁽³⁾ EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51. Senest ændret ved direktiv 2004/75/EF (EUT L 157 af 30.4.2004, s. 100).

gennemsigtighed, idet støtten beregnes efter fartøjets faktiske brændstofforbrug, og i lyset af det forhold, at denne forordning kun anvendes på SMV'er, og at langt størstedelen af fiskerivirksomheder i Den Europæiske Union er SMV'er (de fleste virksomheder, der modtager afgiftsfritagelser, er mindre virksomheder med kun et fartøj), finder Kommissionen, at disse foranstaltninger ikke vil skabe unødige konkurrenceforvridninger og påvirke samhandelsvilkårene i et omfang, som strider mod den fælles interesse. Følgelig bør sådanne afgiftsfritagelser, i det omfang de udgør statsstøtte, erklæres for forenelige med fællesmarkedet og fritages for anmeldelseskravet i EF-traktatens artikel 88, stk. 3, forudsat at de overholder de pågældende direktiver, og at de gælder for hele fiskerisektoren. Denne forordning bør under visse omstændigheder ligeledes erklære de afgiftsfritagelser eller -lempelser, der gælder for indlandsfiskeri og fiskeopdræt, som medlemsstaterne måtte indføre i medfør af artikel 15 i direktiv 2003/96/EF, for forenelige med fællesmarkedet og fritaget for anmeldelseskravet i EF-traktatens artikel 88, stk. 3.

- (25) For at sikre gennemsigtighed og effektivt tilsyn, jf. artikel 3 i forordning (EF) nr. 994/98, bør der fastlægges et standardformat, som medlemsstaterne bør anvende, når de indgiver kortfattede oplysninger til Kommissionen om gennemførelse af en støtteordning eller ydelse af individuel støtte i henhold til denne forordning. Kommissionen giver hver støtteforanstaltning, som den får meddelelse om, et identifikationsnummer. Det betyder dog ikke, at Kommissionen har undersøgt, om støtten opfylder betingelserne i denne forordning. Det skaber derfor ingen berettigede forventninger hos medlemsstaten eller støttemodtageren om, at støtteforanstaltningen er forenelig med denne forordning.
- (26) Med hensyn til de årsrapporter, som medlemsstaterne skal forelægge Kommissionen, bør der af samme årsager fastlægges særlige krav til form og indhold. Desuden bør der fastlægges regler for medlemsstaternes fortegnelser over de støtteordninger og individuelle støtteforanstaltninger, der er fritaget efter denne forordning, i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽¹⁾.

- (27) For at kunne føre tilsyn med anvendelsen af denne forordning bør Kommissionen også kunne indhente alle de nødvendige oplysninger fra medlemsstaterne om de foranstaltninger, de har gennemført i henhold til forordningen. Hvis medlemsstaterne undlader at give oplys-

ninger om de pågældende støtteforanstaltninger inden for en rimelig frist, kan det derfor betragtes som et fingerpeg om, at forordningens betingelser ikke er overholdt. Hvis en medlemsstat undlader at give de nødvendige oplysninger til kontrol af en støtteforanstaltning, kunne det lede Kommissionen til at beslutte, at forordningen, eller den relevante del af forordningen, ikke burde gælde for den pågældende medlemsstat, og at alle efterfølgende støtteforanstaltninger, herunder nye individuelle støtteforanstaltninger, der ydes under støtteordninger, der tidligere var omfattet af denne forordning, skal anmeldes til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 88. Så snart medlemsstaten har givet korrekte og fuldstændige oplysninger, bør Kommissionen på ny tillade, at forordningen anvendes fuldt ud.

- (28) Under hensyn til udløbsdatoen for forordning (EF) nr. 1198/2006 og den omstændighed, at betingelserne for ydelse af støtte efter nærværende forordning er blevet afpasset efter betingelserne for gennemførelse af Den Europæiske Fiskerifond, bør nærværende forordnings anvendelsesperiode begrænses, så den udløber på samme dato som forordning (EF) nr. 1198/2006. Hvis denne forordning udløber uden at være blevet forlænget, bør støtteordninger, der er allerede er fritaget efter forordningen, fortsat være fritaget i seks måneder.
- (29) Der bør fastsættes overgangsbestemmelser for anmeldelser, der er indgivet inden denne forordnings ikrafttræden, og for støtte, der er ydet inden forordningens ikrafttræden, og som i strid med forpligtelsen i traktatens artikel 88, stk. 3, ikke er blevet anmeldt, samt for støtte, der opfylder betingelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1595/2004 af 8. september 2004 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af fiskevarer ⁽²⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL 1

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning gælder for gennemsigtig støtte til små og mellemstore virksomheder (SMV'er), der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af fiskevarer.

⁽¹⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 291 af 14.9.2004, s. 3.

2. Denne forordning gælder ikke for:

heder kan ydes støtte, som ikke er knyttet til et bestemt projekt, i en ubestemt periode og/eller på et ubestemt beløb

a) støtte, der fastsættes ud fra prisen for eller mængden af produkter, der bringes på markedet

c) »individuel støtte«: ad hoc-støtte og anmeldelsespligtig støtte ydet under en støtteordning

b) støtte til eksportrelaterede aktiviteter, dvs. støtte der er direkte knyttet til de eksporterede mængder, til etablering og drift af et distributionsnet eller til andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed

d) »ad hoc-støtte«: individuel støtte, der ikke ydes i henhold til en støtteordning

c) støtte, som er betinget af, at der anvendes indenlandske produkter frem for importerede

e) »støtteintensitet«: støtten udtrykt i procent af de støtteberettigede udgifter

d) støtte til kriseramte virksomheder

f) »fiskevarer«: både varer, der er fanget i havet eller indvande, og akvakulturprodukter som anført i artikel 1 i forordning (EF) nr. 104/2000

e) støtteordninger, som ikke udtrykkeligt udelukker individuel støtte til en virksomhed, der ikke har efterkommet et krav om tilbagebetaling af støtte, som Kommissionen ved en tidligere beslutning har erklæret ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet

g) »små og mellemstore virksomheder (SMV)«: små og mellemstore virksomheder som defineret i artikel 2, stk. 7, i Kommissionens forordning (EF) nr. .../2008 af 2. juli 2008 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på visse former for støtte, der er forenelige med fællesmarkedet ⁽¹⁾

f) ad hoc-støtte til en virksomhed, der ikke har efterkommet et krav om tilbagebetaling af støtte, som Kommissionen ved en tidligere beslutning har erklæret ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet.

h) »gennemsigtig støtte«: støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering

3. Denne forordning gælder ikke for støtte til individuelle projekter, hvis de støtteberettigede udgifter er på over 2 mio. EUR, eller hvis støtten er på over 1 mio. EUR pr. støttemodtager pr. år.

i) »kriseramt virksomhed«: en virksomhed, der opfylder følgende betingelser:

— hvis der er tale om et selskab med begrænset ansvar, når over halvdelen af den tegnede kapital er forsvundet, og over en fjerdedel af denne kapital er gået tabt i løbet af de sidste 12 måneder, eller

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) »støtte«: enhver foranstaltning, der opfylder alle kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1

— hvis der er tale om et selskab, hvor i det mindste nogle af deltagerne hæfter ubegrænset for virksomhedens gæld, når over halvdelen af egenkapitalen som opført i virksomhedens regnskaber er forsvundet, og over en fjerdedel af denne kapital er gået tabt i løbet af de sidste 12 måneder, eller

b) »støtteordning«: enhver ordning, i henhold til hvilken der kan ydes individuel støtte til virksomheder, som i ordningen er defineret generelt og abstrakt, uden at der er behov for yderligere gennemførelsesforanstaltninger, og enhver ordning, i henhold til hvilken der til en eller flere virksom-

— når virksomheden, uanset dens selskabsform, efter de nationale regler opfylder betingelserne for konkursbehandling mv.

⁽¹⁾ EUT L ... af ... 2008, s. ...

Artikel 3

Betingelser for fritagelse

1. Ad hoc-støtte, som opfylder alle betingelser i denne forordning, er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, hvis de kortfattede oplysninger, som er fastsat i artikel 25, stk. 1, er fremsendt, og hvis støtten udtrykkeligt henviser til denne forordning med angivelse af dens titel og en henvisning til dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Støtteordninger, som opfylder alle betingelserne i denne forordning, er forenelige med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, hvis de kortfattede oplysninger, som er fastsat i artikel 25, stk. 1, er fremsendt, og hvis den individuelle støtte, der kan gives i henhold til ordningen, opfylder alle betingelserne i denne forordning, og der i ordningen udtrykkeligt henvises til denne forordning med angivelse af dens titel og henvisning til dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

3. Individuel støtte, der ydes i henhold til en ordning som nævnt i stk. 2, er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, hvis den støtte, der ydes direkte, opfylder alle betingelserne i denne forordning, og hvis de kortfattede oplysninger, som er fastsat i artikel 25, stk. 1, er fremsendt, og hvis der i forbindelse med den individuelle støtteforanstaltning udtrykkeligt henvises til denne forordning med angivelse af dens titel og henvisning til dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

4. Inden medlemsstaterne yder støtte efter denne forordning, kontrollerer de, at de finansierede foranstaltninger og virkningerne deraf er forenelige med EF-retten.

5. Støtteforanstaltninger er kun fritaget efter denne forordning, hvis det udtrykkeligt er fastsat, at støttemodtagerne i støtteperioden skal overholde den fælles fiskeripolitikens regler, og at støttemodtagerne, hvis det i nævnte periode konstateres, at de ikke overholder den fælles fiskeripolitikens regler, skal tilbagebetale støtten i forhold til, hvor alvorlig overtrædelsen er.

Artikel 4

Støtteintensitet og støtteberettigede udgifter

1. Ved beregningen af støtteintensiteten må skatter eller andre afgifter ikke være trukket fra de anvendte tal. Hvis støtten ydes som andet end tilskud, skal den svare til støttens subventionsækvivalent. Støtte, der udbetales i flere trancher, tilbagebetales til støttens værdi på det tidspunkt, hvor den

blev ydet. Den rentesats, der anvendes til tilbagediskonteringsformål, er den gældende referencesats på det tidspunkt, hvor støtten blev ydet. Når støtten tildeles i form af fremtidig skattefritagelse eller -lettelse, finder tilbagediskonteringen af støtetrancherne sted på grundlag af de referencesatser, der gælder på de forskellige tidspunkter, hvor skattefordelene får virkning, dog under forudsætning af at der overholdes en bestemt støtteintensitet udtrykt i bruttosubventionsækvivalent.

2. Støtteberettigede udgifter skal være i overensstemmelse med artikel 55, stk. 2 og 5, i forordning (EF) nr. 1198/2006 og artikel 26 i forordning (EF) nr. 498/2007, og der skal foreligge klar og specificeret dokumentation for dem.

Artikel 5

Støttens gennemsigtighed

1. Denne forordning gælder kun for gennemsigtig støtte. Især betragtes følgende former for støtte som gennemsigtige:

a) direkte tilskud og rentetilskud

b) støtte indeholdt i lån, når bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på basis af de gældende referencesatser på det tidspunkt, hvor lånet blev ydet, og under hensyn til normal sikkerhedsstillelse og/eller unormale risici i forbindelse med lånet

c) støtte indeholdt i garantiordninger,

— hvor metoden til beregning af bruttosubventionsækvivalenten er blevet godkendt af Kommissionen på grundlag af en anmeldelse, og den godkendte metode udtrykkeligt vedrører den garantitype og den underliggende transaktionstype, som er relevant ved anvendelsen af denne forordning, eller

— hvor bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på basis af de minimumspræmier, der er fastsat i Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte i form af garantier

d) støtte indeholdt i støtteforanstaltninger, når foranstaltningerne omfatter et loft, som sikrer, at den gældende tærskel ikke overskrides.

2. Følgende former for støtte betragtes ikke som gennemsigtige:

a) støtte indeholdt i kapitaltilførsler

b) støtte indeholdt i risikokapitalforanstaltninger.

3. Støtte i form af tilbagebetalingspligtige lån betragtes kun som gennemsigtige, hvis hele det tilbagebetalingspligtige lån ikke overstiger den gældende tærskel efter denne forordning. Hvis tærsklen er udtrykt i støtteintensitet, må hele lånebeløbet, udtrykt i procent af de støtteberettigede udgifter, ikke overstige den gældende støtteintensitet.

Artikel 6

Kumulering

1. Ved vurderingen af, om de tærskler for anmeldelse af individuel støtte, der er fastsat i artikel 1, stk. 3, og den maksimale støtteintensitet, der er fastsat i kapitel 2, er overholdt, tages de samlede offentlige støtteforanstaltninger til den støttede aktivitet eller det støttede projekt i betragtning, uanset om støtten finansieres ved hjælp af lokale, regionale eller nationale midler eller af EF.

2. Støtte, der er fritaget efter denne forordning, kan kumuleres med enhver anden form for støtte, som er fritaget efter denne forordning, når blot disse støtteforanstaltninger vedrører forskellige, identificerbare støtteberettigede udgifter.

3. Støtte, der er fritaget efter denne forordning, må ikke kumuleres med anden støtte, der er fritaget efter denne forordning, eller med *de minimis*-støtte, som opfylder betingelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 875/2007 ⁽¹⁾, eller med anden EF-finansiering i forbindelse med de samme støtteberettigede udgifter — som delvis eller fuldstændigt overlapper hinanden — hvis en sådan kumulering medfører en overskridelse af den maksimale støtteintensitet eller det maksimumsbeløb, der gælder for en sådan støtte i henhold til denne forordning.

Artikel 7

Incitamentvirkning

1. Denne forordning fritager kun støtte, der virker som incitament.

2. Støtte anses for at have en tilskyndelsesvirkning, hvis den sætter den støttemodtagende virksomhed i stand til at iværksætte aktiviteter eller projekter, som den ikke ville have iværksat, hvis ikke den havde modtaget støtten.

Betingelsen anses for opfyldt, hvis modtageren, inden projektet eller aktiviteten påbegyndes, har indgivet en ansøgning om støtte til den pågældende medlemsstat.

3. Betingelsen i stk. 2 gælder ikke for skatteforanstaltninger, der giver en lovfæstet ret til støtte efter objektive kriterier, og

⁽¹⁾ EUT L 193 af 25.7.2007, s. 6.

uden at medlemsstaten skal tage yderligere stilling dertil, hvis skatteforanstaltningerne er vedtaget, før arbejdet på det projekt eller den aktivitet, hvortil der ydes støtte, er påbegyndt.

4. Hvis betingelserne i stk. 1-3 ikke er opfyldt, er støtteforanstaltningen som helhed ikke fritaget efter denne forordning.

KAPITEL 2

STØTTEKATEGORIER

Artikel 8

Støtte til endeligt ophør med fiskeri

Støtte til endeligt ophør med fiskeri er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, forudsat:

- a) at støtten opfylder betingelserne i artikel 23 i forordning (EF) nr. 1198/2006 og artikel 4 i forordning (EF) nr. 498/2007, og
- b) at støtten udtrykt i subventionsækvivalent ikke overstiger det samlede maksimum for offentlige tilskud som fastsat i bilag II til forordning (EF) nr. 1198/2006.

Artikel 9

Støtte til midlertidigt ophør med fiskeri

Støtte til midlertidigt ophør med fiskeri til fiskere og ejere af fiskerfartøjer er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, forudsat:

- a) at støtten opfylder betingelserne i artikel 24 i forordning (EF) nr. 1198/2006, og
- b) at støtten udtrykt i subventionsækvivalent ikke overstiger det samlede maksimum for offentlige tilskud som fastsat i bilag II til forordning (EF) nr. 1198/2006.

Artikel 10

Støtte til socioøkonomisk kompensation for flådeforvaltning

Støtte til finansiering af socioøkonomiske foranstaltninger er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, forudsat:

- a) at støtten opfylder betingelserne i artikel 26, stk. 3, og artikel 27 i forordning (EF) nr. 1198/2006 og artikel 8 i forordning (EF) nr. 498/2007, og
- b) at støtten udtrykt i subventionsækvivalent ikke overstiger det samlede maksimum for offentlige tilskud som fastsat i bilag II til forordning (EF) nr. 1198/2006.

Artikel 11

Støtte til produktive investeringer i akvakultur

Støtte til produktive investeringer i akvakultur er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, forudsat:

- a) at støtten opfylder betingelserne i artikel 28 og 29 i forordning (EF) nr. 1198/2006 og artikel 9 og 10 i forordning (EF) nr. 498/2007, og
- b) at støtten udtrykt i subventionsækvivalent ikke overstiger det samlede maksimum for offentlige tilskud som fastsat i bilag II til forordning (EF) nr. 1198/2006.

Artikel 12

Støtte til miljøvenlige akvakulturforanstaltninger

Støtte til kompensation for at anvende akvakulturproduktionsmetoder, der er med til at beskytte og forbedre miljøet og bevare naturen, er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, forudsat:

- a) at støtten opfylder betingelserne i artikel 28 og 30 i forordning (EF) nr. 1198/2006 og artikel 11 i forordning (EF) nr. 498/2007, og
- b) at støtten udtrykt i subventionsækvivalent ikke overstiger det samlede maksimum for offentlige tilskud som fastsat i bilag II til forordning (EF) nr. 1198/2006.

Artikel 13

Støtte til folkesundhedsforanstaltninger

Støtte til kompensation til bløddyrsopdrættere for midlertidigt ophør med høst af opdrættede bløddyr er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, forudsat:

- a) at støtten opfylder betingelserne i artikel 28 og 31 i forordning (EF) nr. 1198/2006, og
- b) at støtten udtrykt i subventionsækvivalent ikke overstiger det samlede maksimum for offentlige tilskud som fastsat i bilag II til forordning (EF) nr. 1198/2006.

Artikel 14

Støtte til dyresundhedsforanstaltninger

Støtte til dyresundhedsforanstaltninger er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, forudsat:

- a) at støtten opfylder betingelserne i artikel 28 og 32 i forordning (EF) nr. 1198/2006 og artikel 12 i forordning (EF) nr. 498/2007, og
- b) at støtten udtrykt i subventionsækvivalent ikke overstiger det samlede maksimum for offentlige tilskud som fastsat i bilag II til forordning (EF) nr. 1198/2006.

Artikel 15

Støtte til indlandsfiskeri

Støtte til indlandsfiskeri er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, forudsat:

- a) at støtten opfylder betingelserne i artikel 33 i forordning (EF) nr. 1198/2006 og artikel 13 i forordning (EF) nr. 498/2007, og
- b) at støtten udtrykt i subventionsækvivalent ikke overstiger det samlede maksimum for offentlige tilskud som fastsat i bilag II til forordning (EF) nr. 1198/2006.

Artikel 16

Støtte til forarbejdning og afsætning

Støtte til forarbejdning og afsætning af fiskevarer er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, forudsat:

a) at støtten opfylder betingelserne i artikel 34 og 35 i forordning (EF) nr. 1198/2006 og artikel 14 i forordning (EF) nr. 498/2007, og

b) at støtten udtrykt i subventionsækvivalent ikke overstiger det samlede maksimum for offentlige tilskud som fastsat i bilag II til forordning (EF) nr. 1198/2006.

Artikel 17

Støtte til kollektive foranstaltninger

Støtte til foranstaltninger af almen interesse, som gennemføres med aktiv medvirken af aktørerne selv eller organisationer, der optræder på producenternes vegne, eller andre organisationer anerkendt af medlemsstaterne, er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, forudsat:

a) at støtten opfylder betingelserne i artikel 36 og 37 i forordning (EF) nr. 1198/2006 og artikel 15 i forordning (EF) nr. 498/2007, og

b) at støtten udtrykt i subventionsækvivalent ikke overstiger det samlede maksimum for offentlige tilskud som fastsat i bilag II til forordning (EF) nr. 1198/2006.

Artikel 18

Støtte til foranstaltninger til beskyttelse og udvikling af den akvatiske fauna og flora

Støtte til foranstaltninger af almen interesse til beskyttelse og udvikling af den akvatiske fauna og flora, samtidig med at vandmiljøet forbedres, er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, forudsat:

a) at støtten opfylder betingelserne i artikel 36 og 38 i forordning (EF) nr. 1198/2006 og artikel 16 i forordning (EF) nr. 498/2007, og

b) at støtten udtrykt i subventionsækvivalent ikke overstiger det samlede maksimum for offentlige tilskud som fastsat i bilag II til forordning (EF) nr. 1198/2006.

Artikel 19

Støtte til investeringer i fiskerihavne, fiskelandingspladser og fiskerinødhavne

Støtte til investeringer i offentlige eller private fiskerihavne, fiskelandingspladser og fiskerinødhavne er forenelig med fælles-

markedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, forudsat:

a) at støtten opfylder betingelserne i artikel 36 og 39 i forordning (EF) nr. 1198/2006 og artikel 17 i forordning (EF) nr. 498/2007, og

b) at støtten udtrykt i subventionsækvivalent ikke overstiger det samlede maksimum for offentlige tilskud som fastsat i bilag II til forordning (EF) nr. 1198/2006.

Artikel 20

Støtte til udvikling af nye markeder og til salgsmæssig fremstød

Støtte til foranstaltninger af almen interesse med henblik på indførelse af en kvalitets- og forædlingspolitik, udvikling af nye markeder eller gennemførelse af salgsmæssig fremstød for fiskevarer og akvakulturprodukter er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, forudsat:

a) at støtten opfylder betingelserne i artikel 36 og 40 i forordning (EF) nr. 1198/2006 og artikel 18 i forordning (EF) nr. 498/2007, og

b) at støtten udtrykt i subventionsækvivalent ikke overstiger det samlede maksimum for offentlige tilskud som fastsat i bilag II til forordning (EF) nr. 1198/2006.

Artikel 21

Støtte til pilotprojekter

Støtte til pilotprojekter er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, forudsat:

a) at støtten opfylder betingelserne i artikel 36 og 41 i forordning (EF) nr. 1198/2006 og artikel 19 i forordning (EF) nr. 498/2007, og

b) at støtten udtrykt i subventionsækvivalent ikke overstiger det samlede maksimum for offentlige tilskud som fastsat i bilag II til forordning (EF) nr. 1198/2006.

Artikel 22

Støtte til ombygning af fiskerfartøjer til andre anvendelsesformål

Støtte til ombygning af fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag og er registreret i EF, med henblik på at anvende fartøjerne til uddannelses- eller forskningsformål inden for fiskerisektoren eller til andre aktiviteter end fiskeri er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, forudsat:

- a) at støtten opfylder betingelserne i artikel 36 og 42 i forordning (EF) nr. 1198/2006 og artikel 20 i forordning (EF) nr. 498/2007, og
- b) at støtten udtrykt i subventionsækvivalent ikke overstiger det samlede maksimum for offentlige tilskud som fastsat i bilag II til forordning (EF) nr. 1198/2006.

Artikel 23

Støtte til teknisk bistand

Støtte til teknisk bistand er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, forudsat:

- a) at støtten opfylder betingelserne i artikel 46, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1198/2006, og
- b) at støtten udtrykt i subventionsækvivalent ikke overstiger det samlede maksimum for offentlige tilskud som fastsat i bilag II til forordning (EF) nr. 1198/2006.

Artikel 24

Afgiftsfritagelser i overensstemmelse med direktiv 2003/96/EF

1. Afgiftsfritagelser gældende for hele fiskerisektoren, som medlemsstaterne indfører i henhold til og i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv 2003/96/EF, er, i det omfang de udgør statsstøtte, forenelige med fællesmarkedet og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3.

2. Miljøstøtte i form af afgiftsfritagelser eller -lempelser, der gælder for indlandsfiskeri og fiskeopdræt, som medlemsstater indfører i medfør af artikel 15 i direktiv 2003/96/EF, er forenelige med fællesmarkedet og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, forudsat at den ikke ydes i perioder på over 10 år. Efter denne tiårsperiode skal medlemsstaterne tage den pågældende støtteforanstaltning op til fornyet overvejelse.

Modtagere af afgiftslempelser betaler mindst Fællesskabets minimumsafgiftsniveau, der er fastsat i det pågældende direktiv.

KAPITEL 3

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 25

Gennemsigtighed og tilsyn

1. Ved ikrafttrædelsen af en støtteordning eller ydelse af ad hoc-støtte, der er fritaget efter denne forordning, skal medlemsstaten sende Kommissionen et resumé af oplysningerne om denne støtteforanstaltning. Disse oplysninger sendes elektronisk via Kommissionens it-applikation ved brug af den i bilag I fastlagte formular.

Kommissionen anerkender omgående modtagelsen af dette resumé.

De resuméer, medlemsstaterne fremsender i henhold til stk. 1, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og på Kommissionens websted.

2. Ved ikrafttrædelsen af en støtteordning eller ydelse af ad hoc-støtte, der er fritaget efter denne forordning, offentliggør den pågældende medlemsstat støtteforanstaltningen i dens fulde ordlyd på internettet og oplyser om kriterierne og betingelserne for tildeling af støtten samt den støttetildelende myndigheds identitet. Den pågældende medlemsstat skal sørge for, at den fulde tekst angående støtteforanstaltningen er tilgængelig på internettet, så længe den pågældende støtteforanstaltning er i kraft. De kortfattede oplysninger, medlemsstaten fremsender i henhold til stk. 1, skal indeholde angivelse af en internetadresse, der direkte fører til støtteforanstaltningens fulde ordlyd. Denne internetadresse anføres også i den årlige rapport, der indsendes i henhold til stk. 4.

3. Ved ydelse af individuel støtte, der er fritaget efter denne forordning, med undtagelse af støtte ydet i form af skatteforanstaltninger, skal afgørelsen om støttens tildeling indeholde en udtrykkelig henvisning til de relevante specifikke bestemmelser i denne forordning og til national lovgivning, der sikrer, at de relevante bestemmelser i denne forordning overholdes, og til den i stk. 2 omhandlede internetadresse.

4. I henhold til kapitel III i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 ⁽¹⁾ udarbejder medlemsstaterne en rapport i elektronisk form om anvendelsen af denne forordning for hvert hele kalenderår eller for den del af et kalenderår, hvor nærværende forordning finder anvendelse.

⁽¹⁾ EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1.

5. Medlemsstaterne fører detaljerede fortegnelser over ad hoc-støtte eller individuel støtte, der ydes i henhold til en støtteordning, som er fritaget efter denne forordning. Disse fortegnelser skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå, at betingelserne i denne forordning er opfyldt, herunder oplysninger om de virksomheders status, hvis ret til støtte eller forhøjet støtte afhænger af deres status som SMV, oplysninger om støttens incitamentvirkning og oplysninger, der gør det muligt at fastslå de nøjagtige støtteberettigede udgifter med henblik på anvendelsen af denne forordning.

6. De registrerede oplysninger om individuel støtte opbevares i 10 år fra det tidspunkt, hvor støtten blev ydet. De registrerede oplysninger om en støtteordning opbevares i 10 år fra det tidspunkt, hvor der sidst blev udbetalt støtte i henhold til ordningen.

7. Kommissionen fører regelmæssigt tilsyn med de støtteforanstaltninger, den er blevet underrettet om i henhold til stk. 1.

8. På Kommissionens skriftlige anmodning giver medlemsstaterne inden den frist, der er fastsat i anmodningen, Kommissionen alle de oplysninger, den finder nødvendige for at kunne føre tilsyn med anvendelsen af denne forordning.

Hvis Kommissionen ikke modtager disse oplysninger inden for denne frist eller en anden aftalt frist, sender den en rykker med en ny frist for indsendelse af oplysningerne. Hvis den pågældende medlemsstat på trods af en sådan rykker ikke meddeler de ønskede oplysninger, kan Kommissionen, efter at have givet den pågældende medlemsstat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, vedtage en beslutning om, at alle fremtidige individuelle støtteforanstaltninger, der vedtages på basis af ordningen, skal anmeldes til Kommissionen.

Artikel 26

Overgangsbestemmelser

1. Anmeldelser, der er til behandling på tidspunktet for denne forordnings ikrafttrædelse, vurderes på grundlag af forordningens bestemmelser. Hvis forordningens betingelser ikke er opfyldt, undersøger Kommissionen de verserende anmeldelser efter retningslinjerne for fiskeri.

Støtte, der er anmeldt før denne forordnings ikrafttræden, eller støtte, der er ydet inden denne dato uden Kommissionens tilladelse og i strid med anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget, hvis den opfylder alle betingelserne i artikel 3 i denne forordning, bortset fra kravet om angivelse af forordningen og Kommissionens identifikationsnummer. Al støtte, der ikke opfylder disse betingelser, vurderes af Kommissionen efter de relevante rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser.

2. Støtteordninger, som fritages ved denne forordning, forbliver fritaget i en seks måneders tilpasningsperiode fra den dato, der er fastsat i artikel 27, stk. 2.

Artikel 27

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes indtil den 31. december 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juli 2008.

På Kommissionens vegne

Joe BORG

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Format, der skal anvendes ved meddelelse af kortfattede oplysninger, når der gennemføres en støtteordning, som er fritaget ved denne forordning, og når der uden en sådan støtteordning ydes ad hoc-støtte, som er fritaget ved denne forordning

1. Medlemsstat:
 2. Støtteydende region/myndighed:
 3. Støtteordningens benævnelse eller navnet på den virksomhed, der modtager ad hoc-støtte:
 4. Retsgrundlag:
 5. Planlagte årlige udgifter under ordningen eller ydet ad hoc-støtte:
 6. Maksimal støtteintensitet:
 7. Ikrafttrædelsesdato:
 8. Støtteordningens eller den individuelle støttes varighed (højest indtil 30.6.2014); anfør:
 - under ordningen: indtil hvilken dato der kan ydes støtte:
 - hvis der er tale om ad hoc-støtte: forventet dato for udbetaling af sidste tranche:
 9. Målet med støtten:
 10. Anfør, hvilken eller hvilke artikler der anvendes (artikel 8-24):
 11. Aktivitet:
 12. Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten:
 13. Websted, hvor støtteordningens fulde tekst og kriterierne og betingelserne for tildeling af ad hoc-støtte uden for en støtteordning kan findes:
 14. Begrundelse: Anfør, hvorfor der er oprettet en statsstøtteordning i stedet for at udnytte støttemulighederne under Den Europæiske Fiskerifond:
-

BILAG II

Format, der skal anvendes ved udarbejdelsen af den regelmæssige rapport, som skal sendes til Kommissionen

Medlemsstaterne skal ved opfyldelse af deres rapporteringsforpligtelser over for Kommissionen i henhold til gruppefritagelsesforordninger, der er vedtaget på grundlag af Rådets forordning (EF) nr. 994/98, elektronisk meddele Kommissionen nedenstående oplysninger om alle støtteforanstaltninger, der er omfattet af nærværende forordning, i det format, som Kommissionen har meddelt medlemsstaterne.

1. Medlemsstat:
 2. Benævnelse:
 3. Støttesag nr.:
 4. Udløbsår:
 5. Målet med støtten:
 6. Antal støttemodtagere:
 7. Støttekategori (dvs. direkte tilskud, lån til nedsat rente m.v.):
 8. Årlige udgifter i alt:
 9. Bemærkninger:
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 737/2008

af 28. juli 2008

om udpegelse af EF-referencelaboratorier for krebsdyrssygdomme, rabies og kvægtuberkulose, om supplerende ansvarsområder og opgaver for EF-referencelaboratorierne for rabies og kvægtuberkulose og om ændring af bilag VII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas), Weymouth Laboratory, Det Forenede Kongerige, udpeges til EF-referencelaboratorium for krebsdyrssygdomme.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes ⁽¹⁾, særlig artikel 32, stk. 5 og 6,

(4) Efter afslutningen af udvælgelsesproceduren vedrørende en indkaldelse af forslag med henblik på udpegelse bør Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA), Nancy, Frankrig, udpeges til EF-referencelaboratorium for rabies.

under henvisning til Rådets direktiv 2006/88/EF af 24. oktober 2006 om dyresundhedsbestemmelser for akvakulturdyr og produkter deraf og om forebyggelse og bekæmpelse af visse sygdomme hos vanddyr ⁽²⁾, særlig artikel 55, stk. 1, og

(5) Efter afslutningen af udvælgelsesproceduren vedrørende en indkaldelse af forslag med henblik på udpegelse bør Laboratorio de Vigilancia Veterinaria (VISAVET) under Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid, Madrid, Spanien, udpeges til EF-referencelaboratorium for kvægtuberkulose.

ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 882/2004 fastsættes de generelle opgaver for og krav til EF-referencelaboratorier for foderstoffer og fødevarer samt dyresundhed. EF-referencelaboratorierne for dyresundhed og levende dyr er opført på en liste i del II i bilag VII til nævnte forordning.

(6) EF-referencelaboratorierne for krebsdyrssygdomme, rabies og kvægtuberkulose bør i første omgang udpeges for en periode på fem år fra den 1. juli 2008, for at deres præstationer og overholdelse af kravene kan vurderes.

(2) I direktiv 2006/88/EF er der fastsat dyresundhedsbetingelser for omsætning, import og transit gennem Fællesskabet af akvakulturdyr og produkter deraf samt visse minimumsforanstaltninger og bekæmpelsesforanstaltninger vedrørende visse sygdomme hos sådanne dyr. I henhold til direktivet varetager EF-referencelaboratorier for vanddyrssygdomme de funktioner og opgaver, der er fastsat i del I i direktivets bilag VI.

(7) Som supplement til de generelle funktioner og opgaver, der er fastsat i artikel 32, stk. 2, i forordning (EF) nr. 882/2004, bør visse særlige ansvarsområder og opgaver vedrørende kendetegn ved de sygdomsfremkaldende agenser varetages på Fællesskabsplan for at sikre en bedre samordning. Disse supplerende særlige ansvarsområder og opgaver bør fastlægges i nærværende forordning for EF-referencelaboratorierne for rabies og kvægtuberkulose.

(3) Efter afslutningen af udvælgelsesproceduren vedrørende en indkaldelse af forslag med henblik på udpegelse bør

(8) Del II i bilag VII til forordning (EF) nr. 882/2004 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

⁽¹⁾ EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1. Berigtiget i EUT L 191 af 28.5.2004, s. 1. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 301/2008 (EUT L 97 af 9.4.2008, s. 85).

⁽²⁾ EUT L 328 af 24.11.2006, s. 14. Ændret ved Kommissionens direktiv 2008/53/EF (EUT L 117 af 1.5.2008, s. 27).

(9) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas), Weymouth Laboratory, Det Forenede Kongerige, udpeges til EF-referencelaboratorium for krebsdyrssygdomme fra den 1. juli 2008 til den 30. juni 2013.

Artikel 2

Laboratoire d'études sur la rage et la pathologie des animaux sauvages under Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA), Nancy, Frankrig, udpeges til EF-referencelaboratorium for rabies fra den 1. juli 2008 til den 30. juni 2013.

I bilag I er der fastlagt visse ansvarsområder og opgaver for dette EF-referencelaboratorium.

Artikel 3

Laboratorio de Vigilancia Veterinaria (VISAVET) under Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid, Madrid, Spanien, udpeges til EF-referencelaboratorium for kvægtuberkulose fra den 1. juli 2008 til den 30. juni 2013.

I bilag II er der fastlagt visse ansvarsområder og opgaver for dette EF-referencelaboratorium.

Artikel 4

I kapitel II i bilag VII til forordning (EF) nr. 882/2004 indsættes følgende som punkt 15, 16 og 17:

»15) EF-referencelaboratorium for krebsdyrssygdomme

Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas)

Weymouth Laboratory

The Nothe

Barrack Road

Weymouth

Dorset DT4 8UB

Det Forenede Kongerige

16) EF-referencelaboratorium for rabies

AFSSA — Laboratoire d'études sur la rage et la pathologie des animaux sauvages, Nancy, France

F-54220 Malzéville

Frankrig

17) EF-referencelaboratorium for kvægtuberkulose

VISAVET — Laboratorio de vigilancia veterinaria, Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid

Avda. Puerta de Hierro, s/n. Ciudad Universitaria

E-28040 Madrid

Spanien«.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2008.

På Kommissionens vegne

Androulla VASSILIOU

Medlem af Kommissionen

BILAG I

VISSE ANSVARSOMRÅDER OG OPGAVER FOR EF-REFERENCELABORATORIET FOR RABIES

Som supplement til de generelle funktioner og opgaver, der påhviler EF-referencelaboratorierne i dyresundhedssektoren i henhold til artikel 32, stk. 2, i forordning (EF) nr. 882/2004, har EF-referencelaboratoriet for rabies de ansvarsområder og opgaver, der fastsat i punkt 1-5.

1. Samordning i samråd med Kommissionen af de metoder, der anvendes i medlemsstaterne til diagnosticering af rabies, navnlig ved:
 - a) at typebestemme, opbevare og levere stammer af rabiesvirus
 - b) at præparere, kontrollere og levere sera efter internationale standarder og andre referencereagenser til de nationale referencelaboratorier for at standardisere de prøver og reagenser, der anvendes i medlemsstaterne
 - c) at validere referencereagenser, herunder antigener og sera efter nationale standarder, som de nationale referencelaboratorier har indsendt
 - d) at opbygge og vedligeholde en serumbank og en samling af rabiesvirus og vedligeholde en database over stammer, der er blevet isoleret i hele Fællesskabet, herunder typebestemmelse
 - e) med mellemrum at tilrettelægge sammenlignende undersøgelser af diagnosticeringsprocedurer på fællesskabsplan og gennemføre præstationsprøvninger af nationale referencelaboratorier
 - f) at indsamle og bearbejde data og oplysninger om de i Fællesskabet anvendte diagnosticeringsmetoder og resultaterne af de i Fællesskabet gennemførte undersøgelser
 - g) at karakterisere rabiesvirus ved hjælp af de mest avancerede metoder for at opnå bedre forståelse af sygdommens epidemiologi
 - h) at holde sig ajour med udviklingen inden for rabiesovervågning, -epidemiologi og -forebyggelse verden over
 - i) at opbygge et indgående kendskab til fremstilling og anvendelse af immunologiske veterinærlægemidler, som anvendes til at udrydde og bekæmpe rabies, herunder evaluering af vacciner.
2. Fremme af harmoniseringen af metoder i hele Fællesskabet, navnlig ved fastlæggelse af standardtestmetoder
3. Tilrettelæggelse af workshopper for de nationale referencelaboratorier som aftalt i arbejdsprogrammet og årsbudgettet, jf. artikel 2, 3 og 4 i forordning (EF) nr. 156/2004 ⁽¹⁾, herunder efteruddannelse af eksperter fra medlemsstaterne og, hvis det er relevant, fra tredjelande med hensyn til nye analysemetoder
4. Teknisk bistand til Kommissionen og efter anmodning fra Kommissionen deltagelse i internationale fora vedrørende rabies, for så vidt navnlig angår standardisering og gennemførelse af analytiske diagnosticeringsmetoder
5. Forskning og så vidt muligt koordinering af forskning, der tager sigte på at forbedre bekæmpelsen og udryddelsen af rabies, navnlig ved:
 - a) at gennemføre prøvninger af testvalidering eller samarbejde med nationale referencelaboratorier herom
 - b) at give Kommissionen videnskabelig rådgivning og indsamle oplysninger og rapporter vedrørende EF-reference-laboratoriets aktiviteter.

⁽¹⁾ EUT L 27 af 30.1.2004, s. 5.

BILAG II

VISSE ANSVARSOMRÅDER OG OPGAVER FOR EF-REFERENCELABORATORIET FOR KVÆGTUBERKULOSE

Som supplement til de generelle funktioner og opgaver, der påhviler EF-referencelaboratorierne i dyresundhedssektoren i henhold til artikel 32, stk. 2, i forordning (EF) nr. 882/2004, har EF-referencelaboratoriet for kvægtuberkulose de ansvarsområder og opgaver, der fastsat i punkt 1-5.

1. Samordning i samråd med Kommissionen af de metoder, der anvendes i medlemsstaterne til diagnosticering af kvægtuberkulose, navnlig ved:
 - a) at typebestemme, opbevare og levere stammer af *Mycobacterium* sp., der forårsager tuberkulose hos dyr
 - b) at præparere, kontrollere og levere referencereagenser til de nationale referencelaboratorier for at standardisere de prøver og reagenser, der anvendes i medlemsstaterne
 - c) at validere referencereagenser, herunder antigener og tuberkuliner, som de nationale referencelaboratorier for kvægtuberkulose har indsendt
 - d) at opbygge og vedligeholde en samling af *Mycobacterium* sp., der forårsager tuberkulose hos dyr, og vedligeholde en database over stammer, der er blevet isoleret i hele Fællesskabet, herunder typebestemmelse
 - e) med mellemrum at tilrettelægge sammenlignende undersøgelser af diagnosticeringsprocedurer på fællesskabsplan og gennemføre præstationsprøvninger af nationale referencelaboratorier
 - f) at indsamle og bearbejde data og oplysninger om de i Fællesskabet anvendte diagnosticeringsmetoder og resultaterne af de i Fællesskabet gennemførte undersøgelser
 - g) at karakterisere *Mycobacterium* sp., der forårsager tuberkulose hos dyr, ved hjælp af de mest avancerede metoder for at opnå bedre forståelse af sygdommens epidemiologi
 - h) at holde sig ajour med udviklingen inden for kvægtuberkuloseovervågning, -epidemiologi og -forebyggelse verden over
 - i) at opbygge et indgående kendskab til fremstilling og anvendelse af immunologiske veterinærlægemidler, som anvendes til at udrydde og bekæmpe kvægtuberkulose, herunder evaluering af vacciner.
 2. Fremme af harmoniseringen af metoder i hele Fællesskabet, navnlig ved fastlæggelse af standardtestmetoder
 3. Tilrettelæggelse af workshopper for de nationale referencelaboratorier som aftalt i arbejdsprogrammet og årsbudgettet, jf. artikel 2, 3 og 4 i forordning (EF) nr. 156/2004, herunder efteruddannelse af eksperter fra medlemsstaterne og, hvis det er relevant, fra tredjelande med hensyn til nye analysemetoder
 4. Teknisk bistand til Kommissionen og efter anmodning fra Kommissionen deltagelse i internationale fora vedrørende diagnosticering af kvægtuberkulose, for så vidt navnlig angår standardisering og gennemførelse af analytiske diagnosticeringsmetoder
 5. Forskning og så vidt muligt koordinering af forskning, der tager sigte på at forbedre bekæmpelsen og udryddelsen af kvægtuberkulose, navnlig ved:
 - a) at gennemføre prøvninger af testvalidering eller samarbejde med nationale referencelaboratorier herom
 - b) at give Kommissionen videnskabelig rådgivning og indsamle oplysninger og rapporter vedrørende EF-referencelaboratoriets aktiviteter.
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 738/2008

af 28. juli 2008

om 12. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1763/2004 om indførelse af visse restriktive foranstaltninger til støtte for den effektive gennemførelse af mandatet for Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien (ICTY)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1763/2004 af 11. oktober 2004 om indførelse af visse restriktive foranstaltninger til støtte for den effektive gennemførelse af mandatet for Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien (ICTY) ⁽¹⁾, særlig artikel 10, litra a), og

ud fra følgende betragtninger

- (1) Bilag I til forordning (EF) nr. 1763/2004 indeholder en liste over personer, der i henhold til forordningen er omfattet af infrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer.

- (2) Kommissionen har beføjelse til at ændre nævnte bilag under hensyntagen til Rådets afgørelser om gennemførelse af Rådets fælles holdning 2004/694/FUSP af 11. oktober 2004 om yderligere foranstaltninger til støtte for den effektive gennemførelse af mandatet for ICTY ⁽²⁾. Ved Rådets afgørelse 2008/613/FUSP ⁽³⁾ af 24. juli 2008 gennemføres ovennævnte fælles holdning. Bilag I til forordning (EF) nr. 1763/2004 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 1763/2004 ændres som angivet i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2008.

På Kommissionens vegne

Eneko LANDÁBURU

Generaldirektør for eksterne forbindelser

⁽¹⁾ EUT L 315 af 14.10.2004, s. 14. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 789/2007 (EUT L 175 af 5.7.2007, s. 27).

⁽²⁾ EUT L 315 af 14.10.2004, s. 52. Senest ændret ved fælles holdning 2007/635/FUSP (EUT L 256 af 2.10.2007, s. 30).

⁽³⁾ EUT L 197 af 25.7.2008, s. 63.

BILAG

Følgende person fjernes fra listen i bilag I til forordning (EF) nr. 1763/2004:

»Zupljanin, Stojan. Fødselsdato: 22.9.1951. Fødested: Kotor Varos, Bosnien-Hercegovina. Nationalitet: Bosnien-Hercegovina.«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 739/2008**af 28. juli 2008****om forbud mod fiskeri efter rødbåndet havrude i ICES-underområde VI, VII og VIII (EF-farvande og farvande, der ikke hører under tredjelandes højhedsområde eller jurisdiktion) fra fartøjer, der fører en medlemsstats flag, undtagen spansk, fransk, irsk og Det Forenede Kongeriges flag**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 4,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 2015/2006 af 19. december 2006 om fastsættelse af EF-fiskerfartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2007 og 2008 ⁽³⁾ fastsættes der kvoter for 2007 og 2008.
- (2) Ifølge de oplysninger Kommissionen har modtaget, har fiskeriet efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i den pågældende medlemsstat, nået et sådant omfang, at den tildelte kvote for 2008 er opbrugt.

- (3) Det er derfor nødvendigt at forbyde fiskeri efter den pågældende bestand samt opbevaring om bord, omladning og landing af fangster af denne bestand —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1**Opbrugt kvote**

Den fiskekvote, som for 2008 tildeltes den medlemsstat, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, for den i samme bilag omhandlede bestand, må anses for at være opbrugt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag.

Artikel 2**Forbud**

Fiskeri efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i denne medlemsstat, er forbudt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag. Det er forbudt at opbevare om bord, omlade eller lande fangster af denne bestand taget af de pågældende fartøjer efter den pågældende dato.

Artikel 3**Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2008.

På Kommissionens vegne

Fokion FOTIADIS

Generaldirektør for fiskeri og maritime anliggender

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 865/2007 (EUT L 192 af 24.7.2007, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1098/2007 (EUT L 248 af 22.9.2007, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 384 af 29.12.2006, s. 28. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 541/2008 (EUT L 157 af 17.6.2008, s. 23).

BILAG

Nr.	03/DSS
Medlemsstat	ALLE MEDLEMSSTATER, UNDTAGEN Spanien, Frankrig, Irland og Det Forenede Kongerige
Bestand	SBR/678-
Art	Rødbåndet havrude (<i>Pagellus bogaraveo</i>)
Område	EF-farvande og farvande, der ikke hører under tredjelands højhedsområde eller jurisdiktion i ICES-underområde VI, VII og VIII

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 740/2008

af 29. juli 2008

om ændring af forordning (EF) nr. 1418/2007 for så vidt angår procedurerne for eksport af affald til visse lande

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald⁽¹⁾, særlig artikel 37, stk. 2, tredje afsnit,

efter høring af de berørte lande, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Man bør undgå enhver tvivl med hensyn til, hvorvidt artikel 18 i forordning (EF) nr. 1013/2006 finder anvendelse på overførsel af affald, når et land i sit svar på Kommissionens anmodning i henhold til artikel 37, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1013/2006 har angivet, at det hverken vil forbyde sådanne overførsler eller anvende proceduren for forudgående skriftlig anmeldelse og samtykke som omhandlet i artikel 35 i denne forordning.
- (2) Kommissionen har modtaget svar fra Bosnien-Hercegovina, Iran og Togo på sine skriftlige anmodninger, hvori den anmoder om skriftligt at få bekræftet, at affald, der er opført i bilag III eller IIIA til forordning (EF) nr. 1013/2006, og hvoraf eksporten ikke er forbudt i henhold til artikel 36, kan eksporteres fra Fællesskabet med henblik på nyttiggørelse i disse lande, og hvori den anmoder om at få oplyst, om eksporten i så fald er underlagt en kontrolprocedure, og i givet fald hvilken. Kommissionen har ligeledes modtaget yderligere oplysninger vedrørende Côte d'Ivoire, Malaysia, Moldova⁽²⁾, Rusland og Ukraine. Bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1418/2007⁽³⁾ bør derfor ændres for at tage hensyn til dette.

- (3) Liechtensteins regering har påpeget, at Liechtenstein skal betragtes som et land, der er omfattet af OECD-beslutningen. Artikel 37, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1013/2006 finder således ikke anvendelse på Liechtenstein, som derfor bør udgå af bilaget til forordning (EF) nr. 1418/2007.

- (4) Forordning (EF) nr. 1418/2007 bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1418/2007 foretages følgende ændringer:

- 1) Følgende indsættes som artikel 1a:

»Artikel 1a

Når et land i sit svar på en skriftlig anmodning, som Kommissionen har fremsendt i medfør af artikel 37, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1013/2006, angiver, at det med hensyn til visse overførsler af affald ikke vil forbyde disse overførsler eller anvende proceduren for forudgående skriftlig anmeldelse og samtykke som omhandlet i forordningens artikel 35, finder artikel 18 i denne forordning anvendelse mutatis mutandis på sådanne overførsler.«

- 2) Bilaget til forordning (EF) nr. 1418/2007 ændres i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på fjortendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra ikrafttrædelsesdatoen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 2008.

På Kommissionens vegne

Peter MANDELSON

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 669/2008 (EUT L 188 af 16.7.2008, s. 7).

⁽²⁾ Kortformen »Moldova« anvendes for Republikken Moldova.

⁽³⁾ EUT L 316 af 4.12.2007, s. 6.

BILAG

Bemærk: Artikel 18 i forordning (EF) nr. 1013/2006 finder anvendelse på kolonne (c) og (d) i bilaget til forordning (EF) nr. 1418/2007, jf. forordningens artikel 1.

1) I teksten forud for landeoplysningerne affattes punkt (d) således:

»(d) andre kontrolprocedurer vil finde anvendelse i bestemmelseslandet i henhold til national lovgivning.«

2) Efter optegnelsen for Benin indsættes følgende optegnelse:

»Bosnien-Hercegovina

(a)	(b)	(c)	(d)
		B 3020	
	Alt andet affald som anført i bilag III til forordning (EF) nr. 1013/2006«		

3) Efter optegnelsen for Costa Rica indsættes følgende optegnelse:

»Côte d'Ivoire (Republikken Côte d'Ivoire)

(a)	(b)	(c)	(d)
	under B1010: Alt andet affald		under B1010 — Ædelmetaller (guld, sølv og platingruppen, undtagen kvik-sølv)
B1020-B2120			
	B2130		
			B3010-B3020:
	under B3030: Alt andet affald		under B3030: — Affald af kemofibre (herunder kæmlinge, garnaffald og opkrad-set tekstilmateriale) — Brugte beklædningsgenstande og andre brugte tekstilvarer — Brugte klude, affald og opslidte varer af sejl garn, reb og tovværk, af tekstilmaterialer
	B3035-B3130		
			B3140
	B4010-B4030		
GB040 7112 2620 30 2620 90			

(a)	(b)	(c)	(d)
	GC010		
	GC020		
GC030 ex 8908 00			
GC050			
	GE020 ex 7001 ex 7019 39		
	GF010		
	GG030 ex 2621		
	GG040 ex 2621		
	GH013 3915 30 ex 3904 10-40		
	GN010 ex 0502 00		
	GN020 ex 0503 00		
	GN030 ex 0505 90«		

4) Optegnelsen for Liechtenstein udgår.

5) Efter optegnelsen for Indonesien indsættes følgende optegnelse:

»Iran (Den Islamiske Republik Iran)

(a)	(b)	(c)	(d)
	B1010-B1090		
under B1100: — Følgende slagge indeholdende zink: — zinkslagge fra varmgalvanisering (> 92 % Zn) — zinkslagge i øvrigt — Aluminiumslagge undtagen saltslagge — Affald af ildfast foring, herunder digler, fra kobbersmeltning — Slagger fra forarbejdning af ædle metaller til yderligere raffinering — Tantalholdig tinslagge med mindre end 0,5 % tin	under B1100: — Galvaniseringsråsten (hårdzinkrester) — Følgende slagge indeholdende zink: — galvaniseringsslagge, top (> 90 % Zn) — galvaniseringsslagge, bund (> 92 % Zn) — zinkslagge fra trykstøbning (> 85 % Zn)		

(a)	(b)	(c)	(d)
B1115			
	B1120-B1150		
B1160-B1210			
	B1220-B2010		
B2020-B2130			
	B3010-B3020		
B3030-B3040			
under B3050: — Korkaffald: knust, granuleret eller pulveriseret kork	under B3050: — Savsmuld og træaffald, også agglomereret til briketter eller lignende former		
B3060-B3070			
	B3080		
B3090-B3130			
	B3140		
B4010-B4030			
	GB040 7112 2620 30 2620 90		
GC010			
GC020			
GC030 ex 8908 00			
GC050			
GE020 ex 7001 ex 7019 39			
GF010			
GG030 ex 2621			
GG040 ex 2621			
GH013 3915 30 ex 3904 10-40			
GN010 ex 0502 00			
GN020 ex 0503 00			
GN030 ex 0505 90«			

6) Efter optegnelsen for Thailand indsættes følgende optegnelse:

»Togo (Den Togolesiske Republik)

(a)	(b)	(c)	(d)
			under B3010: — Skrot af plast af følgende ikke-halogenerede polymerer og copolymerer: — polypropylen — polyethylen terephthalat
	Alt andet affald som anført i bilag III til forordning (EF) nr. 1013/2006«		

7) Efter optegnelsen for Tunesien indsættes følgende optegnelse:

»Ukraine

(a)	(b)	(c)	(d)
		B2020	
		B3010; B3020	
	Alt andet affald som anført i bilag III til forordning (EF) nr. 1013/2006«		

8) Optegnelsen for Côte d'Ivoire udgår.

9) Optegnelsen for Malaysia affattes således:

»Malaysia

(a)	(b)	(c)	(d)
under B1010: — Skrot af nikkel — Skrot af zink — Skrot af wolfram — Skrot af tantal — Skrot af magnesium — Skrot af titan — Skrot af mangan — Skrot af germanium — Skrot af vanadium — Skrot af hafnium, indium, niobium, rhenium og gallium — Skrot af sjældne jordarter — Skrot af chrom	under B1010: — Skrot af molybdæn — Skrot af cobalt — Skrot af bismut — Skrot af zirkonium — Skrot af thorium	under B1010: — Ædelmetaller (guld, sølv og platingruppen, undtagen kviksølv) — Skrot af jern og stål — Skrot af kobber — Skrot af aluminium — Skrot af tin	

(a)	(b)	(c)	(d)
B1020-B1090			
under B1100: Alt andet affald		under B1100: — Galvaniseringsråsten (hårdzinkrester) — Zinkslagge i øvrigt	
		B1115	
B1120-B1140			
		B1150	
B1160-B1190			
		B1200; B1210	
B1220-B1240			
		B1250-B2030	
under B2040: — Delvis raffineret calciumsulfat produceret ved afsøvling af røggas (FGD) — Slagger fra kobberfremstilling, kemisk stabiliseret, med højt jernindhold (over 20 %) og forarbejdet i henhold til industrielle specifikationer (f.eks. DIN 4301 og DIN 8201), hovedsagelig til bygning og slibning		under B2040: Alt andet affald	
		B2060	
B2070; B2080			
		B2090	
B2100			
		B2110-B2130	
			B3010
		B3020-B3035	
B3040			

(a)	(b)	(c)	(d)
	under B3050: — Savsmuld og træaffald, også agglomereret til briketter eller lignende former	under B3050: — Korkaffald: knust, granuleret eller pulveriseret kork	
	under B3060: — Tørret og steriliseret vegetabilsk affald, rest- og biprodukter, også i form af pellets, af den art, der anvendes som dyrefoder, som ikke er anført andetsteds (kun risklid og andre biprodukter under 2302 20 100/900) — Affald af ben og hornkerner, rå, affedtede, simpelt bearbejdede (men ikke tilskåret i form), behandlede med syre eller afgelatiniserede — Kakaoskaller, kakaohinder og andet kakaoaffald — Andet affald fra fødevareindustrien med undtagelse af biprodukter, som opfylder nationale og internationale krav og standarder for konsum og foder		under B3060: — Tørret og steriliseret vegetabilsk affald, rest- og biprodukter, også i form af pellets, af den art, der anvendes som dyrefoder, som ikke er anført andetsteds (kun risklid og andre biprodukter under 2302 20 100/900) — Andet affald fra fødevareindustrien med undtagelse af biprodukter, som opfylder nationale og internationale krav og standarder for konsum og foder
		B3065-B3140	
B4010			
		B4020	
B4030			
GB040 7112 2620 30 2620 90			
GC010			
GC020			
GC030 ex 8908 00			
GC050			
		GE020 ex 7001 ex 7019 39	
		GF010	
GG030 ex 2621			

(a)	(b)	(c)	(d)
GG040 ex 2621			
GH013 3915 30 ex 3904 10-40			
	GN010 ex 0502 00		GN010 ex 0502 00
	GN020 ex 0503 00		GN020 ex 0503 00
	GN030 ex 0505 90		GN030 ex 0505 90«

10) Optegnelsen for Moldova affattes således:

»Moldova (Republikken Moldova)

(a)	(b)	(c)	(d)
			B1010
			B2020
under B3020: Alt andet affald			under B3020: — Ubleget papir eller pap samt af bølgepapir eller bølgepap — Andet papir eller pap, hovedsagelig fremstillet af bleget kemisk masse, ikke gennemfarvet — Papir eller pap, hovedsagelig fremstillet af mekanisk masse (f.eks. aviser, blade og lignende tryksager)
Alt andet affald som anført i bilag III til forordning (EF) nr. 1013/2006«			

11) Optegnelsen for Den Russiske Føderation affattes således:

»Rusland (Den Russiske Føderation)

(a)	(b)	(c)	(d)
			B1010-B2120
B2130			
			B3010-B3030
B3035; B3040			
			B3050-B3070
B3080			

(a)	(b)	(c)	(d)
			B3090
B3100			
			B3110-B3130
B3140			
			B4010-B4030
			GB040 7112 2620 30 2620 90
			GC010
			GC020
			GC030 ex 8908 00
			GC050
GE020 ex 7001			GE020 ex 7019 39
			GF010
			GG030 ex 2621
			GG040 ex 2621
			GH013 3915 30 ex 3904 10-40
			GN010 ex 0502 00
			GN020 ex 0503 00
			GN030 ex 0505 90*

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 741/2008

af 29. juli 2008

om tildeling af importlicenser på grundlag af de ansøgninger, der er indgivet for perioden 1. juli 2008-30. juni 2009 inden for rammerne af det toldkontingent for import af frosset mellemgulv af oksekød, der er åbnet ved forordning (EF) nr. 996/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1301/2006 af 31. august 2006 om fælles regler for administration af toldkontingenter for import af landbrugsprodukter på grundlag af en importlicensordning ⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 996/97 af 3. juni 1997 om åbning og forvaltning af et toldkontingent for import af frosset mellemgulv af oksekød henhørende

under KN-kode 0206 29 91 ⁽³⁾ er der åbnet et toldkontingent for import af oksekødsprodukter.

- (2) De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for perioden 1. juli 2008-30. juni 2009, overstiger de disponible mængder. Det bør derfor straks fastsættes, i hvilket omfang der kan udstedes importlicenser, idet der fastsættes en tildelingskoefficient, som skal anvendes på de mængder, der er ansøgt om —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For de ansøgninger om importlicenser, der er indgivet inden for rammerne af kontingent 09.4020 for perioden 1. juli 2008-30. juni 2009, jf. forordning (EF) nr. 996/97, fastsættes der en tildelingskoefficient på 1,694843 %.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. juli 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 2008.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 510/2008 (EUT L 149 af 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ EUT L 238 af 1.9.2006, s. 13. Ændret ved forordning (EF) nr. 289/2007 (EUT L 78 af 17.3.2007, s. 17).

⁽³⁾ EFT L 144 af 4.6.1997, s. 6. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 962/2007 (EUT L 213 af 15.8.2007, s. 6).

DIREKTIVER

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2008/81/EF

af 29. juli 2008

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF med henblik på at optage difenacoum som et aktivt stof i bilag I hertil

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter ⁽¹⁾, særlig artikel 16, stk. 2, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1451/2007 af 4. december 2007 om den anden fase af det tiårs arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF om markedsføring af biocidholdige produkter ⁽²⁾, er der opstillet en liste over aktive stoffer, som skal vurderes med henblik på eventuel optagelse i bilag I, I A eller I B til direktiv 98/8/EF. Denne liste omfatter difenacoum.
- (2) I henhold til forordning (EF) nr. 1451/2007 er difenacoum vurderet i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i direktiv 98/8/EF til anvendelse i produkttype 14, rodenticider, jf. bilag V til direktiv 98/8/EF.
- (3) Finland blev udpeget som rapporterende medlemsstat og sendte den kompetente myndigheds rapport sammen med en henstilling til Kommissionen den 21. marts 2006 i overensstemmelse med artikel 14, stk. 4 og 6, i forordning (EF) nr. 1451/2007.
- (4) Medlemsstaterne og Kommissionen har gennemgået den kompetente myndigheds rapport. I overensstemmelse med artikel 15, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1451/2007 er resultaterne af vurderingen indføjet i en vurderingsrapport i Det Stående Udvalg for Biocidholdige Produkter den 29. november 2007.

- (5) Vurderingen af difenacoum afdækkede ingen uafklarede spørgsmål eller problemer, som skulle behandles af Den Videnskabelige Komité for Sundheds- og Miljörisici (VKSM).
- (6) Undersøgelserne viser, at biocidholdige produkter, som anvendes som rodenticider, og som indeholder difenacoum, tilsyneladende kan forventes ikke at udgøre en risiko for mennesker, når der ses bort fra utilsigtede hændelser, der involverer børn. Der er konstateret en risiko for dyr uden for målgruppen og for miljøet. Målgruppen af gnavere er skadedyr og udgør således en fare for folkesundheden. Det er endvidere endnu ikke fastslået, at der findes egnede alternativer til difenacoum, som på en gang er lige så effektive og mindre skadelige for miljøet. Det er derfor berettiget at optage difenacoum i bilag I i en begrænset periode for at sikre, at der i alle medlemsstater kan gives, ændres eller tilbagekaldes godkendelser af biocidholdige produkter, der anvendes som rodenticider og indeholder difenacoum, i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, i direktiv 98/8/EF.
- (7) I lyset af resultaterne i vurderingsrapporten bør der i forbindelse med produkttilladelsen stilles krav om, at der træffes specifikke risikobegrænsende foranstaltninger for produkter, som indeholder difenacoum, og som anvendes som rodenticider. Sådanne foranstaltninger bør sigte mod at begrænse risikoen for primær og sekundær udsættelse af mennesker og dyr uden for målgruppen og at begrænse stoffets langtidsvirkninger på miljøet.
- (8) Grundet de konstaterede risici og særlige egenskaber, der gør difenacoum potentielt persistent, potentielt bioakkumulerende og toksisk, eller meget persistent og meget potentielt bioakkumulerende, bør det kun optages i bilag I for en femårsperiode, og der bør foretages en sammenlignende risikovurdering i overensstemmelse med artikel 10, stk. 5, nr. i), andet afsnit, inden dets optagelse i bilag I forlænges.
- (9) Det er vigtigt at anvende dette direktivs bestemmelser samtidigt i alle medlemsstaterne for at sikre ligebehandling af biocidholdige produkter indeholdende det aktive stof difenacoum på markedet og også lette den korrekte funktion af markedet for biocidholdige produkter generelt.

⁽¹⁾ EFT L 123 af 24.4.1998, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2008/31/EF (EUT L 81 af 20.3.2008, s. 57).

⁽²⁾ EUT L 325 af 11.12.2007, s. 3.

- (10) Før et aktivt stof optages i bilag I, bør medlemsstaterne og de berørte parter have en rimelig frist til at forberede sig, så de kan opfylde de nye krav, optagelsen medfører, og for at sikre, at ansøgere, der har udarbejdet dossierer, fuldt ud kan udnytte databeskyttelsesperioden på ti år, der i henhold til artikel 12, stk. 1, litra c), nr. ii), i direktiv 98/8/EF indledes på datoen for optagelsen.
- (11) Efter optagelsen bør medlemsstaterne have en rimelig frist til at gennemføre bestemmelserne i artikel 16, stk. 3, i direktiv 98/8/EF og især til at give, ændre eller tilbagekalde godkendelser af biocidholdige produkter i produkttype 14 indeholdende difenacoum med henblik på at sikre, at direktiv 98/8/EF er opfyldt.
- (12) Direktiv 98/8/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (13) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Biocidholdige Produkter —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag I til direktiv 98/8/EF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. marts 2009 de love og administrative bestemmelser, der

er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. april 2010.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 2008.

På Kommissionens vegne

Stavros DIMAS

Medlem af Kommissionen

BILAG

Følgende »nr. 9« indskrives i tabellen i bilag I til direktiv 98/8/EF:

Nr	Almindeligt anvendt navn	IUPAC-navn Identifikationsnr.	Minimumsrenhed af det biocidholdige produkts aktive stof i den form, det markedsføres	Optagelesdato	Frist for overensstemmelse med artikel 16, stk. 3 (undtagen for produkter, som indeholder mere end ét aktivt stof — her er fristen for overholdelse af artikel 16, stk. 3, den frist, der fastsættes i den sidste af beslutningerne om optagelse angående dets aktive stof)	Udløbsdato for optagelsen	Produkttype	Særlige bestemmelser (*)
»9	Difenacoum	3-(3-biphenyl-4-yl-1,2,3,4-tetrahydro-1-naphthyl)-4-hydroxycoumarin EF-nr.: 259-978-4 CAS-nr.: 56073-07-5	960 g/kg	1. april 2010	31. marts 2012	31. marts 2015	14	I lyset af, at det aktive stofs egenskaber gør det potentielt persistent, potentielt bioakkumulerende og toksisk, eller meget persistent og meget potentielt bioakkumulerende, bør der foretages en sammenlignende risikovurdering af det aktive stof i overensstemmelse med artikel 10, stk. 5, nr. i), i direktiv 98/8/EF, inden dets optagelse i dette bilag forlænges. Medlemsstaterne sikrer, at godkendelser gives på følgende betingelser: 1) Det aktive stofs nominelle koncentration i produktet må ikke overstige 75 mg/kg, og der gives kun tilladelse til produkter, der er parat til brug. 2) Produkter skal indeholde et afskrækningsmiddel og et farvestof, hvor dette er relevant. 3) Produkter må ikke anvendes som »tracking powder«. 4) Primær og sekundær udsættelse af mennesker og dyr uden for målgruppen samt miljøpåvirkningerne skal begrænses mest muligt ved at overveje og træffe alle rimelige og disponible risikobegrænsende foranstaltninger. Disse indebærer bl.a. en begrænsning til erhvervsmæssig brug, der fastsættes en overgrænse for pakkestørrelsen, og der pålægges en forpligtelse til at benytte sikrede lokkemiddelkasser, som ikke kan udsættes for manipulation.«

(*) Med henblik på gennemførelsen af de fælles principper i bilag VI findes indholdet og konklusionerne af vurderingsrapporterne på Kommissionens websted: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

AFGØRELSE OG BESLUTNINGER VEDTAGET AF EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET I HENHOLD TIL DEN FÆLLES BESLUTNINGSPROCEDURE

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING Nr. 742/2008/EF

af 9. juli 2008

om Fællesskabets deltagelse i et forsknings- og udviklingsprogram, der har til formål at forbedre ældres livskvalitet gennem brug af ny informations- og kommunikationsteknologi, og som gennemføres af en række forskellige medlemsstater

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 169 og artikel 172, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

opnås kritisk masse for så vidt angår størrelsen og antallet af involverede programmer og ligheden mellem de aktiviteter, de omfatter, og om artikel 169-samarbejde vil være effektivt og det mest velegnede middel til at nå målene.

- (3) I Rådets beslutning 2006/971/EF af 19. december 2006 om særprogrammet »Samarbejde« til gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-13) ⁽³⁾ (i det følgende benævnt »særprogrammet »Samarbejde«») peges der på et artikel 169-initiativ vedrørende »Længst muligt i eget hjem« som et af de områder, der er relevante for Fællesskabets deltagelse i nationale forskningsprogrammer, der gennemføres i fællesskab på grundlag af traktatens artikel 169.

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »syvende rammeprogram«) indeholder bestemmelser om Fællesskabets deltagelse i forsknings- og udviklingsprogrammer, der iværksættes af flere medlemsstater, herunder deltagelse i de strukturer, der oprettes for gennemførelsen af disse programmer, jf. traktatens artikel 169.

- (2) I syvende rammeprogram fastsættes der en række kriterier for udpegning af områder, der kan være omfattet af sådanne artikel 169-initiativer: relevans for Fællesskabets mål, et klart defineret mål, som er relevant for syvende rammeprograms mål, om der på forhånd er et grundlag at gå ud fra (igangværende eller påtænkte nationale forskningsprogrammer), merværdi på europæisk plan, om der

- (4) I sin meddelelse af 1. juni 2005 med titlen »i2010 — Et europæisk informationssamfund som middel til vækst og beskæftigelse« foreslog Kommissionen at lancere et initiativ, der skal være flagskibet inden for omsorg for mennesker i et aldrende samfund.

- (5) I sin meddelelse af 12. oktober 2006 med titlen »Den demografiske udvikling i Europa — En udfordring, men også en chance« understregede Kommissionen, at demografisk aldring er en af de største udfordringer, som alle EU-landene står over for, og at øget brug af nye teknologier kan bidrage til at reducere udgifterne og forbedre de ældres trivsel og fremme ældres aktive deltagelse i samfundet, samtidig med at den europæiske økonomis konkurrenceevne forbedres, hvilket alt sammen er til støtte for den reviderede Lissabonstrategi for vækst og beskæftigelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 13.3.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 23.6.2008.

⁽²⁾ EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 400 af 30.12.2006, s. 86.

- (6) Navnlig inden for området informations- og kommunikationsteknologi (ikt) kan den aldrende befolkning betragtes som en mulighed for et nyt marked for nye varer og tjenester, der opfylder de ældres behov. Den hurtige udvikling og anvendelse af ny ikt bør imidlertid ikke føre til social udelukkelse eller udvidelse af den digitale kløft; en forbedring af de digitale færdigheder er dog en forudsætning for integration og deltagelse i informations-samfundet.
- (7) Nærværende initiativ vedrørende »Længst muligt i eget hjem« bør tage højde for realiteterne i forbindelse med den aldrende befolkning i Europa, hvor andelen af kvinder er højere end andelen af mænd som følge af kvinders højere gennemsnitlige forventede levealder.
- (8) Aktiv aldring er et kerneelement i den fornyede udgave af beskæftigelsesretningslinjerne. EU's tilgang til problematikken vedrørende aldring sigter mod at mobilisere det fulde potentiale blandt mennesker i alle aldre (livscyklusgangen) og understreger behovet for at gå fra fragmenterede til omfattende aldringsstrategier.
- (9) På nuværende tidspunkt er en række forsknings- og udviklingsprogrammer eller -aktiviteter, som medlemsstaterne gennemfører individuelt og på nationalt plan inden for området ikt til en god alderdom, ikke tilstrækkeligt godt koordineret på europæisk plan og giver ikke mulighed for en sammenhængende europæisk tilgang til forskning og udvikling vedrørende innovative ikt-baserede produkter og tjenester til en god alderdom.
- (10) En række medlemsstater, der ønsker en sammenhængende tilgang inden for området ikt til en god alderdom på europæisk plan og effektive tiltag, har taget initiativ til at oprette et fælles forsknings- og udviklingsprogram med titlen »Længst muligt i eget hjem« (Ambient Assisted Living) (i det følgende benævnt »det fælles AAL-program«) inden for området ikt til en god alderdom i informationssamfundet for at opnå synergieffekter, hvad angår forvaltning og finansielle ressourcer, ved at sikre én fælles evalueringsmekanisme med bistand fra uafhængige eksperter på grundlag af den etablerede praksis i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1906/2006 af 18. december 2006 om regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i foranstaltninger under syvende rammeprogram og for formidling af forskningsresultater (2007-2013) ⁽¹⁾, og for at kunne kombinere de komplementære kompetencer og ressourcer, der findes i de forskellige lande rundt om i Europa.
- (11) Det fælles AAL-program har til formål at tage den udfordring op, som demografisk aldring udgør, gennem tilvejebringelse af de retlige og organisatoriske rammer for et storstilet samarbejde mellem medlemsstaterne vedrørende anvendt forskning og innovation inden for området ikt til en god alderdom i et aldrende samfund. Belgien, Danmark, Tyskland, Irland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Cypern, Luxembourg, Ungarn, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Rumænien, Slovenien, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige (i det følgende benævnt »de deltagende medlemsstater«) samt Israel, Norge og Schweiz er blevet enige om at koordinere og gennemføre fælles aktiviteter inden for rammerne af det fælles AAL-program. Den samlede værdi af deres deltagelse anslås til mindst 150 mio. EUR i syvende rammeprogramets varighed. Disse landes deltagelse i AAL-programmet bør være afhængig af et minimumsniveau for økonomisk bidrag, der svarer til den potentielle efterspørgsel fra deres nationale forskningssamfund, og bør normalt ligge på mindst 0,2 mio. EUR, hvis landene skal deltage i det årlige arbejdsprogram.
- (12) Det fælles AAL-program bør også fremme små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) deltagelse i disse aktiviteter på linje med målene i syvende rammeprogram.
- (13) For at øge det fælles AAL-program's gennemslagskraft har de deltagende medlemsstater, Israel, Norge og Schweiz accepteret, at Fællesskabet deltager heri. Fællesskabet bør deltage ved at yde et finansielt bidrag på op til 150 mio. EUR. Da det fælles AAL-program er i overensstemmelse med de videnskabelige mål i syvende rammeprogram, og da forskningsområdet for det fælles AAL-program er omfattet af emnet vedrørende ikt i særprogrammet »Samarbejde«, bør Fællesskabets finansielle bidrag tages fra de budgetmidler, der er afsat til dette emne. Der er måske yderligere finansieringsmuligheder, bl.a. Den Europæiske Investeringsbank (EIB), især gennem den finansieringsfacilitet for risikodeling, der er udviklet i fællesskab af EIB og Kommissionen, i henhold til bilag III til beslutning 2006/971/EF.
- (14) Der bør ydes fællesskabsstøtte, såfremt der fastlægges en finansieringsplan, der er baseret på, at de kompetente nationale myndigheder formelt forpligter sig til i fællesskab at gennemføre de forsknings- og udviklingsprogrammer og -aktiviteter, der skal gennemføres på nationalt plan, og at bidrage til finansiering af den fælles gennemførelse af det fælles AAL-program.
- (15) Den fælles gennemførelse af de nationale forskningsprogrammer indebærer, at der etableres eller allerede findes en særlig gennemførelsesstruktur, jf. bestemmelserne i særprogrammet »Samarbejde«.
- (16) De deltagende medlemsstater har indgået aftale om en sådan særlig gennemførelsesstruktur for det fælles AAL-program.

⁽¹⁾ EUT L 391 af 30.12.2006, s. 1.

- (17) Den særlige gennemførelsesstruktur bør modtage Fællesskabets finansielle bidrag og bør sikre effektiv gennemførelse af det fælles AAL-program.
- (18) For at gennemføre det fælles AAL-program effektivt bør den særlige gennemførelsesstruktur yde finansiell støtte til tredjeparter, der deltager i det fælles AAL-program, og som udvælges efter indkaldelser af forslag.
- (19) Fællesskabets bidrag bør kun ydes, såfremt de deltagende medlemsstater og Israel, Norge og Schweiz afsætter ressourcer til programmet og rent faktisk indbetaler deres finansielle bidrag.
- (20) Fællesskabet bør have ret til at reducere, tilbageholde eller indstille sit finansielle bidrag, hvis gennemførelsen af det fælles AAL-program er utilstrækkelig, mangelfuld eller forsinket, på de betingelser, der fastlægges i en aftale mellem Fællesskabet og den særlige gennemførelsesstruktur, som indeholder de nærmere bestemmelser for Fællesskabets bidrag.
- (21) Alle medlemsstater bør kunne deltage i det fælles AAL-program.
- (22) I overensstemmelse med syvende rammeprogram bør Fællesskabet undervejs i gennemførelsen af det fælles AAL-program have ret til at fastlægge betingelserne for sit finansielle bidrag vedrørende deltagelsen i det fælles AAL-program af lande, der er tilknyttet syvende rammeprogram, eller, når det er afgørende for programmets gennemførelse, af andre lande i henhold til denne beslutning.
- (23) Der bør træffes passende foranstaltninger til forebyggelse af uregelmæssigheder og svig, og de nødvendige skridt bør tages for at kræve tabte, uberettiget udbetalte eller forkert anvendte midler tilbagebetalt i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽¹⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽³⁾.
- (24) I overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽⁴⁾ (i det følgende benævnt »finansforordningen«) og Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽⁵⁾ (i det følgende benævnt »gennemførelsesbestemmelserne«) bør Fællesskabets bidrag forvaltes i henhold til bestemmelserne om indirekte centraliseret forvaltning i finansforordningens artikel 54, stk. 2, litra c), og artikel 56, samt gennemførelsesbestemmelsernes artikel 35, artikel 38, stk. 2, og artikel 41.
- (25) Det er af afgørende betydning, at de forskningsaktiviteter, der gennemføres under det fælles AAL-program, er i overensstemmelse med grundlæggende etiske principper, herunder de principper, der er afspejlet i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og principperne om integrering af kønsaspektet og ligestilling mellem kønnene i alle politikker og aktioner. Ved gennemførelsen af programmet bør der også tages hensyn til fremme af kvinders rolle i videnskab og forskning.
- (26) Det fælles AAL-program bør have til formål at fremme lige og forenklet adgang til relevante ikt-baserede produkter og tjenester i alle medlemsstater.
- (27) Kommissionen bør senest i 2010 gennemføre en foreløbig evaluering, hvor kvaliteten og effektiviteten i forbindelse med gennemførelsen af det fælles AAL-program og udviklingen i retning af opfyldelse af de fastsatte mål vurderes. Evalueringen bør også fastslå behovet for gennemførelsen af yderligere foreløbige evalueringer inden den endelige evaluering ved udgangen af 2013 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Ved gennemførelsen af syvende rammeprogram yder Fællesskabet et finansielt bidrag til det fælles forsknings- og udviklingsprogram med sigtet »Længst muligt i eget hjem« (Ambient Assisted Living) (i det følgende benævnt »det fælles AAL-program«), der gennemføres i fællesskab af Belgien, Danmark, Tyskland, Irland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Cypern, Luxembourg, Ungarn, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Rumænien, Slovenien, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige (i det følgende benævnt »de deltagende medlemsstater«) samt Israel, Norge og Schweiz.

⁽¹⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1233/2007 (EUT L 279 af 23.10.2007, s. 10).

⁽²⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1525/2007 (EUT L 343 af 27.12.2007, s. 9).

⁽⁵⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 478/2007 (EUT L 111 af 28.4.2007, s. 13).

2. Fællesskabet yder i syvende rammeprograms varighed et finansielt bidrag på højst 150 mio. EUR til gennemførelse af det fælles AAL-program i overensstemmelse med principperne i bilag I, der udgør en integrerende del af denne beslutning.

3. Fællesskabets finansielle bidrag betales af bevillingen på Den Europæiske Unions almindelige budget, der er afsat til informations- og kommunikationsteknologi (ikt)-temaet i særprogrammet »Samarbejde«.

Artikel 2

Fællesskabets finansielle tilskud er betinget af:

- a) at de deltagende medlemsstater, Israel, Norge og Schweiz dokumenterer, at det fælles AAL-program som beskrevet i bilag I er effektivt etableret
- b) at de deltagende medlemsstater, Israel, Norge og Schweiz eller organisationer udpeget af de deltagende medlemsstater, Israel, Norge og Schweiz formelt opretter en særlig gennemførelsesstruktur med status som juridisk person, som er ansvarlig for gennemførelsen af det fælles AAL-program og for at modtage, tildele og føre tilsyn med Fællesskabets finansielle bidrag inden for rammerne af indirekte central forvaltning i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, litra c), og artikel 56 i finansforordningen samt artikel 35, artikel 38, stk. 2, og artikel 41 i gennemførelsesforordningen
- c) at der etableres en hensigtsmæssig og effektiv forvaltningsmodel for det fælles AAL-program i overensstemmelse med bilag II, der udgør en integrerende del af denne beslutning
- d) at aktiviteterne under det fælles AAL-program som beskrevet i bilag I gennemføres effektivt af den særlige gennemførelsesstruktur, hvilket omfatter iværksættelse af indkaldelser af forslag med henblik på tildeling af støtte
- e) at de deltagende medlemsstater, Israel, Norge og Schweiz giver tilsagn om at bidrage til finansieringen af det fælles AAL-program og rent faktisk betaler deres finansielle bidrag, herunder navnlig støtte til deltagere i projekter, der udvælges efter indkaldelser af forslag iværksat under det fælles AAL-program
- f) at Fællesskabets regler for statsstøtte overholdes, navnlig reglerne i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til forskning og udvikling og innovation ⁽¹⁾

g) at der sikres en høj grad af videnskabelig ekspertise, og at de etiske principper overholdes i overensstemmelse med de overordnede principper for syvende rammeprogram og principperne om integration af kønsaspektet og ligestilling mellem kønnene og om bæredygtig udvikling, og

h) at der fastsættes bestemmelser om den intellektuelle ejendomsret til resultaterne af de aktiviteter, der gennemføres under det fælles AAL-program, og at de forsknings- og udviklingsprogrammer og -aktiviteter, der iværksættes nationalt af de deltagende medlemsstater og Israel, Norge og Schweiz, gennemføres og koordineres på en sådan måde, at de sigter mod at fremme erhvervelse af en sådan viden og støtte bred udnyttelse og formidling af den erhvervede viden.

Artikel 3

Ved gennemførelsen af det fælles AAL-program er den finansielle støtte, som den særlige gennemførelsesstruktur yder til tredjeparter, herunder navnlig økonomisk støtte til deltagere i projekter, der er blevet udvalgt efter indkaldelser af forslag med henblik på tildeling af tilskud, omfattet af principperne om lige behandling, gennemsigtighed, forudsigelighed for ansøgerne og uafhængige evalueringer. Den finansielle støtte til tredjeparter ydes på grundlag af deres videnskabelige ekspertise, den socio-økonomiske virkning på europæisk plan og betydningen for det fælles AAL-programs overordnede mål i overensstemmelse med de principper og procedurer, der er fastsat i bilag I.

Artikel 4

De nærmere vilkår for Fællesskabets finansielle bidrag, bestemmelserne om det økonomiske ansvar og om intellektuelle ejendomsrettigheder samt de nærmere bestemmelser om den økonomiske støtte, som den særlige gennemførelsesstruktur yder til tredjeparter, fastlægges gennem en overordnet aftale, som Kommissionen, på vegne af Fællesskabet, og den særlige gennemførelsesstruktur indgår, og årlige finansieringsaftaler.

Artikel 5

Hvis det fælles AAL-program ikke gennemføres, eller gennemførelsen er utilstrækkelig, mangelfuld eller forsinket, kan Fællesskabet reducere, tilbageholde eller indstille sit finansielle bidrag som en funktion af den faktiske gennemførelse af det fælles AAL-program.

Hvis de deltagende medlemsstater, Israel, Norge og Schweiz ikke bidrager, yder et mangelfuldt bidrag eller bidrager for sent til finansieringen af det fælles AAL-program, kan Fællesskabet reducere sit finansielle bidrag i overensstemmelse med det faktiske beløb for offentlig støtte fra de deltagende medlemsstater, Israel, Norge og Schweiz på de betingelser, der fastsættes i den aftale, der indgås mellem Fællesskabet og den særlige gennemførelsesstruktur.

⁽¹⁾ EUT C 323 af 30.12.2006, s. 1.

Artikel 6

Ved gennemførelsen af det fælles AAL-program træffer medlemsstaterne, Israel, Norge og Schweiz alle de lovgivningsmæssige, forskriftsmæssige, administrative og øvrige foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser. De deltagende medlemsstater samt Israel, Norge og Schweiz træffer navnlig de nødvendige foranstaltninger til at sikre fuldstændig inddrivelse af beløb, som Fællesskabet har krav på, i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, litra c), i finansforordningen og artikel 38, stk. 2, i gennemførelsesbestemmelserne.

Artikel 7

Kommissionen og Revisionsretten kan gennem deres tjenestemænd eller andre ansatte foretage enhver form for kontrol og inspektion, som er nødvendig for at sikre en forsvarlig forvaltning af Fællesskabets midler og for at beskytte Fællesskabets finansielle interesser mod svig og uregelmæssigheder. Med henblik herpå stiller de deltagende medlemsstater, Israel, Norge og Schweiz og den særlige gennemførelsesstruktur alle relevante dokumenter til rådighed for Kommissionen og Revisionsretten, hvis det kræves inden for den krævede frist.

Artikel 8

Kommissionen fremsender alle relevante oplysninger til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten. De deltagende medlemsstater, Israel, Norge og Schweiz opfordres til via den særlige gennemførelsesstruktur at sende Kommissionen alle yderligere oplysninger om den finansielle forvaltning af den særlige gennemførelsesstruktur, som Europa-Parlamentet, Rådet eller Revisionsretten måtte anmode om, og som er i overensstemmelse med de overordnede rapporteringskrav i artikel 12, stk. 1.

Artikel 9

Enhver medlemsstat kan deltage i det fælles AAL-program efter kriterierne i artikel 2, litra e)-h).

Artikel 10

Ethvert tredjeland kan deltage i det fælles AAL-program efter kriterierne i artikel 2, litra e)-h), og på betingelse af, at landets deltagelse er omfattet af de relevante internationale aftaler, og at både Kommissionen og de deltagende medlemsstater, Israel, Norge og Schweiz godkender deltagelsen.

Artikel 11

Betingelserne for Fællesskabets finansielle bidrag vedrørende deltagelsen i det fælles AAL-program af lande, der er tilknyttet syvende rammeprogram, eller, når det er af afgørende betydning for gennemførelsen af det fælles AAL-program, af andre lande, kan fastlægges af Fællesskabet på grundlag af bestemmelserne i denne beslutning og eventuelle gennemførelsesbestemmelser og -ordninger.

Artikel 12

1. Den årlige rapport om syvende rammeprogram, som skal forelægges Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til traktatens artikel 173, skal indeholde en rapport om de aktiviteter, der har fundet sted under det fælles AAL-program.

2. Kommissionen gennemfører en foreløbig evaluering af det fælles AAL-program to år efter programmets påbegyndelse, dog senest i 2010. Hvis det anses for nødvendigt efter den første foreløbige evaluering, kan der foretages yderligere foreløbige evalueringer.

Den foreløbige evaluering omfatter udviklingen i retning af opfyldelse af de i bilag I fastsatte mål for det fælles AAL-program, herunder anbefalinger vedrørende de bedste midler til yderligere forbedring af integrationen, kvaliteten og effektiviteten af gennemførelsen, herunder videnskabelig, forvaltningsmæssig og finansiell integration, samt spørgsmålet om, hvorvidt det finansielle bidrag fra de deltagende medlemsstater, Israel, Norge og Schweiz har været passende under hensyntagen til den potentielle efterspørgsel fra deres forskellige nationale forskningssamfund. Der skal også tages hensyn til erfaringerne fra andre fælles programmer, der er blevet gennemført i overensstemmelse med traktatens artikel 169.

Kommissionen meddeler Europa-Parlamentet og Rådet konklusionerne af den foreløbige evaluering og sine bemærkninger hertil samt, hvis det er relevant, forslag til tilpasninger af denne beslutning.

3. Kommissionen gennemfører ved udgangen af 2013 en endelig evaluering af det fælles AAL-program. Resultaterne af den endelige evaluering forelægges Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 13

Denne beslutning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 14

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 9. juli 2008.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

J.-P. JOUYET

Formand

BILAG I

BESKRIVELSE AF DET FÆLLES AAL-PROGRAMS MÅL OG AKTIVITETER OG GENNEMFØRELSEN AF PROGRAMMET**I. Specifikke mål**

Det fælles AAL-program har følgende specifikke mål:

- at fremme udviklingen af innovative ikt-baserede produkter, tjenester og systemer til en god alderdom i hjemmet, i lokalsamfundet og på arbejdspladsen med henblik på at forbedre ældres livskvalitet, selvstændighed, deltagelse i det sociale liv, kvalifikationer og beskæftigelsesevne og at mindske udgifterne på social- og sundhedsområdet. Dette kan f.eks. baseres på innovativ udnyttelse af ikt, nye former for samspil med kunderne eller nye typer værdikæder inden for tjenester, der muliggør et uafhængigt liv. Resultaterne af det fælles AAL-program kunne også udnyttes af andre persongrupper, herunder handicappede
- at skabe en kritisk masse af forskning, udvikling og innovation på EU-plan inden for teknologier og tjenester til en god alderdom i informationssamfundet, herunder tilvejebringelse af et gunstigt miljø for små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) deltagelse i programmet
- at forbedre mulighederne for kommerciel udnyttelse af forskningsresultater gennem tilvejebringelse af et sæt sammenhængende rammer for udvikling af fælles tilgange og fælles minimumsstandarder, og fremme af udpegnings- og tilpasning af fælles løsninger, som er forenelige med de forskellige sociale præferencer og lovgivningsmæssige aspekter på nationalt eller regionalt plan i hele Europa.

Gennem sit fokus på anvendt forskning vil det fælles AAL-program supplere relaterede langsigtede forskningsaktiviteter, som er planlagt under syvende rammeprogram, samt demonstrationsaktiviteter, der indgår som en del af rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (2007-2013), som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1639/2006/EF⁽¹⁾, og som fokuserer på stor udbredelse af eksisterende løsninger.

Det fælles AAL-program bidrager gennem sine aktiviteter til gennemførelsen af målene i den fornyede Lissabonstrategi samt etableringen af det videnbaserede samfund, samtidig med at det søges sikret, at anvendelsen af ny teknologi ikke medfører social udstødelse. Programmet skal ligeledes fremme udviklingen af omkostningseffektive løsninger, som kan være med til at fremme en retfærdig og forenklet adgang i alle EU-regioner, herunder landdistrikter og randområder, til relevante ikt-baserede produkter og tjenester gennem et udvalg af forskellige kanaler, der respekterer de ældres privatliv og værdighed.

Endvidere bør det fælles AAL-program fremme innovation og samfinansiering med den private sektor, herunder navnlig SMV'er, i forbindelse med markedsrelaterede projekter, tilpasning af teknologi og løsninger, der skal udvikles under projekterne, i forhold til de ældres behov med henblik på øget social deltagelse.

I det omfang, det er muligt, skal der sikres komplementaritet og synergi mellem det fælles AAL-program og andre fællesskabsprogrammer og nationale og regionale programmer.

Der skal tages passende hensyn til eventuelle etiske spørgsmål og spørgsmål vedrørende privatlivets fred i overensstemmelse med internationale retningslinjer.

II. Aktiviteter

Den vigtigste aktivitet under det fælles AAL-program udgøres af forsknings-, udviklings- og innovationsaktiviteter. De gennemføres ved hjælp af projekter med omkostningsdeling og med deltagelse af partnere fra mindst tre forskellige lande blandt de deltagende medlemsstater, Israel, Norge og Schweiz og andre deltagerlande, der vedrører forskning, teknologisk udvikling, demonstration og formidlingsaktiviteter. Disse bør være rettet mod markedsorienteret forskning, være af kort til mellemlang varighed og påvise mulighed for udnyttelse af projektresultaterne inden for en realistisk tidshorisont.

⁽¹⁾ EUT L 310 af 9.11.2006, s. 15.

Endvidere kan aktiviteter vedrørende formidling, fremme af programmet og netværkssamarbejde gennemføres ved hjælp af specifikke arrangementer eller i forbindelse med arrangementer, som allerede er planlagt. Disse skal omfatte tilrettelæggelse af workshopper og etablering af kontakter med andre berørte parter i værdikæden.

Gennemførelsen af det fælles AAL-program skal indebære høringer af relevante berørte parter på europæisk plan (som f.eks. beslutningstagere fra ministerier og offentlige myndigheder, leverandører af tjenesteydelser og forsikringsvirksomheder i den private sektor samt erhvervslivet, SMV'erne og brugerrepræsentanter) vedrørende prioriteringen af forskningsopgaver og programmets gennemførelse.

Det fælles AAL-program bør også tage højde for demografiske tendenser og demografisk forskning i de forskellige lande i Europa, så der fremkommer løsninger, der afspejler den sociale og økonomiske situation i EU.

III. Gennemførelse af programmet

Det årlige arbejdsprogram og indkaldelser af forslag

Det fælles AAL-program gennemføres på grundlag af årlige arbejdsprogrammer, hvori der peges på emner for indkaldelser af forslag, som skal udgøre grundlaget for Fællesskabets finansielle bidrag efter aftale med Kommissionen.

Inden for rammerne af det fælles AAL-program gennemføres der regelmæssige indkaldelser af forslag i overensstemmelse med det årlige arbejdsprogram, der er blevet vedtaget. Alle ansøgere indsender deres forslag til den særlige gennemførelsesstruktur, der fungerer som fælles kontaktpunkt.

Efter afslutningen af en indkaldelse af forslag foretager den specifikke struktur forgennemførelsen en central kontrol af støtteberettigelsen i samarbejde med de nationale programforvaltningskontorer. Kontrollen udføres på grundlag af de fælles støtteberettigelseskriterier for det fælles AAL-program, der offentliggøres sammen med det årlige arbejdsprogram, og som skal omfatte mindst følgende:

- rettidig, fuldstændig og elektronisk indgivelse af forslag, og
- opfyldelse af forpligtelser vedrørende konsortiers sammensætning.

Desuden skal den særlige gennemførelsesstruktur med bistand fra de nationale programforvaltningskontorer kontrollere opfyldelsen af de nationale støtteberettigelseskriterier, der offentliggøres sammen med det årlige arbejdsprogram og fastsættes i indkaldelserne af forslag. De nationale støtteberettigelseskriterier skal kun vedrøre de enkeltes retlige og finansielle status og ikke forslagens indhold og skal være følgende:

- ansøgertype såsom retlig status og formål
- ansvar og levedygtighed, herunder finansiell soliditet, opfyldelse af skattemæssige/sociale forpligtelser.

Støtteberettigede projektforslag evalueres og udvælges på centralt plan med bistand fra uafhængige eksperter på grundlag af gennemsigtige og fælles kriterier for evaluering, som er fastsat i arbejdsprogrammet. Denne udvælgelse er, når den er vedtaget af generalforsamlingen, bindende for de deltagende medlemsstater samt Israel, Norge og Schweiz.

Den særlige gennemførelsesstruktur er ansvarlig for overvågning af projekterne, og der etableres fælles operationelle procedurer for forvaltning af projekterne i hele deres levetid.

Da administrative spørgsmål vedrørende nationale projektpartnere, der deltager i de udvalgte projekter, behandles af deres nationale programforvaltningskontor, finder de nationale støtteberettigelseskriterier, der udelukkende vedrører de enkeltes retlige og finansielle status, som angivet ovenfor, samt de nationale administrative principper anvendelse.

Hvis en deltager på stadiet for indgåelsen af en aftale ikke opfylder et af de nationale støtteberettigelseskriterier, bevarer det fælles AAL-program den videnskabelige ekspertise. Med henblik herpå kan bestyrelsen beslutte, at der bør foretages en supplerende central og uafhængig evaluering af det pågældende forslag med bistand fra uafhængige eksperter med henblik på at evaluere forslaget uden den pågældende deltagers deltagelse eller, hvis det foreslås af projektkonsortiet, med en afløser.

Hvert land finansierer sine nationale deltagere, hvis forslag er blevet udvalgt, gennem nationale kontorer, der også står for fordelingen af den centrale støtte fra den særlige gennemførelsesstruktur på grundlag af en aftale, der indgås mellem de respektive nationale kontorer og de nationale deltagere for hvert enkelt projekt.

Sikring af videnskabelig, forvaltningsmæssig og finansiel integration

Inden for rammerne af det fælles AAL-program sikres der videnskabelig integration af de deltagende nationale programmer gennem udarbejdelse af fælles arbejdsprogrammer, og der fastlægges emner for alle de nationale programmer.

Forvaltningsmæssig integration af de nationale programmer sikres ved hjælp af den retlige enhed, der oprettes af de deltagende medlemsstater samt Israel, Norge og Schweiz. Forvaltningen af det fælles AAL-program omfatter:

- central tilrettelæggelse af indkaldelserne af forslag
- central, uafhængig og gennemsigtig evaluering foretaget af eksperter på europæisk plan og baseret på fælles regler og kriterier for evaluering og udvælgelse af forslag på grundlag af videnskabelig ekspertise
- en enkelt adresse for indsendelse af forslag (der planlægges elektronisk indsendelse).

Det fælles AAL-program styrker finansiel integration gennem:

- sikring af overordnede nationale finansieringsforpligtelser i hele initiativets varighed samt årlige forpligtelser for hvert enkelt foreslået arbejdsprogram
- sikring af, at den endelige prioritering af forslagene, som er blevet vedtaget på grundlag af evalueringen, er bindende for de deltagende medlemsstater samt Israel, Norge og Schweiz som beskrevet ovenfor, herunder på stadiet for indgåelse af aftalen
- fremme af fleksibilitet ved den nationale budgettildeling, således at der så vidt muligt kan tages hensyn til undtagelser, f.eks. gennem forøgelse af de nationale bidrag eller krydsfinansiering.

De deltagende medlemsstater skal gøre deres bedste for at styrke integrationen og fjerne eksisterende nationale juridiske og administrative hindringer for internationalt samarbejde som en del af initiativet.

IV. Finansieringsprincipper

Fællesskabets bidrag udgør en fast procentsats af den overordnede offentlige støtte, der gives inden for rammerne af de deltagende nationale programmer, men overstiger under ingen omstændigheder 50 % af den samlede offentlige støtte til en deltager i et projekt, der er blevet udvalgt efter indkaldelser af forslag under det fælles AAL-program. Denne faste procentsats fastsættes i aftalen mellem den særlige gennemførelsesstruktur og Kommissionen og baseres på den flerårige forpligtelse fra de deltagende medlemsstater samt Israel, Norge og Schweiz og Fællesskabets bidrag.

Højest 6 % af Fællesskabets finansielle bidrag skal anvendes til dækning af det fælles AAL-programs samlede drifts-omkostninger.

De deltagende medlemsstater samt Israel, Norge og Schweiz skal også bidrage til at sikre en effektiv drift af det fælles AAL-program.

Projekterne medfinansieres af projektdeltagerne.

V. Forventede resultater af gennemførelsen af det fælles AAL-program

Den særlige gennemførelsesstruktur forelægger en årsrapport med en detaljeret oversigt over gennemførelsen af det fælles AAL-program (antal projekter, der er blevet indsendt og udvalgt til at modtage støtte, anvendelsen af Fællesskabets støtte, fordeling af den nationale støtte, deltagertyper, landestatistikker, formidlingsarrangementer og spredningsaktiviteter osv.) og udviklingen i retning af yderligere integration.

De forventede resultater beskrives nærmere i den aftale, som Kommissionen på vegne af Fællesskabet indgår med den særlige gennemførelsesstruktur.

BILAG II

RETNINGSLINJER FOR STYRING AF DET FÆLLES AAL-PROGRAM

Det fælles AAL-program har følgende organisationsstruktur:

AAL-foreningen, som er en international nonprofitorganisation, der er oprettet under belgisk lovgivning, udgør den særlige gennemførelsesstruktur, der er blevet oprettet af de deltagende medlemsstater samt Israel, Norge og Schweiz.

AAL-foreningen er ansvarlig for alle aktiviteterne under det fælles AAL-program. AAL-foreningens opgaver omfatter kontrakt- og budgetforvaltning, udvikling af de årlige arbejdsprogrammer, tilrettelæggelse af indkaldelser af forslag samt evaluering og prioritering af projekterne. Derudover forestår den projektovervågningen og de dermed forbundne udbetalinger af Fællesskabets bidrag til de nationale programforvaltningskontorer, der er blevet udpeget. Den tilrettelægger også spredningsaktiviteter.

AAL-foreningen er underlagt generalforsamlingens beslutninger. Generalforsamlingen, som er det beslutningstagende organ for det fælles AAL-program, udpeger medlemmerne af bestyrelsen og overvåger det fælles AAL-programs gennemførelse, herunder godkendelse af de årlige arbejdsprogrammer, tildeling af national støtte til projekter og nye ansøgninger om medlemskab. Dens arbejde vil være underlagt princippet om, at hvert land har en stemme. Beslutninger træffes med simpelt flertal. Dette gælder dog ikke beslutninger vedrørende efterfølgelse, optagelse og udelukkelse af medlemmer eller opløsning af foreningen, som kan være omfattet af særlige afstemningskrav i foreningens vedtægter. Kommissionen har observatørstatus på generalforsamlingens møder.

Bestyrelsen for AAL-programmet — som består af mindst en formand, en næstformand og en kasserer — vælges på generalforsamlingen og skal varetage specifikke forvaltningsopgaver som f.eks. budgetplanlægning, ansættelse af personale og indgåelse af aftaler. Den er foreningens retlige repræsentant og er ansvarlig over for generalforsamlingen.

De nationale programforvaltningskontorer får af de deltagende medlemsstater samt Israel, Norge og Schweiz tilladelse til at udføre arbejde, der vedrører projektforvaltningen samt administrative og retlige aspekter, for de nationale projektpartnere og til at yde bistand i forbindelse med evaluering af og forhandlinger vedrørende projektforslag. Deres arbejde overvåges af AAL-foreningen.

Et rådgivende forum med repræsentanter for erhvervslivet og andre berørte parter, herunder repræsentanter for forskellige generationer, anbefaler prioriterede områder og emner, som skal behandles i indkaldelserne af forslag under det fælles AAL-program.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING Nr. 743/2008/EF

af 9. juli 2008

om Fællesskabets deltagelse i et forsknings- og udviklingsprogram, der gennemføres af flere medlemsstater til fordel for forsknings- og udviklingsintensive små og mellemstore virksomheder

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 169 og artikel 172, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) ⁽³⁾ (i det følgende benævnt »syvende rammeprogram«) åbner mulighed for Fællesskabets deltagelse i forsknings- og udviklingsprogrammer, der gennemføres af flere medlemsstater, herunder deltagelse i de strukturer, der oprettes for gennemførelsen af disse programmer, i overensstemmelse med traktatens artikel 169.

(2) Der er i syvende rammeprogram fastsat en række kriterier for udpegning af områder på hvilke, der kan iværksættes sådanne artikel 169-initiativer: De skal være relevante for Fællesskabets målsætninger, have et klart defineret mål, som er relevant for syvende rammeprograms mål, der skal på forhånd være et grundlag at gå ud fra (igangværende eller påtænkte nationale forskningspro-

grammer), de skal have europæisk merværdi og en kritisk masse i kraft af størrelsen og antallet af involverede programmer og de fornødne lighedspunkter mellem de aktiviteter, de omfatter, og anvendelsen af traktatens artikel 169 skal være det mest hensigtsmæssige middel til at opfylde målsætningerne.

(3) I Rådets beslutning 2006/974/EF af 19. december 2006 om særprogrammet »Kapacitet« til gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) ⁽⁴⁾ (i det følgende benævnt »særprogrammet »Kapacitet«) peges der på et artikel 169-initiativ til fordel for forskningsintensive små og mellemstore virksomheder (SMV'er) som et oplagt område for Fællesskabets deltagelse i nationale forskningsprogrammer, der gennemføres af flere medlemsstater på grundlag af traktatens artikel 169.

(4) Rådet pegede i sine konklusioner af 24. september 2004 på syvende rammeprograms betydning for oprettelsen af et europæisk forskningsrum (EFR) og understregede i denne sammenhæng, hvor vigtigt det er at styrke forbindelserne mellem EFR og europæiske mellemstatslige organisationer som Eureka.

(5) Rådet understregede i sine konklusioner af 25. og 26. november 2004, at SMV'erne har stor betydning for Europas vækst og konkurrenceevne, og at medlemsstaterne og Kommissionen derfor må arbejde på at gøre nationale og europæiske støtteprogrammer til fordel for SMV'er mere effektive og indbyrdes komplementære. Rådet opfordrede Kommissionen til at undersøge mulighederne for at udvikle en bottom-up-ordning for forskningsintensive SMV'er. Rådet erindrede om, at det er vigtigt at få koordineret nationale programmer for udviklingen af et europæisk forskningsrum. Rådet opfordrede medlemsstaterne og Kommissionen til at arbejde tæt sammen om at indkredse et begrænset antal områder, hvor traktatens artikel 169 ligeledes kan bringes i anvendelse. Rådet opfordrede Kommissionen til at udbygge samarbejdet og koordineringen mellem De Europæiske Fællesskaber og de aktiviteter, der gennemføres inden for rammerne af mellemstatslige strukturer, især Eureka, og henviste til Eureka-ministerkonferencen af 18. juni 2004.

⁽¹⁾ Udtalelse af 29.5.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 10.4.2008. (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 23.6.2008.

⁽³⁾ EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 400 af 30.12.2006, s. 299. Berigtiget i EUT L 54 af 22.2.2007, s. 101.

- (6) I sin beslutning af 10. marts 2005 om videnskab og teknologi — retningslinjer for EU's politik til støtte af forskning ⁽¹⁾ — opfordrede Europa-Parlamentet medlemsstaterne til at vedtage skattemæssige og andre incitamenter til fremme af industriel innovation, herunder forbindelser med Eureka, særligt i forhold til SMV'er, og understregede, at oprettelsen af et europæisk forskningsrum forudsætter, at en voksende del af de finansielle midler til forskning fordeles af Den Europæiske Union med det formål at koordinere europæiske, nationale og regionale forskningspolitikker tættere med hensyn til såvel indhold som finansiering, og at denne finansiering supplerer forskningspolitikken i og mellem medlemsstaterne. Europa-Parlamentet mente, at andre finansierings- og støttemekanismer burde udnyttes mere effektivt og koordineres til fordel for forskning og udvikling (i det følgende benævnt »FoU«) og innovation, og nævnte bl.a. Eureka. Europa-Parlamentet ønskede øget samarbejde mellem nationale forskningsprogrammer og opfordrede Kommissionen til at tage initiativer i medfør af traktatens artikel 169.
- (7) Kommissionen understregede i sin meddelelse af 4. juni 2003 »Investering i forskning: en handlingsplan for Europa« betydningen af SMV'ernes deltagelse i direkte foranstaltninger til støtte for forskning og innovation, som er altafgørende for at fremme den innovative kapacitet i store segmenter af økonomien.
- (8) I dag er en række af de FoU-programmer eller -aktiviteter, der gennemføres af medlemsstaterne hver for sig på nationalt plan til støtte for FoU-aktiviteter i SMV'er, ikke tilstrækkeligt koordinerede på europæisk plan og giver ikke mulighed for en sammenhængende tilgang på europæisk plan til et effektivt program for forskning og teknologisk udvikling.
- (9) Ud fra et ønske om at opnå en sammenhængende tilgang på europæisk plan i relation til FoU-intensive SMV'er og sikre en effektiv indsats har flere medlemsstater inden for rammerne af Eureka taget initiativ til at etablere et fælles FoU-program med titlen »Eurostars« (i det følgende benævnt »det fælles Eurostarsprogram«) til fordel for FoU-intensive SMV'er for at nå op på en kritisk masse med hensyn til forvaltning og finansielle ressourcer og samle den yderligere ekspertise og de ressourcer, der er til rådighed i forskellige lande i Europa.
- (10) Det fælles Eurostarsprogram har til formål at støtte FoU-intensive SMV'er ved at tilvejebringe de nødvendige retlige og organisatoriske rammer for et storstilet europæisk samarbejde mellem medlemsstater om anvendt forskning og innovation inden for alle teknologiske og industrielle områder til fordel for disse SMV'er. Belgien, Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Cypern, Letland, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Rumænien, Slovenien, Slovakiet, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige (i det følgende benævnt »de deltagende medlemsstater«) samt Island, Israel, Norge, Schweiz og Tyrkiet (i det følgende benævnt »de øvrige deltagende lande«) er blevet enige om at koordinere og gennemføre fælles aktiviteter, der skal bidrage til det fælles Eurostarsprogram. Den samlede værdi af deres deltagelse anslås til mindst 300 mio. EUR i den foreslåede seksårige programperiode. Fællesskabets finansielle bidrag bør udgøre højst 25 % af det samlede offentlige bidrag til det fælles Eurostarsprogram, som skønnes at andrage 400 mio. EUR.
- (11) For at øge det fælles Eurostarsprograms gennemslagskraft har de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande accepteret, at Fællesskabet deltager i det fælles Eurostarsprogram. Fællesskabet bør deltage med et finansielt bidrag på op til 100 mio. EUR i hele programmets løbetid. Eftersom det fælles Eurostarsprogram er i overensstemmelse med videnskabelige mål i syvende ramme-program, og dets emne falder ind under »forskning til fordel for SMV'er«, som er en del af særprogrammet »Kapacitet«, bør Fællesskabets bidrag tages fra budgetbevillingen hertil. Der kan muligvis opnås yderligere finansiering, bl.a. fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB), navnlig via den finansieringsfacilitet for risikodeling, som EIB og Kommissionen har udviklet i fællesskab i medfør af bilag III til beslutning 2006/974/EF.
- (12) Fællesskabets finansielle støtte bør være betinget af, at der fastlægges en finansieringsplan baseret på formelle tilsagn fra de kompetente nationale myndigheder om i fællesskab at gennemføre de FoU-programmer og -aktiviteter, der iværksættes på nationalt plan, og bidrage til finansieringen af den fælles gennemførelse af det fælles Eurostarsprogram.
- (13) Den fælles gennemførelse af de nationale forskningsprogrammer forudsætter, at der etableres eller består en særlig implementeringsstruktur som beskrevet i særprogrammet »Kapacitet«.
- (14) De deltagende medlemsstater er blevet enige om en sådan særlig implementeringsstruktur til gennemførelsen af det fælles Eurostarsprogram.

⁽¹⁾ EUT C 320 E af 15.12.2005, s. 259.

- (15) Den særlige implementeringsstruktur bør modtage Fællesskabets finansielle bidrag og bør sikre en effektiv gennemførelse af det fælles Eurostarsprogram.
- (16) Fællesskabets bidrag bør være betinget af, at de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande giver tilsagn om ressourcer og rent faktisk betaler deres finansielle bidrag.
- (17) Betalingen af Fællesskabets bidrag er betinget af, at der indgås en overordnet aftale mellem Kommissionen på Det Europæiske Fællesskabs vegne og den særlige implementeringsstruktur, som indeholder detaljerede bestemmelser om anvendelsen af Fællesskabets bidrag. Denne overordnede aftale bør desuden indeholde de nødvendige bestemmelser, der sikrer beskyttelsen af Fællesskabets finansielle interesser.
- (18) Renter, der påløber Fællesskabets finansielle bidrag, betragtes som formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 18, stk. 2, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »finansforordningen«). Fællesskabets maksimale bidrag som angivet i denne beslutning kan forhøjes tilsvarende af Kommissionen.
- (19) Fællesskabet bør på de betingelser, der er fastsat i den aftale, der indgås mellem Fællesskabet og den særlige implementeringsstruktur, have ret til at nedsætte eller tilbageholde sit finansielle bidrag eller bringe dette til ophør, såfremt det fælles Eurostarsprogram gennemføres mangelfuldt eller kun delvist eller forsinket, eller såfremt de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande ikke bidrager eller kun bidrager delvist eller forsinket til finansieringen af det fælles Eurostarsprogram.
- (20) Med henblik på en effektiv gennemførelse af det fælles Eurostarsprogram bør der ydes finansiell støtte til deltagere i de projekter under det fælles Eurostarsprogram (i det følgende benævnt »Eurostarsprojekter«), som udvælges centralt efter indkaldelser af forslag. Denne form for finansiell støtte og udbetalingerne heraf bør være gennemsigtige og effektive. Udbetalinger bør gennemføres inden den frist, som er fastsat i henhold til en aftale, der indgås mellem de nationale finansieringsorganer og den særlige implementeringsstruktur. Den særlige implementeringsstruktur bør opfordre de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande til at gøre det lettere at foretage udbetalingerne til deltagere i udvalgte Eurostarsprojekter, herunder i givet fald gennem udbetaling af en samlet sum.
- (21) Bedømmelsen af forslag bør foretages centralt af uafhængige eksperter. En prioriteringsliste, som bør være bindende for tildelingen af støtte fra Fællesskabets bidrag og fra de nationale budgetter, der er øremærket til Eurostarsprojekter, bør godkendes centralt.
- (22) Fællesskabets bidrag bør forvaltes ved indirekte central forvaltning i henhold til finansforordningen og Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »gennemførelsesbestemmelserne«).
- (23) For hvert udvalgt Eurostarsprojekt bør de FoU-intensive SMV'er bidrage kollektivt med størstedelen af de samlede udgifter til alle deltagernes FoU-aktiviteter.
- (24) Alle medlemsstater bør kunne deltage i det fælles Eurostarsprogram.
- (25) I tråd med målene i syvende rammeprogram bør lande, der er tilknyttet syvende rammeprogram, eller andre lande kunne deltage i det fælles Eurostarsprogram på betingelse af, at en sådan deltagelse er forudsat i den relevante internationale aftale, og at både Kommissionen, de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande accepterer det.
- (26) I overensstemmelse med syvende rammeprogram bør Fællesskabet undervejs i gennemførelsen af det fælles Eurostarsprogram have ret til at fastlægge betingelserne for sit finansielle bidrag vedrørende deltagelsen i det fælles Eurostarsprogram af lande, der er tilknyttet syvende rammeprogram, eller, når det er afgørende for programmets gennemførelse, af andre lande i henhold til bestemmelserne og betingelserne i denne beslutning.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1525/2007 (EUT L 343 af 27.12.2007, s. 9).

⁽²⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 478/2007 (EUT L 111 af 28.4.2007, s. 13).

(27) Der bør træffes passende foranstaltninger til forebyggelse af uregelmæssigheder og svig, og de nødvendige skridt bør tages for at kræve tabte, uretmæssigt udbetalte eller forkert anvendte midler tilbagebetalt i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽¹⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽³⁾.

(28) Det er afgørende, at de forskningsaktiviteter, der gennemføres under det fælles Eurostarsprogram, er i overensstemmelse med grundlæggende etiske principper, herunder de principper, der er afspejlet i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og respekterer principperne om integrering af kønsaspektet og ligestilling mellem kønnene.

(29) Kommissionen bør foretage en foreløbig evaluering og vurdere de FoU-intensive SMV'ers formåen især med hensyn til at få adgang til det fælles Eurostarsprogram og kvaliteten og effektiviteten af gennemførelsen heraf og fremskridtene med hensyn til opfyldelsen af de fastsatte mål og desuden foretage en endelig evaluering.

(30) Tilsynet med gennemførelsen af det fælles Eurostarsprogram bør være effektivt og bør ikke pålægge deltagerne i programmet, herunder især SMV'er, unødige byrder.

(31) Den særlige implementeringsstruktur bør tilskynde deltagerne i de udvalgte Eurostarsprojekter til at orientere om og videreformidle deres resultater og gøre disse oplysninger offentligt tilgængelige —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Ved gennemførelsen af syvende rammeprogram yder Fællesskabet et finansielt bidrag til det fælles Eurostarsprogram, der gennemføres i fællesskab af Belgien, Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Cypern, Letland, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal,

Rumænien, Slovenien, Slovakiet, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige (»de deltagende medlemsstater«) samt Island, Israel, Norge, Schweiz og Tyrkiet (»de øvrige deltagende lande«).

2. Fællesskabet betaler i syvende rammeprogramsy varighed et finansielt bidrag svarende til højst en tredjedel af de faktiske bidrag fra de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande, dog højst 100 mio. EUR, i overensstemmelse med principperne i bilag I.

3. Fællesskabets finansielle bidrag betales af bevillingen på Den Europæiske Unions almindelige budget til den del af særprogrammet »Kapacitet«, der betegnes »Forskning til fordel for SMV'er«.

Artikel 2

Fællesskabets finansielle bidrag er betinget af:

a) at de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande dokumenterer, at det fælles Eurostarsprogram som beskrevet i bilag I er effektivt etableret

b) at de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande eller organisationer, der er udpeget af de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande, formelt opretter en særlig implementeringsstruktur med status som juridisk person, som er ansvarlig for gennemførelsen af det fælles Eurostarsprogram og for at modtage, tildele og føre tilsyn med Fællesskabets finansielle bidrag inden for rammerne af indirekte central forvaltning i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, litra c), og artikel 56 i finansforordningen samt artikel 35, 38, stk. 2 og artikel 41 i gennemførelsesforordningen

c) at der etableres en hensigtsmæssig og effektiv forvaltningsmodel for det fælles Eurostarsprogram i overensstemmelse med bilag II

d) at aktiviteterne under det fælles Eurostarsprogram som beskrevet i bilag I gennemføres effektivt af den særlige implementeringsstruktur, hvilket omfatter iværksættelse af indkaldelser af forslag med henblik på tildeling af støtte

e) at de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande giver tilsagn om at bidrage til finansieringen af det fælles Eurostarsprogram og rent faktisk betaler deres finansielle bidrag, især finansieringen til deltagerne i de Eurostarsprojekter, der udvælges efter indkaldelserne af forslag iværksat under det fælles Eurostarsprogram

⁽¹⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1233/2007 (EUT L 279 af 23.10.2007, s. 10).

⁽²⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

- f) at Fællesskabets regler for statsstøtte overholdes, navnlig reglerne i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til forskning og udvikling og innovation ⁽¹⁾
- g) at der sikres en høj grad af videnskabelig ekspertise, og at de etiske principper i overensstemmelse med de overordnede principper for syvende rammeprogram og principperne om integration af kønsaspektet og ligestilling mellem kønnene og om bæredygtig udvikling overholdes, og
- h) at der fastsættes bestemmelser om den intellektuelle ejendomsret til resultaterne af de aktiviteter, der gennemføres under det fælles Eurostarsprogram, og at de FoU-programmer og -aktiviteter, der iværksættes nationalt af de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande, gennemføres og koordineres på en sådan måde, at de sigter mod at fremme erhvervelse af en sådan viden og støtte bred udnyttelse og formidling af den erhvervede viden.

Artikel 3

I forbindelse med gennemførelsen af det fælles Eurostarsprogram er den finansielle støtte til deltagere i Eurostarsprojekter, der udvælges centralt i overensstemmelse med bilag II efter indkaldelser af forslag med henblik på tildeling af støtte, betinget af overholdelsen af principperne om ligebehandling og åbenhed. Den finansielle støtte ydes på grundlag af den videnskabelige ekspertise og, i betragtning af SMV-målgruppens særlige karakteristika, den socioøkonomiske effekt på europæisk plan og relevansen for programmets overordnede mål i overensstemmelse med de principper og procedurer, der er fastsat i bilag I.

Artikel 4

De nærmere vilkår for Fællesskabets finansielle bidrag og bestemmelserne om finansielt ansvar og intellektuelle ejendomsrettigheder samt de nærmere bestemmelser vedrørende ydelse af finansiell støtte fra den særlige implementeringsstruktur til tredjeparter fastlægges i en overordnet aftale, der indgås mellem Kommissionen, på vegne af Fællesskabet, og den særlige implementeringsstruktur, og i årlige finansieringsaftaler.

Artikel 5

I overensstemmelse med artikel 18, stk. 2, i finansforordningen betragtes renter, der påløber Fællesskabets finansielle bidrag til det fælles Eurostarsprogram, som formålsbestemte indtægter. Fællesskabets maksimale bidrag som angivet i denne beslutnings artikel 1 kan forhøjes tilsvarende af Kommissionen.

Artikel 6

Hvis det fælles Eurostarsprogram ikke gennemføres eller gennemføres mangelfuldt eller kun delvist eller forsinket, eller hvis de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande

ikke bidrager eller kun bidrager delvist eller forsinket til finansieringen af det fælles Eurostarsprogram, kan Fællesskabet nedsætte eller tilbageholde sit finansielle bidrag eller bringe dette til ophør i forhold til den faktiske gennemførelse af det fælles Eurostarsprogram og det beløb for offentlig finansiering, hvormed de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande bidrager til gennemførelsen af det fælles Eurostarsprogram, på de betingelser, der er fastsat i aftalen mellem Kommissionen og den særlige implementeringsstruktur.

Artikel 7

Ved gennemførelsen af det fælles Eurostarsprogram træffer de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande de lovgivnings- og forskriftsmæssige, administrative og andre foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte Fællesskabernes finansielle interesser. De deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande træffer navnlig de nødvendige foranstaltninger til at sikre fuldstændig inddrivelse af beløb, som Fællesskabet har krav på i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, litra c), i finansforordningen og artikel 38, stk. 2, i gennemførelsesbestemmelserne.

Artikel 8

Kommissionen og Revisionsretten kan gennem deres tjenestemænd eller andre ansatte foretage enhver form for kontrol og inspektion, som er nødvendig for at sikre en forsvarlig forvaltning af fællesskabsmidlerne og for at beskytte Fællesskabets finansielle interesser mod svig og uregelmæssigheder. Med henblik herpå stiller de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande og den særlige implementeringsstruktur rettidigt alle relevante dokumenter til rådighed for Kommissionen og Revisionsretten.

Artikel 9

Kommissionen fremsender alle relevante oplysninger til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten. De deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande opfordres til gennem den særlige implementeringsstruktur at forelægge Kommissionen alle yderligere oplysninger, som Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten anmoder om, vedrørende den finansielle forvaltning af den særlige implementeringsstruktur.

Artikel 10

Alle medlemsstater kan deltage i det fælles Eurostarsprogram i overensstemmelse med kriterierne i artikel 2, litra e)-h).

Artikel 11

Alle tredjelande kan deltage i det fælles Eurostarsprogram i overensstemmelse med kriterierne i artikel 2, litra e)-h) på betingelse af, at en sådan deltagelse er forudsat i den relevante internationale aftale, og at både Kommissionen, de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande accepterer det.

⁽¹⁾ EUT C 323 af 30.12.2006, s. 1.

Artikel 12

Betingelserne for Fællesskabets finansielle bidrag vedrørende deltagelsen i det fælles Eurostarsprogram af lande, der er tilknyttet syvende rammeprogram, eller, når det er afgørende for gennemførelsen af det fælles Eurostarsprogram, af andre lande, kan fastlægges af Fællesskabet på grundlag af bestemmelserne i denne beslutning og eventuelle gennemførelsesbestemmelser og -ordninger.

Artikel 13

1. Den årlige rapport om syvende rammeprogram, der skal forelægges Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til traktatens artikel 173, skal indeholde en sammenfattende redegørelse for aktiviteterne under det fælles Eurostarsprogram baseret på den årlige rapport, som den særlige implementeringsstruktur udarbejder til Kommissionen.

2. Kommissionen foretager en foreløbig evaluering af det fælles Eurostarsprogram to år efter det fælles Eurostarsprograms start, som omfatter fremskridtene med hensyn til opfyldelsen af målene i bilag I. Denne evaluering omfatter ligeledes anbefalinger til, hvordan den videnskabelige, forvaltningsmæssige og finansielle integration kan fremmes yderligere, og navnlig en vurdering af de FoU-intensive SMV'ers formåen med hensyn til at få adgang til det fælles Eurostarsprogram og kvaliteten og effektiviteten af gennemførelsen heraf. Kommissionen frem-

sender konklusionerne af denne evaluering tillige med sine bemærkninger og i givet fald forslag til ændring af denne beslutning til Europa-Parlamentet og Rådet.

3. Ved udløbet af det fælles Eurostarsprogram foretager Kommissionen en endelig evaluering af programmet. Resultaterne af den endelige evaluering forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 14

Denne beslutning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 15

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 9. juli 2008.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

J.-P. JOUYET

Formand

BILAG I

BESKRIVELSE AF DET FÆLLES EUROSTARSPROGRAMS FORMÅL OG AKTIVITETER

I. Formål

Formålet med dette initiativ, som er fremsat af Eureka-medlemslandene, er at etablere det fælles Eurostarsprogram med sigte på FoU-intensive SMV'er. Disse SMV'er er teknologi/innovationsbaserede virksomheder, som råder over stor viden og spiller en central rolle i innovationsprocessen. De er karakteriseret ved at være stærkt kunde- og markedsorienterede og søger at skabe sig en stærk international position ved at føre an i højinnovative, markedsorienterede projekter. Med udgangspunkt i deres egen FoU-kapacitet er de i stand til at udvikle produkter, processer og tjenesteydelser med klare innovative eller teknologiske fortrin. Virksomhederne kan variere i størrelse og i omfanget af aktiviteter, idet der f.eks. både kan være tale om veletablerede foretagender med lang erfaring inden for applikationsorienteret, avanceret FoU og helt nyoprettede virksomheder med stort potentiale. FoU er et centralt element i deres virksomhedsstrategi og forretningsplaner. Disse virksomheder bør være SMV'er i den betydning, der er fastsat i Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder ⁽¹⁾, og bør hellige en væsentlig del af deres aktivitet til FoU. Der skal fastsættes præcise tærskler for denne aktivitet i overensstemmelse med bilag II.

Det fælles Eurostarsprogram tager sigte på at støtte sådanne FoU-intensive SMV'er ved at:

- 1) etablere en lettilgængelig og bæredygtig europæisk FoU-støttemekanisme for FoU-intensive SMV'er
- 2) tilskynde dem til at skabe nye økonomiske aktiviteter baseret på FoU-resultater og bringe nye produkter, processer og tjenesteydelser hurtigere ud på markedet, end det ellers ville have været muligt
- 3) fremme disse virksomheders teknologiske og forretningsmæssige udvikling og internationalisering.

Det fælles Eurostarsprogram supplerer eksisterende nationale og europæiske programmer, der tager sigte på at støtte FoU-intensive SMV'er i deres innovationsproces.

Det bidrager til konkurrenceevnen, innovationen, beskæftigelsen, den økonomiske omstilling, en bæredygtig udvikling og miljøbeskyttelsen i Europa og medvirker til opfyldelsen af Lissabon- og Barcelonamålsætningerne. Det støtter gennem sin bottom-up-tilgang forsknings-, udviklings- og demonstrationsaktiviteter, der gennemføres af tværnationale konsortier ledet af FoU-intensive SMV'er, i givet fald i samarbejde med forskningsorganisationer og/eller større virksomheder.

Det fælles Eurostarsprogram tager sigte på at koordinere og synkronisere de relevante nationale forsknings- og innovationsprogrammer med henblik på at skabe et fælles program, der er karakteriseret ved videnskabelig, forvaltningsmæssig og finansiell integration, og som bidrager markant til virkeliggørelsen af EFR. Den videnskabelige integration opnås ved en fælles fastlæggelse og gennemførelse af aktiviteter under det fælles Eurostarsprogram. Forvaltningsmæssig integration opnås ved at benytte Eurekaekretariatet som særlig implementeringsstruktur. Denne struktur får til opgave at forvalte det fælles Eurostarsprogram og føre tilsyn med dets gennemførelse som nærmere beskrevet i bilag II. Finansiell integration forudsætter, at de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande bidrager reelt til det fælles Eurostarsprogram finansiering, især ved at give tilsagn om at yde støtte til deltagerne i udvalgte Eurostarsprojekter over nationale budgetter, der er øremærkede til det fælles Eurostarsprogram.

På længere sigt bør dette initiativ tage sigte på at udvikle tættere former for videnskabelig, forvaltningsmæssig og finansiell integration. De deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande bør styrke en sådan integration yderligere og fjerne nationale retlige og administrative hindringer for internationalt samarbejde som led i initiativet.

II. Aktiviteter

Den vigtigste aktivitet under det fælles Eurostarsprogram består i FoU-aktiviteter ledet af en eller flere FoU-intensive SMV'er med hjemsted i de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande. Også forskningsorganisationer, universiteter, andre SMV'er og større virksomheder kan deltage i programmet. FoU-aktiviteterne kan gennemføres inden for alle videnskabelige og teknologiske områder og:

- 1) implementeres via tværnationale projekter med flere deltagere, heriblandt mindst to indbyrdes uafhængige deltagere fra forskellige deltagende medlemsstater og øvrige deltagende lande, og tager sigte på aktiviteter vedrørende forskning, teknologisk udvikling, demonstration, uddannelse og formidling

⁽¹⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

- 2) udføres for hovedindholdets vedkommende af FoU-intensive SMV'er. For hvert udvalgt Eurostarsprojekt bidrager de FoU-intensive SMV'er kollektivt med størstedelen af de samlede udgifter til alle deltagernes FoU-aktiviteter. Der kan tillades underentrepriser i mindre omfang, såfremt projektet kræver det
- 3) er rettet mod markedsorienteret FoU, og bør være af kort til mellemlang varighed og dreje sig om udfordrende FoU-arbejde; SMV'erne bør påvise, at de kan udnytte projektresultaterne inden for en realistisk tidshorisont
- 4) ledes og koordineres af en deltagende FoU-intensiv SMV, den såkaldte »ledende SMV«.

Herudover støttes formidlingsvirksomhed, programpromovering og netværksaktiviteter i begrænset omfang for at fremme det fælles Eurostarsprogram og give det større effekt. Sådanne aktiviteter omfatter afholdelse af workshopper og etablering af kontakter med andre interesserede parter såsom investorer og eksperter i videnstyring.

III. Forventede konkrete resultater af gennemførelsen af det fælles Eurostarsprogram

Det fælles Eurostarsprograms vigtigste konkrete resultat er et nyt fælles europæisk forsknings- og udviklingsprogram for FoU-intensive SMV'er med en bottom-up-tilgang, baseret på Eureka og medfinansieret af de deltagende nationale FoU-programmer og Fællesskabet.

Den særlige implementeringsstruktur udarbejder en årlig rapport med en detaljeret redegørelse dels for det fælles Eurostarsprograms gennemførelse (bedømmelse af forslag, udvælgelsesproces, statistiske oplysninger om bedømmelsesudvalgets sammensætning, antal indsendte projekter og antal projekter, der udvælges til støtte, fællesskabsmidlernes anvendelse, fordelingen af nationale midler, type deltagere, landestatistikker, formidlingsarrangementer, udbredelsesaktiviteter m.m.), dels for fremskridt med hensyn til øget integration. Den særlige implementeringsstruktur foretager en efterfølgende evaluering af resultaterne ved det fælles Eurostarsprograms afslutning.

IV. Programmets gennemførelse

Det fælles Eurostarsprogram forvaltes af den særlige implementeringsstruktur. Ansøgerne indsender deres forslag centralt til den særlige implementeringsstruktur (eneste modtageradresse) efter en centralt organiseret og fælles årlig indkaldelse af forslag med flere tidsfrister. Projektforslagene bedømmes og udvælges centralt på grundlag af fælles, gennemsigtige udvælgelses- og bedømmelseskriterier og efter en procedure i to tempi. I første omgang bedømmes forslagene af mindst to uafhængige eksperter, som gennemgår både de tekniske og de markeds-mæssige aspekter af forslaget. Disse eksperter er ikke nødvendigvis placeret i den særlige implementeringsstruktur. I næste runde foretager et internationalt bedømmelsespanel af uafhængige eksperter en prioritering af forslagene. Prioriteringslisten, som godkendes centralt, er bindende for tildelingen af støtte fra Fællesskabets bidrag og fra de nationale budgetter, der er øremærkede til Eurostarsprojekter. Den særlige implementeringsstruktur er ansvarlig for tilsynet med projekterne, og der indføres fælles operationelle procedurer for forvaltningen af hele projektcyklussen. Den særlige implementeringsstruktur træffer relevante foranstaltninger til fremme af anerkendelse af Fællesskabets bidrag til det fælles Eurostarsprogram, både hvad angår selve programmet og individuelle projekter. Den gør en indsats for på passende vis at synliggøre dette bidrag ved at anvende Fællesskabets logo i alt materiale vedrørende det fælles Eurostarsprogram, som offentliggøres i såvel trykt som elektronisk form. Projektdeltagerne i de udvalgte Eurostarsprojekter vil i administrativ henseende være underlagt de respektive nationale programmer.

V. Finansierungsordning

Det fælles Eurostarsprogram medfinansieres af de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande og Fællesskabet. De deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande opstiller en flerårig finansierungsplan for deres deltagelse i det fælles Eurostarsprogram og bidrager til medfinansierungsingen af programmets aktiviteter. De nationale bidrag kan hidrøre fra eksisterende eller nyoprettede nationale programmer, som dog skal være i overensstemmelse med det fælles Eurostarsprograms bottom-up-tilgang. Alle deltagende medlemsstater og øvrige deltagende lande kan når som helst i programperioden forhøje den nationale finansierungsing, der er øremærket til det fælles Eurostarsprogram.

Finansierungsing på programniveau

Fællesskabets bidrag til det fælles Eurostarsprogram, som forvaltes af den særlige implementeringsstruktur, beregnes som et maksimum på en tredjedel af de faktiske finansielle bidrag fra de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande, dog højst 100 mio. EUR.

Højest 4,5 % af Fællesskabets finansielle bidrag anvendes af den særlige implementeringsstruktur til at bidrage til det fælles Eurostarsprogramms samlede driftsudgifter.

Fællesskabets finansielle bidrag til udvalgte Eurostarsprojekter overføres af den særlige implementeringsstruktur til nationale finansieringsorganer, der er udpeget af de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande, i henhold til en aftale, der indgås mellem disse nationale finansieringsorganer og den særlige implementeringsstruktur. De nationale finansieringsorganer finansierer de nationale deltagere, hvis forslag udvælges centralt, og videreformidler også Fællesskabets finansielle bidrag fra den særlige implementeringsstruktur.

Finansiering af Eurostarsprojekter

Tildelingen af midler fra Fællesskabets bidrag og de nationale budgetter, der er øremærket til de udvalgte Eurostarsprojekter følger prioriteringslisten. Det finansielle bidrag til deltagerne i disse projekter beregnes efter finansieringsreglerne for de deltagende nationale programmer.

Hvor det drejer sig om lån, foretages der en standardberegning af en bruttostøtteækvivalent under hensyntagen til værdien af rentegodtgørelse og den gennemsnitlige procentvise andel af projekter i det underliggende nationale program, der må opgives undervejs.

VI. Bestemmelser om intellektuel ejendomsret

Den særlige implementeringsstruktur fastlægger det fælles Eurostarsprogramms politik vedrørende intellektuel ejendomsret i overensstemmelse med kravene i denne beslutnings artikel 4. Formålet med en sådan politik vedrørende intellektuel ejendomsret er at fremme generering af viden samt udnyttelse og udbredelse af projektræsultaterne til fordel for målgruppen af FoU-intensive SMV'er. I denne sammenhæng bør principperne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1906/2006 af 18. december 2006 om regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i foranstaltninger under syvende rammeprogram og for formidling af forskningsresultater (2007-2013) ⁽¹⁾ tjene som model.

⁽¹⁾ EUT L 391 af 30.12.2006, s. 1.

BILAG II

FORVALTNINGEN AF DET FÆLLES EUROSTARSPROGRAM

Forvaltningssystemet for det fælles Eurostarsprogram omfatter fire hovedorganer:

- 1) »Den højtstående gruppe for Eureka« består af de af Eurekas medlemslande udpegede repræsentanter på højt niveau og en repræsentant for Kommissionen. Den er ansvarlig for optagelse af medlemsstater, der ikke deltager, eller øvrige lande, der ikke deltager, i det fælles Eurostarsprogram i overensstemmelse med kravene i denne beslutnings artikel 10 og 11.
- 2) »Den højtstående gruppe for Eurostars« består af Eureka-repræsentanterne på højt niveau fra de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande. Såvel Kommissionen som de medlemsstater, der ikke deltager i det fælles Eurostarsprogram, bevarer retten til at sende repræsentanter til gruppens møder som observatører. Gruppen har beføjelse til at føre tilsyn med gennemførelsen af det fælles Eurostarsprogram og navnlig til at udpege medlemmerne af den rådgivende gruppe for Eurostars, godkende de operationelle procedurer for forvaltningen af programmet, godkende planerne og budgettet for indkaldelser af forslag samt godkende den prioriterede liste over de Eurostarsprojekter, der udvælges til støtte.
- 3) »Den rådgivende gruppe for Eurostars« består af Eurekas nationale projektkoordinatorer fra de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande i det fælles Eurostarsprogram og har chefen for Eurekasekretariatet som formand. Den rådgivende gruppe for Eurostars rådgiver Eurekasekretariatet om gennemførelsen af det fælles Eurostarsprogram og om de praktiske foranstaltninger desangående, bl.a. finansieringsprocedurer, bedømmelses- og udvælgelsesprocessen, synkronisering af centrale og nationale procedurer samt tilsyn med projekterne. Den rådgiver om planlægningen af tidsfrister for den årlige indkaldelse af forslag. Den rådgiver desuden om fremskridt i relation til det fælles programs gennemførelse, herunder fremskridt i retning af øget integration.
- 4) Eurekasekretariatet fungerer som den særlige implementeringsstruktur for Eurostars med sekretariatschefen som Eurostarsprogrammets retlige repræsentant. Eurekasekretariatet er ansvarligt for gennemførelsen af det fælles Eurostarsprogram, især følgende:
 - udarbejdelse af det årlige budget for indkaldelser af forslag, central tilrettelæggelse af fælles indkaldelser af forslag og modtagelse af projektforslag (eneste modtageradresse)
 - central tilrettelæggelse af vurderingen af forslagenes støtteberettigelse og bedømmelsen af indholdet i henhold til fælles støtteberettigelses- og bedømmelseskriterier, central tilrettelæggelse af udvælgelsen af projektforslag til støtte samt tilsyn med projekterne og opfølgning
 - modtagelse og fordeling af og tilsyn med Fællesskabets bidrag
 - indsamling af regnskaber for fordelingen af midler til deltagerne i Eurostarsprojekter fra finansieringsorganerne i de deltagende medlemsstater og de øvrige deltagende lande
 - promovering af det fælles Eurostarsprogram
 - rapportering til den højtstående gruppe for Eureka, den højtstående gruppe for Eurostars og Kommissionen om det fælles Eurostarsprogram, herunder om fremskridt i retning af øget integration
 - orientering af Eureka-netværket om aktiviteterne under det fælles Eurostarsprogram.

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 8. juli 2008

om beskikkelse af fire franske medlemmer af og fire franske suppleanter til Regionsudvalget

(2008/624/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 263,

Artikel 1

Til Regionsudvalget beskikkes for den resterende del af mandatperioden, dvs. indtil den 25. januar 2010:

under henvisning til indstilling fra den franske regering, og

a) som medlemmer:

— Pierre HUGON, Vice-président du Conseil général de la Lozère (ændret mandat)

— Pierre MAILLE, Président du Conseil général du Finistère

— René SOUCHON, Président du Conseil régional d'Auvergne

— Christophe ROUILLON, Maire de Coullaines (ændret mandat)

og

ud fra følgende betragtninger:

b) som suppleanter:

— Jean-Michel DACLIN, Adjoint au Maire de Lyon

— Rose-Marie FALQUE, Maire d'Azerailles

— Rachel PAILLARD, Maire de Bouzy

— Jean-Louis TOURENNE, Président du Conseil général d'Ille et Vilaine.

(1) Rådet vedtog den 24. januar 2006 afgørelse 2006/116/EF om beskikkelse af medlemmerne af og suppleanterne til Regionsudvalget for perioden 26. januar 2006 til 25. januar 2010 ⁽¹⁾.

(2) Der er blevet en plads ledig som medlem, efter at Raymond FORNI er afdøet ved døden. Der er blevet tre pladser ledige som medlem, efter at Jean PUECHS, Juliette SOULABAILLES og Michel THIERS' mandater er udløbet. Der er blevet to pladser ledige som suppleant til Regionsudvalget, efter at Carola JORDA-DEDIEUS og Jean-Pierre TEISSEIRES mandater er udløbet. Der er blevet to pladser ledige som suppleant til Regionsudvalget, efter at Pierre HUGON og Christophe ROUILLON er blevet beskikket som medlemmer af Regionsudvalget —

⁽¹⁾ EUT L 56 af 25.2.2006, s. 75.

Artikel 2

Denne afgørelse har virkning fra dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juli 2008.

På Rådets vegne

C. LAGARDE

Formand

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

Kun de originale FN/ECE-tekster har retlig virkning i henhold til folkeretten. Dette regulativs nuværende status og ikrafttrædelsesdato bør kontrolleres i den seneste version af FN/ECE's statusdokument TRANS/WP.29/343, der findes på adressen:
<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29docstts.html>

Regulativ nr. 30 fra FN's Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) — Ensartede forskrifter for godkendelse af luftdæk til motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil

Revision 3

Omfattende al gældende tekst frem til:

Supplement 15 til ændringsserie 02 — ikrafttrædelsesdato: 10. november 2007

INDHOLDSFORTEGNELSE

REGULATIV

1. Anvendelsesområde
2. Definitioner
3. Mærkning
4. Ansøgning om godkendelse
5. Godkendelse
6. Forskrifter
7. Ændringer af typen af luftdæk og udvidelse af godkendelsen
8. Produktionens overensstemmelse
9. Sanktioner i tilfælde af produktionens manglende overensstemmelse
10. Endeligt ophør af produktionen
11. Overgangsbestemmelser
12. Navn og adresse på de tekniske tjenester, som er ansvarlige for udførelse af godkendelsesprøvningen, og på de administrative myndigheder

BILAG

Bilag I	—	Meddelelse vedrørende godkendelse, udvidelse, nægtelse eller inddragelse af godkendelse eller endeligt ophør af produktionen for en dæktype til motorkøretøjer i henhold til regulativ nr. 30
Bilag II	—	Eksempel på godkendelsesmærkets udformning
Bilag III	—	Udformning af dækmærkninger
Bilag IV	—	Belastningsindeks
Bilag V	—	Dækdimensionsbetegnelse og -dimensioner
Bilag VI	—	Metode til måling af dæk
Bilag VII	—	Metode til ydeevneprøvning for belastning/hastighed

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Dette regulativ finder anvendelse på nye luftdæk, først og fremmest, men ikke udelukkende, konstrueret til køretøjer i kategori M₁, O₁ og O₂ ⁽¹⁾.

Det finder ikke anvendelse på dæk konstrueret til:

- a) montering på veteranbiler
- b) konkurrencebrug.

2. DEFINITIONER

I forbindelse med denne forordning forstås ved:

- 2.1. »Type luftdæk«: en kategori af dæk, som indbyrdes ikke frembyder væsentlige forskelle med hensyn til:
 - 2.1.1. fabrikat
 - 2.1.2. dækdensionsbetegnelse
 - 2.1.3. anvendelseskategori (normaldæk (til kørsel på vej) eller vinterdæk eller dæk til midlertidig brug)
 - 2.1.4. opbygning (diagonaldæk (krydslagsdæk), diagonalbæltedæk, radialdæk, sikkerhedsdæk (run flat tyre))
 - 2.1.5. Symbol for hastighedskategori
 - 2.1.6. Belastningsindeks
 - 2.1.7. Dækbredde.
- 2.2. »Vinterdæk«: dæk, hvor slidbanemønsteret og opbygningen er udformet med særligt henblik på at give bedre egenskaber end normaldæk (til kørsel på vej) i mudder og nyfalden eller smeltende sne. Vinterdæks slidbanemønster har sædvanligvis større mønsterriller (rifler) og/eller massive blokke med større afstand mellem end på normaldæk (til kørsel på vej).
- 2.3. »Opbygning«: den tekniske konstruktion af dækkets karkasse. Der skelnes især mellem følgende typer opbygning:
 - 2.3.1. »diagonaldæk« eller »krydslagsdæk«: luftdæk, hvor trådlagene går helt ud til vulsten og er lagt i alternerende vinkler på væsentligt under 90° i forhold til slidbanens midterlinje
 - 2.3.2. »diagonalbæltedæk«: diagonaldæk (krydslagsdæk), hvor karkassen er omgivet af et bælte bestående af to eller flere særligt stive trådlag, der er omtrent parallelle med karkassens

⁽¹⁾ Som fastlagt i bilag VII til den konsoliderede resolution om køretøjers konstruktion (R.E.3) (dokument TRANS/WP.29/78/Rev.1/Amend. 2, som senest ændret ved Amend. 4).

- 2.3.3. »radialdæk«: dæk, hvor trådlagene går helt ud til vulsten og danner en vinkel på tilnærmelsesvis 90° med slidbanens midterlinje, og hvor karkassen stabiliseres af et omtrent stift bælte langs omkredsen
- 2.3.4. »forstærket (reinforced) dæk« eller »dæk til ekstra belastning (extra load) «: luftdæk på hvilket karkassen er mere modstandsdygtig end på tilsvarende standarddæk
- 2.3.5. »reservedæk til midlertidig brug«: dæk, som adskiller sig fra dæk til normale køreforhold og kun er bestemt til midlertidig brug under begrænsede køreforhold
- 2.3.6. »reservedæk til midlertidig brug af typen »T« «: en type reservedæk til midlertidig brug, der er bestemt til anvendelse ved et dæktryk højere end det, der foreskrives for standarddæk og forstærkede dæk
- 2.3.7. »sikkerhedsdæk (run flat tyre)« eller »selvbærende dæk«: en dækopbygning med en teknisk løsning (f.eks. forstærkede dæksider osv.), der gør det muligt for et luftdæk monteret på et passende hjul og uden supplerende komponenter, at give køretøjet de basale dækfunktioner som minimum ved en hastighed på 80 km/h (50 mph) og over en afstand på 80 km, når der køres med et punkteret dæk.
- 2.4. »Vulst«: den del af dækket, der ved sin form og opbygning ligger an mod fælgen og fastholder dækket på denne ⁽¹⁾
- 2.5. »Vævtråde«: de tråde, der danner tekstillaget i dækket ⁽¹⁾.
- 2.6. »Lag«: lag af parallelle, gummibelagte vævtråde ⁽¹⁾.
- 2.7. »Karkasse«: den del af dækket bortset fra slidbane og gummi på dæksiden, som i oppumpet tilstand bærer belastningen ⁽¹⁾.
- 2.8. »Slidbane«: den del af luftdækket, som kommer i berøring med vejbanen ⁽¹⁾.
- 2.9. »Dækside«: den del af luftdækket, som befinder sig mellem slidbanen og vulsten ⁽¹⁾.
- 2.10. »Dækkets nedre område«: området mellem det punkt, der svarer til den største dækbredde, og det område, som er bestemt til at være dækket af fælgkanten ⁽¹⁾.
- 2.10.1. Hvis der er tale om dæk identificeret ved fælgmonteringskonfigurationssymbol »A« eller »U« (jf. punkt 3.1.10), forstås dog den del af dækket, der er lejret på fælgen.
- 2.11. »Slidbanerille«: fordybningen mellem to naboribber eller -klodser i slidbanemønsteret ⁽¹⁾.
- 2.12. »Dækbredde«: den lige afstand mellem de udvendige dæksider af et oppumpet luftdæk, fraregnet forhøjninger dannet af påskrifter (mærkning), dekorationer og beskyttelsesbånd eller -kanter ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se forklarende figur.

- 2.13. »Største dækbredde«: den lige afstand mellem de udvendige dæksider af et oppumpet luftdæk, indberegnet påskrifter (mærkning), dekorationer og beskyttelsesbånd eller -kanter ⁽¹⁾.
- 2.14. »Dækhøjde«: den halve forskel mellem dækkets udvendige diameter og den nominelle fælgdiameter ⁽¹⁾.
- 2.15. »Nominelt højde-bredde forhold (Ra)«: 100 gange det tal, der opnås ved at dividere det tal, der udtrykker dækhøjden i mm, med det tal, der udtrykker den nominelle dækbredde i mm.
- 2.16. »Udvendig diameter«: største diameter af et oppumpet nyt luftdæk ⁽¹⁾.
- 2.17. »Dækdensionsbetegnelse«:
- 2.17.1. en betegnelse, som angiver:
- 2.17.1.1. den nominelle dækbredde. Denne bredde angives i mm, undtagen for de dæktyper, hvis dimensionsbetegnelse findes i første kolonne af tabellerne i bilag V til dette regulativ
- 2.17.1.2. det nominelle højde/breddeforhold, undtagen for de dæktyper, hvis dimensionsbetegnelse findes i første kolonne af tabellerne i bilag V til dette regulativ, eller, afhængig af typen af dækkonstruktion, den nominelle ydre diameter i mm
- 2.17.1.3. fælgens nominelle diameter, angivet enten som kode (tal mindre end 100) eller i mm (tal større end 100)
- 2.17.1.4. bogstavet »T« foran den nominelle dækbredde, hvis der er tale om reservedæk til midlertidig brug af T-typen
- 2.17.1.5. en angivelse af fælgmonteringskonfigurationen, når denne afviger fra standardkonfigurationen.
- 2.18. »Nominel fælgdiameter«: diameteren af den fælg, hvorpå dækket er bestemt til at monteres.
- 2.19. »Fælg«: lejet for dæk og slange, eller, for slangeløse dæk, lejet for dækkets vulster ⁽¹⁾.
- 2.19.1. »Fælgmonteringskonfiguration«: den type fælg, som dækket er konstrueret til montering på. Hvis der er tale om en ikke-standardfælg, vil dette være angivet med et symbol på dækket, f.eks. »CT«, »TR«, »TD«, »A« eller »U«.
- 2.20. »Teoretisk fælg«: en fiktiv fælg, hvis bredde er x gange den nominelle dækbredde. Størrelsen af x skal angives af dækkets fabrikant.
- 2.21. »Målefælg«: den fælg, hvorpå et dæk skal monteres med henblik på måling af dimensionerne.
- 2.22. »Prøvefælg«: den fælg, hvorpå et dæk skal monteres med henblik på afprøvning.
- 2.23. »Løsrivning«: løsrivning af gummistykker fra slidbanen.

⁽¹⁾ Se forklarende figur.

- 2.24. »Trådseparation«: løsning af vævtråde fra gummibelægningen.
- 2.25. »Lagseparation«: separation af tilgrænsende lag.
- 2.26. »Slidbaneseperation«: løsning af slidbanen fra karkassen.
- 2.27. »Slidindikatorer«: de fremspring i mønsterrillerne, som er bestemt til visuelt at angive graden af slitage på slidbanen.
- 2.28. »Belastningsindeks«: et tal relateret til den referencemasse, som et dæk kan bære, når det anvendes i overensstemmelse med fabrikantens anvisninger for anvendelse.
- 2.29. »Hastighedskategori«: den højeste hastighed, som dækket kan holde til, udtrykt ved et symbol for hastighedskategori (se tabellen nedenfor).
- 2.29.1. Hastighedskategorierne er angivet i nedenstående tabel:

Symbol for hastighedskategori	Maksimal hastighed (km/h)
L	120
M	130
N	140
P	150
Q	160
R	170
S	180
T	190
U	200
H	210
V	240
W	270
Y	300

- 2.30. Slidbanemønsterets kanaler
- 2.30.1. »Hovedriller«: de brede riller, der befinder sig i slidbanens centrale område, i hvilke slidindikatorerne (se punkt 2.27) er placeret
- 2.30.2. »Sekundære riller«: de supplerende riller i slidbanemønsteret, der kan forsvinde i løbet af dækkets levetid.
- 2.31. »Tilladt maksimal belastning«, den største masse, som dækket er beregnet til at bære
- 2.31.1. for dæk, som er konstrueret til en hastighed på ikke over 210 km/h, må den tilladte maksimalbelastning ikke være over den værdi, der svarer til dækkets belastningsindeks

- 2.31.2. for en hastighed på over 210 km/h, men ikke over 240 km/h (dæk med hastighedssymbolet »V«), må den tilladte maksimalbelastning ikke overstige den procentdel af den til dækkets belastningsindeks hørende værdi, som i nedenstående tabel er angivet ud for maksimalhastigheden for det køretøj, som dækket er bestemt til at monteres på:

Maksimal hastighed (km/h)	Tilladt maksimal-belastning (%)
215	98,5
220	97
225	95,5
230	94
235	92,5
240	91

For mellemliggende maksimalhastigheder kan den tilladte maksimalbelastning findes ved lineær interpolation

- 2.31.3. for hastigheder på over 240 km/h (dæk med hastighedssymbolet »W«), må den tilladte maksimalbelastning ikke overstige den procentdel af den til dækkets belastningsindeks hørende værdi, som i nedenstående tabel er angivet ud for maksimalhastigheden for det køretøj, som dækket er bestemt til at monteres på:

Maksimal hastighed (km/h)	Tilladt maksimalbelastning (%)
240	100
250	95
260	90
270	85

For mellemliggende maksimalhastigheder kan den tilladte maksimalbelastning findes ved lineær interpolation.

- 2.31.4. For hastigheder på over 270 km/h (dæk med hastighedssymbolet »Y«), må den tilladte maksimalbelastning ikke overstige den procentdel af den til dækkets belastningsindeks hørende værdi, som i nedenstående tabel er angivet ud for maksimalhastigheden for det køretøj, som dækket er bestemt til at monteres på:

Maksimal hastighed (km/h)	Tilladt maksimal-belastning (%)
270	100
280	95
290	90
300	85

For mellemliggende maksimalhastigheder kan den tilladte maksimalbelastning findes ved lineær interpolation.

- 2.31.5. For hastigheder under eller på 60 km/h må den tilladte maksimalbelastning ikke overstige den procentdel af den til dækkets belastningsindeks hørende værdi, som i nedenstående tabel er angivet ud for maksimalhastigheden for det køretøj, som dækket er bestemt til at monteres på.

Maksimal hastighed (km/h)	Tilladt maksimalbelastning (%)
25	142
30	135
40	125
50	115
60	110

- 2.31.6. For hastigheder over 300 km/h må den tilladte maksimalbelastning ikke overstige den masse, som dækfabrikanten har angivet for dækkets hastighedskapacitet. For mellemhastigheder mellem 300 km/h og den tilladte maksimale hastighed, som dækfabrikanten har angivet, anvendes lineær interpolation af tilladte maksimalbelastning.

- 2.32. »Kørsel med fladt dæk«: beskriver en tilstand, hvor dækket i al væsentlighed bevarer den strukturelle funktionsdygtighed med en dæktryk på mellem 0 og 70 kPa.

- 2.33. »Basale dækfunktioner«: et oppumpet dæks normale evne til at bære en given belastning indtil en given hastighed og til at overføre fremdrifts-, styre- og bremsekræfter til det underlag, som det kører på.

- 2.34. »System til kørsel med fladt dæk (run flat system)« eller »udvidet mobilitetssystem«: en enhed af specificerede funktionelt afhængige komponenter, herunder et dæk, som tilsammen leverer en nærmere angivet ydelse, så køretøjet med de basale dækfunktioner mindst kan køre med en hastighed på 80 km/h (50 mph) over en distance på 80 km ved kørsel med fladt dæk.

- 2.35. »Afbøjet dækhøjde«: forskellen mellem den afbøjede radius, målt fra fælgens midte til prøverullens overflade og halvdelen af den nominelle fælgdiameter som defineret i ISO 4000-1.

3. MÆRKNING

- 3.1. Luftdæk, der indgives til godkendelse skal — for symmetriske dæk på begge sider, for asymmetriske dæk i det mindste på den udvendige dækside — have følgende mærkninger:

- 3.1.1. Handelsnavn eller -mærke

- 3.1.2. Dækdensionsbetegnelse som defineret i dette regulativs punkt 2.17

- 3.1.3. Følgende angivelse af opbygningen:

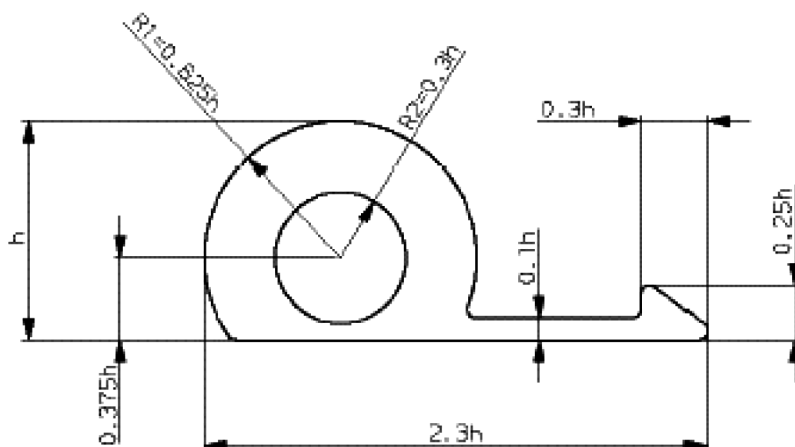
- 3.1.3.1. på diagonaldæk (krydslagsdæk): ingen angivelse, eller bogstavet »D« foran fælgdiametermærkningen

- 3.1.3.2. for radialdæk: Bogstavet »R« foran fælgdiametermærkningen samt, valgfrit, ordet »RADIAL«

- 3.1.3.3. for diagonalbæltedæk: bogstavet »B« placeret foran fælgdiametermærkningen samt ordene »BIAS-BELTED«
- 3.1.3.4. for radialdæk egnede til hastigheder på over 240 km/h, men ikke over 300 km/h (dæk mærket med hastighedssymbolet »W« eller »Y« som del af driftsbeskrivelsen) kan bogstavet R, anbragt foran fælgdiameterkoden, erstattes af bogstaverne »ZR«
- 3.1.3.5. for »sikkerhedsdæk (run flat tyres)« eller »selvbærende dæk«: bogstavet »F« foran fælgdiametermærkningen.
- 3.1.4. Dækkets hastighedskategori, angivet ved det i punkt 2.29 ovenfor foreskrevne symbol.
- 3.1.4.1. For dæk egnede til hastigheder på over 300 km/h skal bogstavet »R«, anbragt foran fælgdiameterkoden, erstattes af bogstaverne »ZR«, og dækket skal mærkes med en driftsbeskrivelse bestående af hastighedssymbolet »Y« og det tilsvarende belastningsindeks. Driftsbeskrivelsen skal anbringes i en parentes, f.eks. »(95Y)«.
- 3.1.5. For snedæk, påskriften M+S eller MS eller M&S.
- 3.1.6. Belastningsindeks som defineret i dette regulativs punkt 2.28.
- 3.1.7. Ordet »TUBELESS« ved dæk, som er konstrueret til brug uden indvendig slange
- 3.1.8. Ordet »REINFORCED« eller ordene »EXTRA LOAD«, hvis der er tale om et forstærket dæk.
- 3.1.9. Fremstillingsdatoen, som angives som fire cifre, hvoraf de første to angiver fremstillingsuge og de sidste to fremstillingsår. Denne mærkning, som det er tilladt blot at angive på den ene dækside, bliver dog først obligatorisk for dæk, der indgives til godkendelse to år efter dette regulativs ikrafttræden ⁽¹⁾.
- 3.1.10. Hvis der er tale om dæk, der første gang godkendes efter ikrafttrædelsen af supplement 13 til ændringsserie 02 til regulativ nr. 30 skal den identifikation, der er omhandlet i punkt 2.17.1.5, placeres umiddelbart efter den fælgdiametermærkning, der er omhandlet i punkt 2.17.1.3.
- 3.1.11. Hvis der er tale om reservedæk til midlertidig brug, skal de mærkes med ordene »TEMPORARY USE ONLY« med mindst 12,7 mm høje versaler.

⁽¹⁾ Før den 1. januar 2000 kunne fremstillingsdatoen angives ved hjælp af tre cifre, hvoraf de første to angav fremstillingsuge og det sidste fremstillingsår.

- 3.1.11.1. Hvis der er tale om reservedæk til midlertidig brug af T-typen, mærkes de med angivelsen »INFLATE TO 420 kPa (60 psi)«, med mindst 12,7 mm høje versaler.
- 3.1.12. Nedenstående symbol, hvis der er tale om et »sikkerhedsdæk (run flat tyre)« eller »selvbærende dæk«, hvor »h« skal være mindst 12 mm.

- 3.2. På dækkene skal der være afsat tilstrækkelig plads til godkendelsesmærket som vist i bilag II til dette regulativ.
- 3.3. I bilag III til dette regulativ findes et eksempel på udformningen af dækmærkningen.
- 3.4. Mærkningen i henhold til punkt 3.1 og typegodkendelsesmærket, der er foreskrevet i punkt 5.4 i dette regulativ påvulkaniseres eller præges ind i dækket. Den skal være let læselig og skal være placeret på dækkets nedre del på mindst én af dæksiderne, bortset fra den angivelse, der er omhandlet i punkt 3.1.1 ovenfor.
- 3.4.1. Hvis der er tale om dæk identificeret ved fælgmonteringskonfigurationssymbol »A« eller »U« (jf. punkt 3.1.10), kan mærkningen dog placeres hvor som helst på dækkets yderside.
4. ANSØGNING OM GODKENDELSE
- 4.1. Ansøgning om godkendelse af en type luftdæk indgives af indehaveren af handelsnavnet eller -mærket eller af dennes behørigt befuldmægtigede repræsentant. I ansøgningen skal oplyses:
- 4.1.1. Dækdensionsbetegnelse som defineret i dette regulativs punkt 2.17
- 4.1.2. Handelsnavn eller -mærke
- 4.1.3. Anvendelseskategori (almindeligt dæk (til brug på vej), vinterdæk eller dæk til midlertidigt brug).
- 4.1.4. Opbygning: diagonaldæk (krydslagsdæk), diagonalbæltedæk, radialdæk, sikkerhedsdæk (run flat tyre)
- 4.1.5. Hastighedskategori

- 4.1.6. Dækkets belastningsindeks
- 4.1.7. Hvorvidt dækket skal anvendes med eller uden indvendig slange
- 4.1.8. Om dækket er et »standarddæk«, »forstærket« dæk eller et »reservedæk til midlertidig brug af typen T«.
- 4.1.9. Antal lag for diagonaldæk (krydslagsdæk)
- 4.1.10. De udvendige mål: største dækbredde og udvendige diameter
- 4.1.11. De fælge, som dækket kan monteres på
- 4.1.12. Måle- og prøvafælge
- 4.1.13. Prøvningstrykket, hvis fabrikanten anmoder om anvendelse af punkt 1.3 i bilag VII til dette regulativ
- 4.1.14. Den »x«-faktor, der er omhandlet i punkt 2.20 ovenfor
- 4.1.15. For dæk, som er egnede til hastigheder på over 300 km/h, den af fabrikanten tilladte maksimale hastighed og den tilladte belastningskapacitet ved den maksimale hastighed. Dækfabrikanten skal også angive disse værdier i dækkets tekniske dokumentation.
- 4.1.16. Identificering af de fælgekonturer for vulstkanten, der er specifikke for »kørsel med fladt dæk« med »sikkerhedsdæk (run flat tyres)«.
- 4.2. Ansøgningen om godkendelse skal ledsages af en tegning eller et repræsentativt fotografi af slidbanemønster og en skitse af skabelonen af det oppumpede dæk monteret på målefælgen, der viser de relevante dimensioner (jf. punkt 6.1.1 og 6.2.6) for den dæktype, der søges godkendt (alt i tre eksemplarer). Den skal også være ledsaget enten af prøvningsrapporten fra et godkendt prøvelaboratorium eller et eller to eksemplarer af dæktypen efter den kompetente myndigheds eget valg. Tegninger eller fotografier af dækkets side og slidbane skal indsendes, når produktionen er blevet etableret, senest et år efter datoen for udstedelse af typegodkendelsen.
- 4.3. Før typegodkendelse meddeles, kontrollerer den kompetente myndighed, at der findes tilfredsstillende ordninger til sikring af effektiv kontrol af produktionens overensstemmelse.
- 4.4. Når en dækfabrikant indgiver ansøgning om typegodkendelse for en dækserie, anses det ikke for nødvendigt at udføre alle belastnings-/hastighedsprøvninger på alle dæktyper i serien. Udvælgelse af de mest ugunstige dæk (worst case selection) kan foretages efter den godkende myndigheds valg.

5. GODKENDELSE
- 5.1. Hvis det luftdæk, som indsendes til godkendelse i overensstemmelse med dette regulativ, overholder forskrifterne i nedenstående punkt 6, udstedes godkendelse af den pågældende dæktype.
- 5.2. Der tildeles et godkendelsesnummer til hver godkendt type. De første to cifre (p.t. 02) angiver den ændringsserie, som indeholder de seneste væsentlige tekniske ændringer af regulativet på tidspunktet for udstedelse af godkendelsen. En kontraherende part må ikke tildele samme nummer til en anden dæktype, der er omfattet af dette regulativ.
- 5.3. Underretning om godkendelse, udvidelse, nægtelse eller inddragelse af en godkendelse, eller endeligt ophør af produktionen af en type luftdæk i henhold til dette regulativ, skal gives de kontraherende parter i 1958-overenskomsten, der anvender dette regulativ, ved brug af en anmeldelsesformular svarende til modellen i bilag I.
- 5.3.1. Når der meddeles typegodkendelse til en dæktype, der er egnet til hastigheder på over 300 km/h (jf. punkt 4.1.15), skal den relevante maksimale hastighed (km/h) og den maksimale belastningskapacitet tilladt ved den maksimale hastighed angives i klart sprog i meddelelsesformularens punkt 10 (jf. bilag I til dette regulativ); belastningskapaciteterne for mellemliggende hastigheder på over 300 km/h skal også angives.
- 5.4. Alle luftdæk, som er af en type godkendt i henhold til dette regulativ, skal på det i punkt 3.2 ovenfor beskrevne sted ud over de mærkninger, som er beskrevet i punkt 3.1 ovenfor, være påført et tydeligt internationalt godkendelsesmærke bestående af:
- 5.4.1. en cirkel, som omslutter bogstavet »E« efterfulgt af kendingsnummeret på den stat, som har meddelt godkendelse ⁽¹⁾
- 5.4.2. et godkendelsesnummer.
- 5.5. Godkendelsesmærket skal være let læseligt og må ikke kunne slettes.
- 5.6. Bilag II til dette regulativ indeholder et eksempel på godkendelsesmærkets udformning.

⁽¹⁾ 1 for Tyskland, 2 for Frankrig, 3 for Italien, 4 for Nederlandene, 5 for Sverige, 6 for Belgien, 7 for Ungarn, 8 for Den Tjekkiske Republik, 9 for Spanien, 10 for Serbien, 11 for Det Forenede Kongerige, 12 for Østrig, 13 for Luxembourg, 14 for Schweiz, 15 (ubenyttet), 16 for Norge, 17 for Finland, 18 for Danmark, 19 for Rumænien, 20 for Polen, 21 for Portugal, 22 for Den Russiske Føderation, 23 for Grækenland, 24 for Irland, 25 for Kroatien, 26 for Slovenien, 27 for Slovakiet, 28 for Belarus, 29 for Estland, 30 (ubenyttet), 31 for Bosnien- Hercegovina, 32 for Letland, 33 (ubenyttet), 34 for Bulgarien, 35 (ubenyttet), 36 for Litauen, 37 for Tyrkiet, 38 (ubenyttet), 39 for Aserbajdsjan, 40 for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, 41 (ubenyttet), 42 for Det Europæiske Fællesskab (godkendelser meddeles af medlemsstaterne under anvendelse af deres respektive ECE-symboler), 43 for Japan, 44 (ubenyttet), 45 for Australien, 46 for Ukraine, 47 for Sydafrika, 48 for New Zealand, 49 for Cypern, 50 for Malta, 51 for Republikken Korea, 52 for Malaysia, 53 for Thailand, 54 og 55 (ubenyttet) og 56 for Montenegro. De efterfølgende numre tildeles andre stater i den kronologiske orden, i hvilken de ratificerer eller tiltræder overenskomsten om ensartede tekniske forskrifter for hjulkøretøjer samt udstyr og dele, som kan monteres og/eller benyttes på hjulkøretøjer, samt vilkårene for gensidig anerkendelse af godkendelser, der er meddelt på grundlag af sådanne forskrifter, hvorefter FN's generalsekretær giver de kontraherende parter i overenskomsten meddelelse herom.

6. FORSKRIFTER

6.1. **Dækstørrelser**6.1.1. *Dækbredde*

6.1.1.1. Dækbredden beregnes efter følgende formel:

$$S = S_1 + K (A - A_1),$$

hvor:

 S = er »bredden«, angivet i mm, målt på målefælgen S_1 = er den »nominelle dækbredde« (udtrykt i mm) som angivet på dæksiden i de foreskrevne påskrifter A = er bredden (udtrykt i mm) på målefælgen, som angivet af fabrikanten i dennes anvisninger 5 ⁽¹⁾ A_1 = repræsenterer bredden (udtrykt i mm) af den teoretiske fælg A_1 anses for at være lig S_1 multipliceret med x-faktoren som angivet af fabrikanten, og K antages at være lig 0,4.

6.1.1.2. For de dækttyper, hvis betegnelse findes i første kolonne i tabellerne i bilag V til dette regulativ, er dækbredden dog den bredde, der er angivet ud for den pågældende dækbetegnelse i disse tabeller.

6.1.1.3. Hvis der er tale om dæk identificeret ved fælgmonteringskonfigurationssymbol »A« eller »U« (jf. punkt 3.1.10), anses K dog for at være lig 0,6.6.1.2. *Dækkets udvendige diameter*

6.1.2.1. Den udvendige diameter af et dæk beregnes ved følgende formel:

$$D = d + 2H$$

hvor:

 D er den udvendige diameter i mm, d er den i punkt 2.17.1.3 ovenfor definerede talværdi, i mm ⁽¹⁾ H er den nominelle dækhøjde i mm og er lig med:

$$H = 0,01 S_1 \times Ra$$

⁽¹⁾ Når tallet angives ved koder, opnås værdien i mm ved at gange tallet med 25,4.

S_1 er den nominelle dækbredde i mm, og

R_a er det nominelle højde/breddeforhold.

Alle disse oplysninger er angivet på dæksiden i dækdensionsbetegnelsen i overensstemmelse med forskrifterne i punkt 3.4 ovenfor.

6.1.2.2. For de dæktyper, hvis betegnelse findes i første kolonne i tabellerne i bilag V til dette regulativ, er den udvendige diameter dog den diameter, der er angivet ud for den pågældende dækdensionsbetegnelse i disse tabeller.

6.1.2.3. Hvis der er tale om dæk identificeret ved fælgmonteringskonfigurationssymbol »A« eller »U« (jf. punkt 3.1.10), skal den udvendige diameter være den, der er specificeret i dækdensionsbetegnelsen på dæksiden.

6.1.3. *Metode til måling af dæk*

Til måling af luftdæk anvendes de metoder, der er beskrevet i bilag VI til dette regulativ.

6.1.4. *Forskrifter for dækbredde*

6.1.4.1. Dækkets største bredde kan være mindre end den dækbredde, som bestemmes i henhold til punkt 6.1.1 ovenfor.

6.1.4.2. Den må overskride denne værdi med følgende procentværdier:

6.1.4.2.1. for diagonaldæk (krydslagsdæk): 6 %

6.1.4.2.2. for radialdæk, sikkerhedsdæk (run flat tyres): 4 %

6.1.4.2.3. hvis dækket har særlige beskyttelsesribber (eller bånd), må tallet, forhøjet med ovennævnte tolerance, overskrides med 8 mm.

6.1.4.2.4. Hvis der imidlertid er tale om dæk identificeret ved fælgmonteringskonfigurationssymbol »A« eller »U« (jf. punkt 3.1.10), er dækkets største bredde på dækkets nedre område lig med den nominelle bredde af den fælg, som dækket er monteret på, og som vist af fabrikanten i dennes anvisninger, plus 20 mm.

6.1.5. *Forskrifter for dækkets udvendige diameter*

Et dæks udvendige diameter må ikke ligge uden for de D_{min} - og D_{max} -værdier, som fremkommer ved anvendelse af følgende formler:

$$D_{min} = d + (2H \times a)$$

$$D_{max} = d + (2H \times b)$$

hvor:

6.1.5.1. den nominelle dækhøjde H for dimensioner anført i bilag V og for dæk identificeret ved fælgmonteringskonfigurationssymbol »A« eller »U« (jf. punkt 3.1.10) er lig med:

$$H = 0,5 (D - d), \text{ for referencer, se punkt 6.1.2}$$

6.1.5.2. for andre størrelser, der ikke er anført i bilag V er »H« og »d« som defineret i punkt 6.1.2.1

6.1.5.3. Koefficienterne »a« og »b« er henholdsvis:

6.1.5.3.1. Koefficient »a« = 0,97

6.1.5.3.2. Koefficient »b« for almindelige dæk (til brug på vej)	Radialdæk, sikkerhedsdæk (run flat tyres) 1,04	Diagonaldæk og diagonalbæltedæk 1,08
--	--	--

6.1.5.4. for vinterdæk kan den udvendige diameter (Dmax), som fastlagt i overensstemmelse med ovenstående, overskrides med 1 %.

6.2. **Belastnings-/hastighedsprøvning**

6.2.1. Hver type luftdæk skal gennemgå mindst en ydeevneprøvning for belastning/hastighed udført i henhold til den procedure, der er beskrevet i bilag VII til dette regulativ.

6.2.1.1. Når der indgives ansøgning for dæk, der identificeres ved bogstavkode »ZR« i dimensionsbetegnelsen, og som er egnede til hastigheder over 300 km/h (jf. punkt 4.1.15), foretages ovennævnte belastnings-/hastighedsprøvning på ét dæk under de belastnings- og hastighedsforhold, der er angivet i parentes på dækket (jf. punkt 3.1.4.1). En yderligere belastnings-/hastighedsprøvning skal foretages på et andet prøveeksemplar af dæk af samme type under de maksimale belastnings- og hastighedsforhold angivet af dækfabrikanten (jf. punkt 4.1.15 i dette regulativ).

Den yderligere prøvning kan foretages med samme prøvedæk, hvis dækfabrikanten accepterer dette.

6.2.1.2. Når der indgives ansøgning om typegodkendelse af et »system til kørsel med fladt dæk (run flat system)«, foretages ovennævnte belastnings-/hastighedsprøvning på ét dæk, oppumpet i overensstemmelse med punkt 1.2 i bilag VII, og under de belastnings- og hastighedsforhold, der er angivet på dækket (jf. punkt 3.1.4.1). En yderligere belastnings-/hastighedsprøvning skal udføres på et andet prøveeksemplar af samme dæktype som specificeret i punkt 3 i bilag VII. Den yderligere prøvning kan foretages med samme prøvedæk, hvis fabrikanten accepterer dette.

6.2.2. Hvis et dæk efter at have gennemgået belastnings-/hastighedsprøvningen ikke udviser slidbane-separation, lagseparation, trådseparation, løsrivning eller knækkede tråde, anses det for at have bestået prøven.

6.2.2.1. Hvis et dæk mærket med hastighedssymbolet »Y« efter at have gennemgået den relevante prøvning udviser blæredannelse i overfladen af dækkets slidbane forårsaget af det pågældende prøvningsudstyr og de pågældende prøvningsforhold, anses det for at have bestået prøven.

6.2.2.2. Hvis et dæk med »system til kørsel med fladt dæk (run flat system)« efter at have gennemgået prøvningen som specificeret i punkt 3 i bilag VII ikke udviser en ændring i den afbøjede dækhøjde i sammenligning med den afbøjede dækhøjde ved prøvningens start på mere end 20 %, og slidbanen forbliver i forbindelse med de to dæksider, anses det for at have bestået prøven.

- 6.2.3. Dækkets udvendige diameter, målt seks timer efter ydeevneprøvningen for belastning/hastighed, må højst afvige $\pm 3,5\%$ fra den udvendige diameter, som er målt før prøvningen.

6.3. **Slidindikatorer**

- 6.3.1. Luftdækket skal være forsynet med mindst seks tværstillede rækker slidindikatorer, som har tilnærmelsesvis lige stor indbyrdes afstand og er placeret i slidbanens hoveddriller. Slidindikatorerne må ikke kunne forveksles med gummikanterne mellem slidbanens ribber eller blokke.

- 6.3.2. For dæk beregnet til montering på fælge med nominel diameterkode på ikke over 12, kan fire rækker slidindikatorer dog godtages.

- 6.3.3. Slidindikatorerne skal med en tolerance på $+0,60/-0,00$ mm kunne angive, at slidbanens rille-dybde ikke længere er over 1,6 mm.

- 6.3.4. Slidindikatorernes højde bestemmes som forskellen, målt fra slidbanens overflade, mellem mønsterdybden, målt til slidindikatorernes overside, og mønsterdybden målt til bunden af mønsterrillerne tæt på den skrå overflade ved bunden af slidindikatorerne.

7. ÆNDRINGER AF TYPEN AF LUFTDÆK OG UDVIDELSE AF GODKENDELSEN

- 7.1. Enhver ændring af typen af luftdæk skal anmeldes til den administrative myndighed, som har godkendt den pågældende type luftdæk. Den pågældende myndighed kan da enten:

- 7.1.1. anse det for usandsynligt, at ændringerne vil få en mærkbar negativ virkning, og at luftdækket under alle omstændigheder fortsat opfylder kravene, eller

- 7.1.2. kræve en yderligere prøvningsrapport fra den tekniske tjeneste, som forestår prøvningen.

- 7.2. Det forhold, at et dæks slidbanemønster ændres, medfører ikke, at prøvninger, som beskrevet i dette regulativs punkt 6, skal gentages.

- 7.3. De parter i overenskomsten, som anvender dette regulativ, underrettes om, hvorvidt godkendelse er meddelt eller nægtet, med angivelse af ændringer, efter proceduren i punkt 5.3 ovenfor.

- 7.4. Den kompetente myndighed, som meddeler udvidelse af en godkendelse, tildeler udvidelsen et serienummer og underretter de øvrige parter i 1958-overenskomsten, som anvender dette regulativ, ved hjælp af en formular svarende til modellen i bilag I til dette regulativ.

8. PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

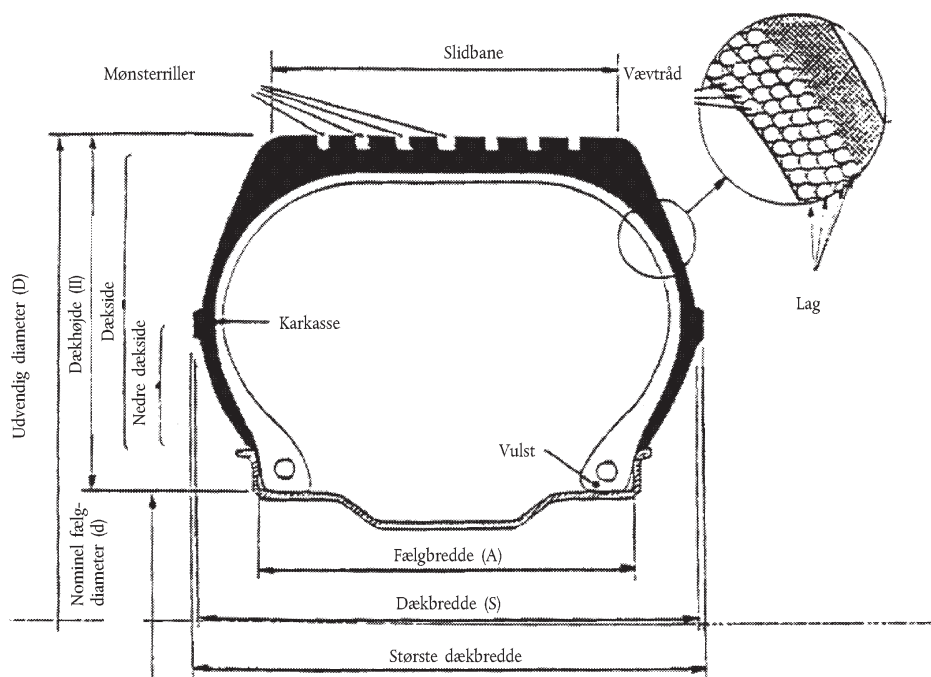
Procedurerne til sikring af produktionens overensstemmelse skal opfylde bestemmelserne i overenskomstens tillæg 2 (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2), idet følgende forskrifter finder anvendelse:

- 8.1. Dæk, som er godkendt efter dette regulativ, skal være produceret således, at de er i overensstemmelse med den godkendte type, idet de opfylder forskrifterne i punkt 6 ovenfor.

- 8.2. Den kompetente myndighed, som har meddelt godkendelse, kan til hver en tid efterprøve de metoder til overensstemmelsesprøvning, som anvendes på hvert produktionsanlæg. Sådanne efterprøvninger skal normalt foretages mindst hvert andet år for hvert produktionsanlæg.
9. SANKTIONER VED PRODUKTIONENS MANGLENDE OVERENSSTEMMELSE
- 9.1. Godkendelser, som er meddelt for en dæktype i henhold til dette regulativ, kan inddrages, hvis forskrifterne i punkt 8.1. ovenfor ikke er opfyldt, eller hvis dækkene fra serien ikke har bestået den i nævnte punkt foreskrevne prøvning.
- 9.2. Såfremt en af de kontraherende parter, der anvender dette regulativ, inddrager en godkendelse, som han tidligere har udstedt, skal han straks underrette de øvrige kontraherende parter, der anvender dette regulativ, herom ved hjælp af en meddelelsesformular svarende til modellen i bilag I til dette regulativ.
10. ENDELIGT OPHØR AF PRODUKTIONEN
- Ophører indehaveren af godkendelsen fuldstændig med at fremstille en dæktype, som er godkendt efter dette regulativ, skal han underrette den myndighed, som har meddelt godkendelsen, herom. Efter modtagelse af den pågældende meddelelse underretter myndigheden de andre parter i 1958-overenskomsten, som anvender dette regulativ, ved hjælp af en meddelelsesformular svarende til modellen i bilag I til dette regulativ.
11. OVERGANGSBESTEMMELSER
- 11.1. Kontraherende parter, der anvender dette regulativ, må ikke nægte at bevilge udvidelse af godkendelser til forudgående ændringsserier eller supplementer til ændringsserier til dette regulativ.
- 11.2. Ingen kontraherende part, som anvender dette regulativ, kan nægte at godkende et dæk, der er godkendt i henhold til dette regulativ som ændret ved ændringsserie 01.
- 11.3. Slidindikatorer:
- 11.3.1. Fra datoen for ikrafttrædelsen af supplement 4 til ændringsserie 02 må kontraherende parter, der anvender dette regulativ, ikke længere udstede godkendelser efter supplement 3 til ændringsserie 02 for så vidt angår forskrifterne i punkt 6.3.3.
- 11.3.2. Alle nye dæk fremstillet efter 1. oktober 1995 skal være i overensstemmelse med forskrifterne i punkt 6.3.3 som ændret ved supplement 4 til ændringsserie 02.
12. NAVNE OG ADRESSER PÅ DE TEKNISKE TJENESTER, SOM FORESTÅR GODKENDELSESPRØVNING, OG PÅ DE ADMINISTRATIVE MYNDIGHEDER
- 12.1. De kontraherende parter i 1958-overenskomsten, som anvender dette regulativ, meddeler FN's sekretariat navne og adresser på de tekniske tjenester, som er ansvarlige for udførelse af godkendelsesprøvningsne, og på de administrative myndigheder, som meddeler godkendelse, og til hvem formularer med attesting af godkendelse, udvidelse, nægtelse eller inddragelse af godkendelser eller endeligt ophør af produktionen, som er udstedt i andre stater, skal fremsendes.

- 12.2. Parterne i overenskomsten, der anvender dette regulativ, kan udpege dækfabrikanter laboratorier som godkendte prøvelaboratorier.
- 12.3. Hvis en part i overenskomsten anvender ovenstående punkt 12.2, kan han vælge at være repræsenteret af en eller flere personer under prøvningerne.

Forklarende figur
(jf. punkt 2 i dette regulativ)

BILAG I

MEDDELELSE

(Største format: A4 (210 × 297 mm))

Udstedt af: Myndighedens navn:

.....

.....

.....

vedrørende ⁽²⁾: MEDDELELSE AF GODKENDELSE
 UDVIDELSE AF GODKENDELSE
 NÆGTELSE AF GODKENDELSE
 INDDRAGELSE AF GODKENDELSE
 ENDELIGT OPHØR AF PRODUKTIONEN

for en dæktype til motorkøretøjer i henhold til regulativ nr. 30

Godkendelse nr.: Udvidelse nr.:

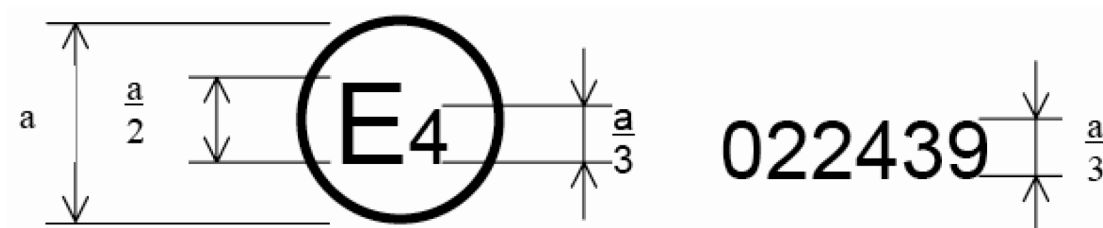
1. Fabrikantens navn eller handelsmærke(r) på dæktypen:
2. Fabrikantens typebetegnelse for dækket:
3. Fabrikantens navn og adresse:
4. Navn og adresse på fabrikantens eventuelle repræsentant:
5. Kortfattet beskrivelse:
- 5.1. Dækdensionsbetegnelse:
- 5.2. Anvendelseskategori: normaldæk/vinterdæk/dæk til midlertidig brug ⁽²⁾
- 5.3. Opbygning: diagonaldæk/diagonalbæltedæk/sikkerhedsdæk (run flat tyre) ⁽²⁾
- 5.4. Symbol for hastighedskategori:
- 5.5. Belastningsindeks:
6. Teknisk tjeneste og, i givet fald, det prøvningslaboratorium, som er godkendt til at udføre godkendelses- eller overensstemmelsesprøvning:
7. Datering af prøvningsrapporten fra den tekniske tjeneste:
8. Nummer på prøvningsrapporten fra den tekniske tjeneste:
9. Årsag(er) til eventuel udvidelse:
10. Eventuelle bemærkninger:
11. Godkendelse meddelt/udvidet/nægtet/inddraget ⁽²⁾
12. Sted:
13. Dato:
14. Underskrift:
15. Som bilag til denne meddelelse findes en liste over de enkelte dele af den dokumentation, som er indleveret til den administrative tjeneste, der har meddelt godkendelsen, og som kan udleveres på anmodning.

⁽¹⁾ Kendingsnummer for det land, der har meddelt/udvidet/nægtet/inddraget godkendelsen (se godkendelsesbestemmelserne i regulativet).

⁽²⁾ Det ikke gældende overstreges.

BILAG II

Eksempel på godkendelsesmærkets udformning

$a = 12 \text{ mm min.}$

Det ovennævnte godkendelsesmærke, der er påført et dæk, angiver, at den pågældende dæktype er godkendt i Nederlandene (E 4) med godkendelsesnummer 022439.

Bemærkning: De første to cifre i godkendelsesnummeret angiver, at godkendelsen er meddelt i henhold til forskrifterne i dette regulativ som ændret ved ændringsserie 02.

Godkendelsesnummeret skal placeres tæt på cirklen og enten over, under, til venstre eller til højre for bogstavet »E«. Alle nummerets cifre skal stå på samme side af bogstavet »E« og vende samme vej. Brug af romertal som godkendelsesnummer bør undgås for at undgå forveksling med andre symboler.

BILAG III

Udformning af dækmærkninger

1. Eksempel på mærkning, som skal påføres dæk, som bringes i omsætning efter dette regulativs ikrafttræden.

$$\begin{array}{ccccccc} \downarrow & & & & \downarrow & & \downarrow \\ \text{b} \frac{\quad}{\quad} 185/70 \frac{\quad}{\quad} \text{R } 14 \frac{\quad}{\quad} 89 \text{ T } \frac{\quad}{\quad} \text{b} & \text{c} \frac{\quad}{\quad} \text{TUBELESS} \frac{\quad}{\quad} \text{M} + \text{S} \frac{\quad}{\quad} \text{c} \\ \uparrow & & & & \uparrow & & \uparrow \\ & & \downarrow & & & & \\ & \text{c} \frac{\quad}{\quad} 2503 & & & & & \\ & \uparrow & & & & & \end{array}$$

$$b = 6 \text{ mm (min.)}$$

c = 4 mm (min.)

Ovennævnte påskrifter definerer et luftdæk:

- a) med en nominel dækbredde på 185
- b) med et nominelt højde/breddeforhold på 70
- c) med radial opbygning (R)
- d) med en nominel fælgdiameter på 14
- e) med en belastningskapacitet på 580 kg, svarende til det i bilag IV angivne belastningsindeks 89
- f) med hastighedskategori T (maksimal hastighed 190 km/h)
- g) til montering uden indvendig slange (»tubeless«)
- h) som er et »vinterdæk« (M+S)
- i) fremstillet i uge 25 i 2003.

2. Hvis der er tale om det særlige tilfælde med fælgmonteringskonfigurationssymbol »A« eller »U«, skal mærkningen være som i følgende eksempel:

185-560 R 400A eller 185-560 R 400U, hvor:

185 er den nominelle dækbredde i mm

560 er den udvendige diameter i mm

R er en angivelse af dækopbygningen — jf. punkt 3.1.3 i dette regulativ

400 er fælgens nominelle diameter i mm

A eller U er fælgmonteringskonfigurationen.

Mærkning af belastningsindeks, hastighedskategori, fremstillingsdato og andet foretages efter eksempel 1 ovenfor.

3. Anbringelse og rækkefølge af dækkets påskrifter skal være som følger:

- dækdimensjonsbetegnelsen som defineret i dette regulativs punkt 2.17, skal opstilles som vist i eksemplerne ovenfor: 185/70 R 14 og 185-560 R 400A eller 185-560 R 400U
- driftsbeskrivelsen, som omfatter belastningsindeks og hastighedskategori, skal placeres umiddelbart efter dækdimensjonsbetegnelsen som defineret i dette regulativs punkt 2.17
- betegnelserne »tubeless«, »reinforced« og »M+S« kan stå et stykke fra dækdimensjonsbetegnelsen.

BILAG IV

Belastningsindeks

Li = Belastningsindeks

kg = Tilsvarende masse at det køretøj, som dækket skal bære.

Li	kg	Li	kg	Li	kg	Li	kg
0	45	31	109	61	257	91	615
1	46,2	32	112	62	265	92	630
2	47,5	33	115	63	272	93	650
3	48,7	34	118	64	280	94	670
4	50	35	121	65	290	95	690
5	51,5	36	125	66	300	96	710
6	53	37	128	67	307	97	730
7	54,5	38	132	68	315	98	750
8	56	39	136	69	325	99	775
9	58	40	140	70	335	100	800
10	60	41	145	71	345	101	825
11	61,5	42	150	72	355	102	850
12	63	43	155	73	365	103	875
13	65	44	160	74	375	104	900
14	67	45	165	75	387	105	925
15	69	46	170	76	400	106	950
16	71	47	175	77	412	107	975
17	73	48	180	78	425	108	1 000
18	75	49	185	79	437	109	1 030
19	77,5	50	190	80	450	110	1 060
20	80	51	195	81	462	111	1 090
21	82,5	52	200	82	475	112	1 120
22	85	53	206	83	487	113	1 150
23	87,5	54	212	84	500	114	1 180
24	90	55	218	85	515	115	1 215
25	92,5	56	224	86	530	116	1 250
26	95	57	230	87	545	117	1 285
27	97,5	58	236	88	560	118	1 320
28	100	59	243	89	580	119	1 360
29	103	60	250	90	600	120	1 400
30	106						

BILAG V

Dækdimensjonsbetegnelse og -dimensioner

Tabel I

Diagonaldæk (europæiske dæk)

Størrelse	Målefølgers breddekode	Største diameter ⁽¹⁾ mm	Dækbredde ⁽¹⁾ mm	Nominal fælgdiameter »d« mm
Super ballondæk-serien				
4.80-10	3.5	490	128	254
5.20-10	3.5	508	132	254
5.20-12	3.5	558	132	305
5.60-13	4	600	145	330
5.90-13	4	616	150	330
6.40-13	4.5	642	163	330
5.20-14	3.5	612	132	356
5.60-14	4	626	145	356
5.90-14	4	642	150	356
6.40-14	4.5	666	163	356
5.60-15	4	650	145	381
5.90-15	4	668	150	381
6.40-15	4.5	692	163	381
6.70-15	4.5	710	170	381
7.10-15	5	724	180	381
7.60-15	5.5	742	193	381
8.20-15	6	760	213	381
Lavprofilserier				
5.50-12	4	552	142	305
6.00-12	4.5	574	156	305
7.00-13	5	644	178	330
7.00-14	5	668	178	356
7.50-14	5.5	688	190	356
8.00-14	6	702	203	356
6.00-15 L	4.5	650	156	381
Super lavprofilserier ⁽²⁾				
155-13/6.15-13	4.5	582	157	330
165-13/6.45-13	4.5	600	167	330
175-13/6.95-13	5	610	178	330

Størrelse	Målefælgens breddekode	Største diameter ⁽¹⁾ mm	Dækbredde ⁽¹⁾ mm	Nominal fælgdiameter »d« mm
155-14/6.15-14	4.5	608	157	356
165-14/6.45-14	4.5	626	167	356
175-14/6.95-14	5	638	178	356
185-14/7.35-14	5.5	654	188	356
195-14/7.75-14	5.5	670	198	356
Ultralavprofil				
5.9-10	4	483	148	254
6.5-13	4.5	586	166	330
6.9-13	4.5	600	172	330
7.3-13	5	614	184	330

⁽¹⁾ Tolerance: se punkt 6.1.4. og 6.1.5.

⁽²⁾ Følgende dimensionsbetegnelser accepteres: 185-14/7,35-14 eller 185-14 eller 7,35-14 eller 7,35-14/185-14.

Tabel II

Milimiterserier — radialdæk (europæiske dæk)

Størrelse	Målefælgens breddekode	Største diameter ⁽¹⁾ mm	Dækbredde ⁽¹⁾ mm	Nominal fælgdiameter »d« mm
125 R 10	3.5	459	127	254
145 R 10	4	492	147	254
125 R 12	3.5	510	127	305
135 R 12	4	522	137	305
145 R 12	4	542	147	305
155 R 12	4.5	550	157	305
125 R 13	3.5	536	127	330
135 R 13	4	548	137	330
145 R 13	4	566	147	330
155 R 13	4.5	578	157	330
165 R 13	4.5	596	167	330
175 R 13	5	608	178	330
185 R 13	5.5	624	188	330
125 R 14	3.5	562	127	356
135 R 14	4	574	137	356
145 R 14	4	590	147	356
155 R 14	4.5	604	157	356
165 R 14	4.5	622	167	356

Størrelse	Målefælgens breddekode	Største diameter ⁽¹⁾ mm	Dækbredde ⁽¹⁾ mm	Nominal fælgdiameter »d« mm
175 R 14	5	634	178	356
185 R 14	5.5	650	188	356
195 R 14	5.5	666	198	356
205 R 14	6	686	208	356
215 R 14	6	700	218	356
225 R 14	6.5	714	228	356
125 R 15	3.5	588	127	381
135 R 15	4	600	137	381
145 R 15	4	616	147	381
155 R 15	4.5	630	157	381
165 R 15	4.5	646	167	381
175 R 15	5	660	178	381
185 R 15	5.5	674	188	381
195 R 15	5.5	690	198	381
205 R 15	6	710	208	381
215 R 15	6	724	218	381
225 R 15	6.5	738	228	381
235 R 15	6.5	752	238	381
175 R 16	5	686	178	406
185 R 16	5.5	698	188	406
205 R 16	6	736	208	406

⁽¹⁾ Tolerance: se punkt 6.1.4. og 6.1.5.

Tabel III

45-serien — radialdæk på TR-metriske 5°-fælge

Størrelse	Målefælgens bredde	Største diameter	Dækbredde
280/45 R 415	240	661	281

BILAG VI

Metode til måling af dæk

- 1.1. Dækket monteres på den målefælg, der er specificeret af fabrikanten i henhold til punkt 4.1.12 i dette regulativ og oppumpes til et tryk på mellem 3 og 3,5 bar.
- 1.2. Trykket justeres som følger:
 - 1.2.1. i standard diagonalbæltedæk: til 1,7 bar
 - 1.2.2. i diagonaldæk (krydslagsdæk): til:

Lagklasse	Tryk (bar)		
	Hastighedskategori		
	L, M, N	P, Q, R, S	T, U, H, V
4	1,7	2,0	—
6	2,1	2,4	2,6
8	2,5	2,8	3,0

- 1.2.3. i standard radialdæk: til 1,8 bar
 - 1.2.4. i forstærkede (reinforced) dæk: til 2,3 bar
 - 1.2.5. i T-dæk til midlertidig brug: til 4,2 bar.
2. Dækket, som er monteret på fælgen, konditioneres ved rumtemperatur i mindst 24 timer, medmindre andet er foreskrevet i punkt 6.2.3 i dette regulativ.
 3. Dæktrykket indstilles til det, der er foreskrevet i punkt 1.2 ovenfor.
 4. Dækkets største bredde måles med passer i seks punkter med lige stor indbyrdes afstand, idet tykkelsen af beskyttelsesribber eller -bånd medregnes. Den største af de målte værdier regnes som dækkets største bredde.
 5. Den udvendige diameter bestemmes ved måling af den største omkreds og division heraf med π (3,1416).

BILAG VII

Metode til ydelsesprøvning for belastning/hastighed

1. KLARGØRING AF DÆKKET
- 1.1. Der monteres et nyt dæk på den prøvafæl, som fabrikanten har specificeret, jf. dette regulativs punkt 4.1.12.
- 1.2. Dækket pumpes op til det pågældende tryk, som er angivet (i bar) i nedenstående tabel:

i T-dæk til midlertidig brug: til 4,2 bar.

Hastighedskategori	Diagonaldæk (krydslagsdæk)			Radialdæk/system til kørsel med fladt dæk (run flat system)		Diagonalbæltedæk
	Trådlagstal			Standard	Forstærket	Standard
	4	6	8			
L, M, N	2,3	2,7	3,0	2,4	2,8	—
P, Q, R, S	2,6	3,0	3,3	2,6	3,0	2,6
T, U, H	2,8	3,2	3,5	2,8	3,2	2,8
V	3,0	3,4	3,7	3,0	3,4	—
W	—	—	—	3,2	3,6	—
Y	—	—	—	3,2 ⁽¹⁾	3,6	—

(¹) Værdien i »3.2« med hensyn til dæk i hastighedskategori »Y« blev ved en fejl udeladt i supplement 5 til ændringsserie 02, som trådte i kraft den 8. januar 1995 og kan anses som et korrigendum til dette supplement og for at have været i kraft fra samme dato.

- 1.3. Fabrikanten kan, med begrundelse, anmode om brug af et andet oppumpningstryk ved prøvningen end det under punkt 1.2 ovenfor anførte. I så fald oppumpes dækket til dette tryk.
- 1.4. Dæk- og hjulenheden konditioneres ved prøverummets temperatur i mindst tre timer.
- 1.5. Dæktrykket indstilles til det, der er foreskrevet i punkt 1.2 eller 1.3 ovenfor.
2. GENNEMFØRELSE AF PRØVNINGEN
- 2.1. Dæk- og hjulenheden monteres på prøveakslen og anbringes hvilende mod ydersiden af en glat prøverulle med diameter 1,70 m ± 1 % eller 2 m ± 1 %.
- 2.2. Prøveakslen påføres en belastning på 80 % af:
 - 2.2.1. den tilladte maksimalbelastning sat til belastningsindekset for dæk i hastighedskategorierne fra L til og med H,
 - 2.2.2. den tilladte maksimalbelastning, der svarer til en maksimal hastighed på 240 km/h for dæk i hastighedskategori »V« (jf. punkt 2.31.2 i dette regulativ),
 - 2.2.3. den tilladte maksimalbelastning, der svarer til en maksimal hastighed på 270 km/h for dæk i hastighedskategori »W« (jf. punkt 2.31.3 i dette regulativ),
 - 2.2.4. den tilladte maksimalbelastning, der svarer til en maksimal hastighed på 300 km/h for dæk i hastighedskategori »Y« (jf. punkt 2.31.3 i dette regulativ).
- 2.3. Under prøven må dæktrykket ikke korrigeres, og prøvebelastningen skal holdes konstant.
- 2.4. Under prøvningen skal temperaturen i prøvelokalet være mellem 20 og 30 °C, eller derover hvis dækfabrikanten accepterer dette.
- 2.5. Prøvningen udføres uden afbrydelse i overensstemmelse med følgende:
 - 2.5.1. tid til overgang fra stilstand til indledende prøvningshastighed: 10 minutter

- 2.5.2. første prøvningshastighed: den foreskrevne maksimale hastighed for dæktypen (jf. punkt 2.29.3 i dette regulativ), minus 40 km/h, hvis den glatte rulle har en diameter på $1,70 \text{ m} \pm 1 \%$ eller minus 30 km/h, hvis den glatte rulle har en diameter på $2 \text{ m} \pm 1 \%$
- 2.5.3. trinvis forøgelser af hastigheden: 10 km/h
- 2.5.4. prøvningsens varighed ved hvert hastighedstrin, undtagen det afsluttende: 10 minutter
- 2.5.5. prøvningsens varighed ved det afsluttende hastighedstrin: 20 minutter
- 2.5.6. maksimal prøvningshastighed: den foreskrevne maksimale hastighed for dæktypen, minus 10 km/h, hvis den glatte rulle har en diameter på $1,7 \text{ m} \pm 1 \%$ eller den foreskrevne maksimale hastighed, hvis den glatte rulle har en diameter på $2 \text{ m} \pm 1 \%$
- 2.5.7. for dæk beregnet til en maksimal hastighed på 300 km/h (hastighedssymbol »Y«) er varigheden af prøvningen imidlertid 20 minutter ved det første hastighedstrin og 10 minutter ved det sidste.
- 2.6. Proceduren for den anden prøvning (jf. punkt 6.2.1.1) til vurdering af ydelsen af et dæk, der er beregnet til hastigheder på over 300 km/h, er som følger:
- 2.6.1. Prøveakslen påføres en belastning på 80 % af den tilladte maksimalbelastning ved den maksimale hastighed, der er specificeret af fabrikanten (jf. punkt 4.1.15 i dette regulativ).
- 2.6.2. Prøvningen udføres uden afbrydelse i overensstemmelse med følgende:
- 2.6.2.1. En periode på ti minutter til at komme fra nul til den maksimale hastighed specificeret af dækfabrikanten (jf. punkt 4.1.5 i dette regulativ).
- 2.6.2.2. 5 minutter ved den maksimale prøvehastighed.
3. PROCEDURE TIL VURDERING AF »KØRSEL MED FLADT DÆK« MED »SYSTEM TIL KØRSEL MED FLAT DÆK (RUN FLAT SYSTEM)«
- 3.1. Der monteres et nyt dæk på den prøvefælg, som fabrikanten har specificeret, jf. dette regulativs punkt 4.1.12 og 4.1.15.
- 3.2. Proceduren, der er nærmere beskrevet i punkt 1.2 til 1.5 ovenfor, gennemføres ved en temperatur i prøverummet på $38^\circ\text{C} \pm 3^\circ\text{C}$ for at konditionere dæk- og hjulenheden som nærmere angivet i punkt 1.4.
- 3.3. Ventilen fjernes, og man venter, indtil dækket er helt flat.
- 3.4. Dæk- og hjulenheden monteres på prøveakslen og anbringes hvilende mod ydersiden af en glat rulle med diameter $1,70 \text{ m} \pm 1 \%$ eller $2,0 \text{ m} \pm 1 \%$.
- 3.5. Prøveakslen påføres en belastning på 65 % af den tilladte maksimalbelastning i henhold til dækkets belastningsindeks.
- 3.6. Ved prøvningsens påbegyndelse måles den afbøjede dækhøjde (Z1).
- 3.7. Under prøvning skal temperaturen i prøverummet holdes på $38^\circ\text{C} \pm 3^\circ\text{C}$.
- 3.8. Prøvningen udføres uden afbrydelse i overensstemmelse med følgende:
- 3.8.1. tid til overgang fra stilstand til konstant prøvningshastighed: 5 min.
- 3.8.2. prøvningshastighed: 80 km/h
- 3.8.3. varighed af prøvningen ved prøvningshastigheden: 60 minutter
- 3.9. Ved prøvningsens afslutning måles den afbøjede dækhøjde (Z2).
- 3.9.1. Den procentmæssige ændring i den afbøjede dækhøjde i forhold til den afbøjede dækhøjde ved prøvningsens påbegyndelse $((Z1 - Z2) / Z1) \times 100$.
4. ÆKVIVALENTE PRØVNINGSMETODER
- Hvis der anvendes andre metoder end den i punkt 2 og/eller 3 ovenfor omhandlede, skal det godtgøres, at de pågældende metoder er ækvivalente.
-